

னானக்கபர்



சந்நிதியான் ஆச்சிரமம்

பங்குனி

2021

279ஆவது மலர்

ஸ்ரீ
முருகா



வெளியீடு:

சந்நிதியான் ஆச்சிரம கைவ கலை பண்பாட்டுப் பேரவை

குறள் வகு



பொருள் :

எனைத்தாலும் எஞ்ஞான்றும் யார்க்கும் மனத்தானாம்
மாணாசெய் யாமை தலை.

துன்பந்தருவன என்று தன்னால் அறியப்பட்டவைகளை
எவருக்காவது எவ்வளவு சிறிதளவாவது செய்யாது விடுதல்
அறங்கள் எல்லாவற்றுள்ளும் சிறந்ததாகும். (317)

**தன்னுயிர்க் கின்னாமை தானறிவா னென்கொலோ
மன்னுயிர்க் கின்னா செயல்.**

பொருள் :

பிறர் செய்யும் துன்பம் தன்னுயிர்க்குத் துன்பம் செய்வதை
அறிந்தும் பிறவுயிர்க்குத் தான் அவற்றைச் செய்தல் என்ன
காரணத்தால்? (318)

நற்சிந்தனை

மறப்பேனோ குருநாதன் தன்னை

மக்தி நல்குமே

நல்லூராசான்

கலிவிருத்தம்



உலகமு முயிரும் உம்பர் பிரானும்
கலகஞ் செய்யும் நடனங் கண்டால்
உலகில் பிறந்திறந் துழலா ரென்று
நலஞ்சேர் நல்லூ ராசான் நவின்றான். 01

மலர்மிசை யோனும் மாலுங் காணா
அலகிலா வாட லுடைய அப்பன்
மலர்தலை யுலகத்து மானிடன் போல
நலமிகு நல்லூரில் நாடியாட் கொண்டான். 02

குலநலம் பாராக் கொள்கை யுடையான்
சலன மில்லாத் தத்துவா தீதன்
பலரும் பைத்திய காரனென் றேச
நலமிகு நல்லையில் நாடக மளித்தான். 03

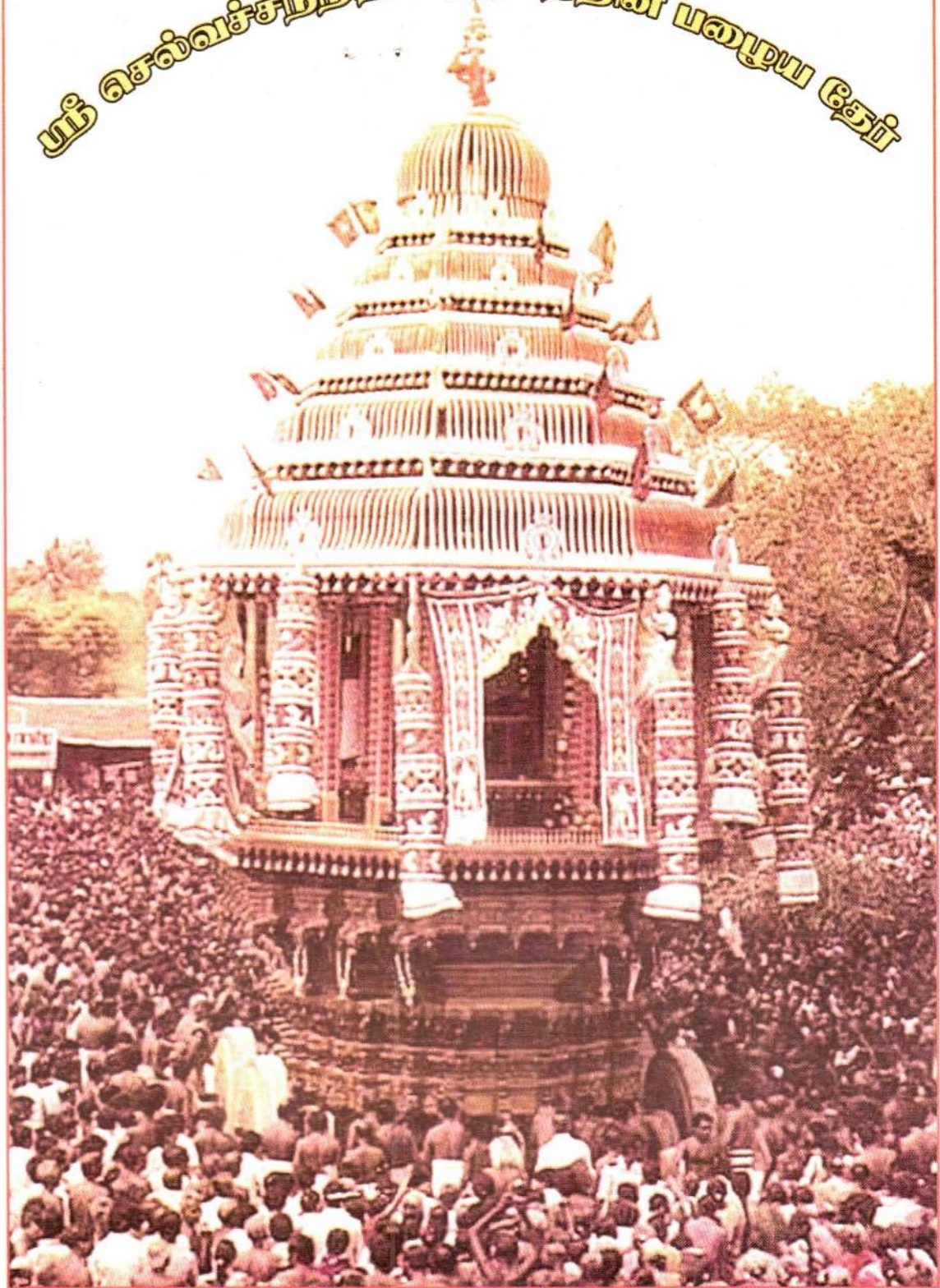
னானச்சுடர்



வெளியீடு

சந்நிதியான் ஓச்சிரம கசவ கலை பண்பாட்டுப் பேரவை

ஸ்ரீ சொல்வச்சந்நிதி உலையத்தின் பழைய தேர்



நானாச்சாட்டம்

வெளியீடு - 3

சுடர் - 278



2021

வொருளடக்கம்

பங்குனி

இந்து மதத்தில் பிரார்த்தனை	வி. செல்வரத்தினம்	01 - 03
திருச்சதகம்	சு. அருளம்பலவனார்	04 - 06
அர்த்தநாரீஸ்வர வடிவமதை...	கே.எஸ். சிவஞானராஜா	07 - 08
திருவிளையாடற் புராண வசனம்	ஸ்ரீமஸீ ஆறுமுகநாவலர்	09 - 11
திருமூலர் அருள்யோகம்...	கு. சிவபாராஜா	12 - 16
வழித்துணை	ஆசுகவி செ. சிவசுப்பிரமணியம்	17 - 18
அப்போதைக்கு அப்போது...	முருகவே பரமநாதன்	19 - 22
நித்திய அன்னப்பணி	சந்நிதியான் ஆச்சிரமம்	23 - 24
பூவரச மரத்தடி புனிதா போற்றி	செ. பாலச்சந்திரன்	25 - 26
மண்ணில் நல்ல...	திருமதி . தி. இந்திரா	27 - 29
இறைவழிபாடு...	திருமதி ஜெ. இராஜேஸ்வரி	30 - 31
திருமூலர் தவமொழி	ஆ.தா.இ. ஜெயபாலன்	32 - 34
தேவாரங்களில் காணப்படும்...	தி. தேசிகன்	35 - 37
மனுநீதி, அரசநீதி, தெய்வநீதி...	மூ. சிவலிங்கம்	38 - 39
எமது பிரதேசங்களில்...	சி. நற்குணலிங்கம்	40 - 42
அருள் நந்தீஸ்வரன்	திருமதி பொ. திலகவதி	43 - 44
உண்மை உன்னதமான...	பூ.க. இராசரத்தினம்	45 - 46
வாசகர் போட்டி	சந்நிதியான் ஆச்சிரமம்	47 - 48
கதிர்காம யாத்திரை	திருமதி ம. நிலா	49 - 52

வருட சந்தா: 500/= (தயாற் செலவுடன்)

சந்நிதியான் ஆச்சிரமம்

சைவ கலை பணியாடும் பேரவை

வநாமைலி திவ: 021 321 9599, 021 226 3406

அச்சகம்: சந்நிதியான் ஆச்சிரமம்

Printed & Published By:

Sannithiyan Achchirama Saiva Kalai Panpaddu Peravai.

Selvasannithi, Thondaimanaru.

சுடர் தரும் தகவல்

நாட்டில் இடம்பெற்ற அசம்பாவிதங்கள் பலபேருக்கு வெளிநாட்டுப் புலப்பெயர்வையும் அதனூடாக பொருளாதாரம் உட்பட பல சாதகமான விளைவுகளையும் உயர்வான வாழ்க்கை நிலையையும் அவர்களுக்கு ஏற்படுத்திக்கொடுத்துள்ளது.

எமக்கு முன்னைய சந்ததியினர் தமது வாழ்க்கையில் மனிதநேயம் கொண்டவர்களாய் தர்மநெறியைக் கடைப்பிடிப்பவர்களாய் வாழ்ந்துள்ளனர். அத்துடன் உண்மை, நேர்மை என்பவற்றைக் கடைப்பிடித்து சமூகத்தில் மற்றவர்களையும் மதித்து தமது வாழ்க்கையை நாடாத்தியுள்ளனர்.

ஆத்மீக ரீதியில் நோக்கினால் எமது முன்னோர்கள் வாழும்பொழுதே தர்மமான காரியங்களில் ஈடுபட்டுள்ளனர். ஏழைகளுக்கு உணவளித்தல், மனிதர்களுக்கு மட்டுமல்ல மிருகங்களுக்குக்கூட வீட்டிற்கு வெளியே தண்ணீர்த் தொட்டி அமைத்து தாகசாந்தி செய்தல், அயலவனை நேசித்தல், ஆலயத்தில் உண்மையான வழிபாடு செய்தல் போன்றவற்றைச் செய்ததுடன் தாம் இறந்த பின்பும் தர்மமே தமது சந்ததியினருக்குத் துணையாக வரும் என்று நினைத்து தமது சொத்துக்களை, காணிகளை ஆலயங்களுக்கு அவற்றின் பராமரிப்பிற்காக எழுதிக் கொடுத்துள்ளனர்.

இன்று இவ்வாறான பண்புகள் எல்லாம் அருகி வருகின்றன. இது பல வகைப்பட்டவர்களாலும் சுட்டிக்காட்டப்படுகிறது. இந்தப் பண்புகள் குறைவடைந்து செல்வதால் மனிதநேயம் மறைந்து செல்வதுடன் மனிதன் நிம்மதியற்ற வாழ்க்கையை வாழவேண்டியுள்ளது.

மக்கள் தமது சொத்துக்களை, காணிகளை தர்ம காரியங்களுக்கோ, ஆலயங்களுக்கோ எழுதிக் கொடுப்பதை அறியமுடியாதுள்ளது. மாறாக பொதுச் சொத்துக்களையும் ஆலயங்களுக்குச் சொந்தமான சொத்துக்களையும், காணிகளையும் மக்கள் அபகரிப்பதைக்கூட பல இடங்களில் காணமுடிகின்றது. ஆகவே நாம் எங்கே சென்றுகொண்டிருக்கின்றோம் என்பதை நாங்களே உணர்ந்துகொள்வது நல்லது.

செல்வச்சந்நிதி முருகன்

முருகாவுனைப் பாடாம

லிருக்க முடியுமா - என்தன்
முதுமைவந்து வாட்டினாலும்
மறக்க முடியுமா - உன்மேல்

உருகாத மனமு முண்டோ

உற்று நினைந்தால் - அதற்கும்
உவமானம் வேறு முண்டோ
உரைக்க வலகில்

திருவாருஞ் சந்நிதியில்

செல்வமுருகா - உன்தன்
திருக்கோயில் கண்டது மென்
சிந்தை சிறக்குமே - அதிலுன்

பெரிதான வடிவேலை

பிரார்த்தித் தலுமே - பட்ட
பெருந்துயரமெலா மறையப்
பெருமைப் பட்டேனே

திருமாலின் மருமகனே

சிவசுப்பிரமணியா - இருவர்
தேவியர்கள் புடைசூழ
திருவுலா வரும்

பெருமானே கார்த்திகேயா

பிள்ளைப் பிரானே - உன்னைப்
பேணியடியார் பாடப் பாட
ஆடும் பிரானே

வருவாயென்றில் வலகெல்லாம்

வந்து குவிந்தே - தங்கள்
மனக்கோயில் நீயிருக்க
வைத்துப் பூசிப்பார்

குருஸ்வாமி சந்நிதியில்

குமார வடிவே - தாவுன்
குரை கழலில் சேர்ந்திருக்கும்
கொள்ளையின்பமே.

~வை.க. சிற்றம்பலம்~

ஸ்ரீ அருணாகிரிநாத சுவாமிகள் திருவாய் மலர்ந்தருளிய திருவகுப்பு



25. திருப்பரங்கீர் வகுப்பு

சாதியுங்குல மாவதுங்குடி யாவதுஞ்சன மாவதுங்கிளை
தாரமுந்தீர் பாலரும்பிர தானமும்பெரு காண்மையும்பெறு
தானமும்பகு மானமுஞ்சிவ ஞானமும்பல கோலமும்புரி தொழிலோடுமே
தாழ்வகன் றிடு வாழ்வும் வெம்பிணி நோயுமங்கதி லாதூரந்தனி
லாவதுந்தளர் சாவொழிந்திடு யோகமுஞ்சிவபேறுமெந்தநி
தானமுஞ்செய்த ராசுகண்டது போல்வரும்பொதுவாகு மென்றுன திருநாளையே;

ஓதினெஞ்சய ரார்தினந்திரி காலமுந்தொழு வோர்விரும்பிய
தேதுமன்புட னேதருங்க்ருபை யாகவந்தரு பூதிதந்துமு
ஹூல்கடந்திட வேபுரந்தருள் கூருமிங்கித சேவைநம்பிய படிகாணவே
ஓகைவந்தனை யாய்வணங்கிய வேழைசிந்தையு னேநினைந்திடு
வேளைவந்தினி தாய்வரந்தர வேணுமென்றக மேவருந்தியு
மோதினன்றின நான்விளம்புத னீயறிந்துமி தேனிரங்கிலை யறிவேனையா.;

ஆதியந்தம னாதிவிந்துவு நாதமும்பிரி யாநிறைந்தவ
ரூபவின்பசொ ரூபசுந்தர சோதிமின்பொலி நீதியம்பொரு
ளாகநின்றப ராபரன்பரு ணாலயன்புல வோரிறைஞ்சிட வெதிர்காளிவா
தாடலின்செக சேகிணங்கிண சேகுடண்டம டாடமண்டம
தாகிணங்கிண தோதிணங்கின தாதிமிந்திமி தோவெனுந்தொனி
யார்சிலம்பொலி தாளமிஞ்சிட வேநடம்புரி பாதநம்பர னருள்பாலனே.;

மாதிரந்திசை யாகவந்திக டாசலந்திரை மாசலம்புவி
மாகமண்டக டாகமும் பொனின்மேருவி றலையேகு லுங்கிட
வாசமொன்றிய கால்பொருந்துகள் வானிரம்பிட வேவ ருங்கதிர் வடிவேலனே
வானரங்கதிர் தாவுதண்டலை மேவுகொண்டலை யூடுநின் றலை
மாவினங்களி கூருநண்பொடு கோகநஞ்செறி வாவிசிந்திய
பாலருந்திய பேர்சிறந்திரு மூவர் விஞ்சையர் சூழ்பரங்கி முருகேசனே.

பங்குனிமாத சிறப்புப்பிரதி பெறுவோர் விபரம்

R. கிருஷ்ணசிவம்

(அவுஸ்திரேலியா)

இ. சங்கரலிங்கம்

(அம்மன் பல்பொருள் வாணிபம், ஊரெழு கிழக்கு)

இராமசாமி திருச்செல்வம்

(தலைவர், பர்வபத்தினி அம்பாள் தேவஸ்தானம்- ஊரெழு)

அ. வரதராசா

(வரியப்புலம் வீதி, சுண்ணாகம்)

வே. நடராசா

(தும்பளை மேற்கு)

சி. கிருஷ்ணபிள்ளை J.P.

(ஆவரங்கால்)

பொதுமுகாமையாளர்

(வலி. கிழக்கு வடபகுதி ப.நோ.சு. சங்கம், அச்சுவேலி)

பொதுமுகாமையாளர்

(பனை, தென்னை வள அபிவிருத்தி கூ. சங்கம், அச்சுவேலி)

சி. குமாரலிங்கம்

(இளைப்பாறிய வங்கியாளர், யாழ்ப்பாணம்)

செ.க. செல்வநாயகம்

(செல்வா ஸ்ரோர்ஸ், ஆவரங்கால்)

திருமதி சு. செல்வக்குமார்

(மாநகரசபை, யாழ்ப்பாணம்)

அதிபர்

(சிதம்பராக்கல்லூரி, வல்வெட்டித்துறை)

சு. சோமாஸ்கந்தமூர்த்தி

(சித்தங்கேணி)

யோ. சிவஉமாகரன்

(உயர் பட்டப்படிப்புபீடம், யாழ் பல்கலைக்கழகம்)

திருமதி தயாநிதி பாலசுந்தரம்

(தெல்லிப்பறை)

ந. கணேஸ்வரமூர்த்தி

(கரவெட்டி)

ச. தங்கராசா J.P.

(இளை. அதிபர், நீர்வேலி)

க. மணியன்

(புத்தூர்)

வ. துரைராசா

(ஒஸ்காவீதி, உரும்பராய் தெற்கு)

கு. ரங்கநாதன்

(இணுவில் தெற்கு)

க. வைத்தியநாதன்

(சுன்னாகம்)

சி. தவலிங்கம்

(பருத்தித்துறை)

சபா இரத்தினசிங்கம் J.P.

(சபா றேடர்ஸ், அச்சுவேலி)

V. பரமானந்தம்

(முன்னாள் பொது முகாமையாளர்- தொண்டைமானாறு)

K. கேதீஸ்வரநாதன்

(புன்னாலைக்கட்டுவன் தெற்கு)

சு. மகேஸ்வரன்

(மாரியம்மன் மோட்டோர்ஸ், கோப்பாய்)

தம்பிப்பிள்ளை குணரட்ணம்

(சிறுப்பிட்டி வடக்கு, நீர்வேலி)

S. திருவாஞ்சீஸ்வரன்

(V.S.K. மானிப்பாய்)

த. விவேகானந்தராசா

(டச்சுறோட், சித்தங்கேணி)

அ. கோணேஸ்கரன்

(தில்லையம்பதி, கோண்டாவில்)

இ. சந்திரசேகரன்

(மாசியப்புலம் வீதி, ஏழாலை)

ஜெ. ஜெயப்பிரதாப்

(சாவகச்சேரி)

சி. அழகேசன்

(வட்டுவினி அம்மன் கோவிலடி, இணுவில்)

க. தர்மநாயகம்

(மஞ்சத்தடி, இணுவில்)

பொ. ஞானப்பிரகாசம்

(கரணவாய் தெற்கு)

உரிமையாளர்

(கண்ணாடி களஞ்சியம், நெல்லியடி)

இ. வீரசிங்கக்குருக்கள்

(கெருடாவில் தெற்கு, தொண்டைமானாறு)

அதிபர்

(கம்பர்மலை அ.த.க. பாடசாலை)

அதிபர்

(உடுப்பிட்டி அமெரிக்க மிஷன் கல்லூரி)

திருமதி சி. தருமலிங்கம்

(இமையாணன், உடுப்பிட்டி)

கனகலிங்கம் சந்திரவாசன்

(நீர்வேலி)

கி. அருள்நாதர்

(பாலாவி தெரு, பொலிகண்டி)

சறோஜினிதேவி மாணிக்கராசா

(வறாத்துப்பளை, பருத்தித்துறை)

கந்தையா காசிராசா

(குப்பிளான் தெற்கு)

மார்க்கண்டு முத்துப்பிள்ளை

(அத்தியடி, யாழ்ப்பாணம்)

க. விக்னேஸ்வரராஜா

(புலோலி)

லலிதா சண்முகலிங்கம்

(திருமகள் வீதி, அரியாலை)

சி. விவேகானந்தம்

(பருத்தித்துறை)

சி. நாகருபன்

(கரணவாய்)

K. பிரதீபன்

(யாழ்ப்பாணம்)

ஐ. காளிங்கநடனம்

(கொக்குவில்)

பா. சிவதர்ஷினி

(கலையகம், அல்வாய்)

க. ஜெயபாலகணேசன்

(சிறுப்பிட்டி தெற்கு)

Dr. அ. செந்தில்குமரன்

(பல் வைத்திய நிபுணர், ஆதார வைத்தியசாலை, மந்திகை)

இ. பாஸ்கரன்

(நல்லூர், யாழ்ப்பாணம்)

க. சிவானந்தமூர்த்தி

(புத்தூர்)

சி. பத்மகுமார்

(இணுவில் தெற்கு)

அதிபர்

(இமையாணன் அ.த.க. பாடசாலை)

பா. சுதாகரன்

(கற்பகப் பிள்ளையார் ஸ்ரோர்ஸ், உரும்பராய்)

வ. கெங்கநாதன்

(நீர்வேலி)

P. நடராசா

(கல்லடி ஒழுங்கை, சாவகச்சேரி)

சி. சிவகுமார்

(ஆவரங்கால்)

S. முரளிதரன்

(அச்சவேலி)

V. கருணாகரன்

(சங்காணை)

ச. சிவலிங்கம்

(மானிப்பாய்)

சண்முகம் தனலட்சுமி

(கரணவாய்)

வ. இரத்தினசிங்கம்

(கம்பர்மலை)

இந்து மதத்தில் பிரார்த்தனை தரும் வெற்றி

— திரு வி. செல்வரத்தினம் அவர்கள் —

நம்பிக்கையோடு செய்யப்படும் பிரார்த்தனை துன்பப்படுவோரின் துயரைப் போக்கும். இது நோயாளிகளின் உயிரை மீட்கும் என்கிறது வேதம். யோகத்திற்கும் தியானத்திற்கும் அடுத்த நிலையில் எல்லோராலும் கைக்கொள்ளக்கூடியது பிரார்த்தனை ஆகும்.

வாழ்க்கையில் மன நிம்மதி கிடைக்கப் பிரார்த்தனை ஒரு சிறந்த வழிமுறை ஆகும். நம்பிக்கையுடன் முறையாக மனம் உருகிப் பிரார்த்தனையில் ஈடுபட்டால் மிகப் பெரிய நன்மைகள் கிடைக்கும்.

பிரார்த்தனை என்பது ஒரு மகத்தான சக்தி. மனதை ஒருமுகப்படுத்தி இறைவனிடம் இணைந்திருக்கும் முறையே பிரார்த்தனை ஆகும். மனித வாழ்க்கையில் பல்வேறு துன்பங்களைப் போக்குவதற்கு இந்து மதம் பிரார்த்தனையை சஞ்சீவியாகக் கொண்டிருக்கிறது. பிரார்த்தனையை முறையாகச் செய்தால் பெரும் வெற்றி கிட்டும்.

மன நிம்மதியைப் பெறுவதற்காகப் பலரும் ஏதேதோ செயல்களையெல்லாம் செய்து நிம்மதியைத் தேடுகின்றனர். ஆனால் அவர்களுக்கு நிம்மதி கிடைப்பதில்லை. பிரார்த்தனை ஒன்றுதான் மனிதனுக்கு உண்மையான நிம்மதியைக் கொடுத்து மனதைத் தூய்மையாக்குகிறது.

மேல்நாடுகளிலும் கூட எந்த நல்ல காரியத்தைச் செய்யத் தொடங்கும்போதும், பிரார்த்தனையுடனேயே அதனை ஆரம்பிக்கின்றனர். இப்படியும் ஒரு பிரார்த்தனை:

“இறைவனே! இந்த நாட்டையும் மக்களையும் வழிநடத்தி, அவர்கள் பயணிக்கும் பாதையிலிருக்கும் கஷ்டங்களை நீக்கிச் சரியான பாதை எது என்பதனை அவர்களுக்குக் காட்டும்” இதுவே அந்தப் பிரார்த்தனை ஆகும். இதன்மூலம் அனைவரும் நலம் பெறுகின்றனர்.

மேலும், இறைவனுக்குப் பூஜை செய்வது மட்டும் பிரார்த்தனை ஆகாது. மக்களுக்குத் தேவை ஏற்படும்போதோ, கஷ்டம் வரும்போதோ, ஏதாவது ஒன்றில் ஆசை ஏற்பட்டு அது நிறைவேறாதபோதோ பிரார்த்தனை செய்து அவற்றைப் பெறலாம். மனிதன் தன்னிடத்திலே இருக்கும் உண்மையான வலிமையைத் தேக்கி வைத்துக் கொள்ள உதவும் சாதனமாகப் பிரார்த்தனை திகழ்கிறது. குறிக்கோளைச் சிக்கல் இல்லாமலும் இடையூறு இல்லாமலும் அடைவதற்குப் பிரார்த்தனை உதவுகிறது.

மனதைச் சிதறவிடாமல் ஒருமுகப்படுத்தி எண்ணங்களுக்கு வலிமை ஏற்றுச் செய்யப்படும் எந்தவொரு முயற்சியும் பிரார்த்தனையும் சந்தேகமற்ற வெற்றியை எமக்கு அளிக்கும் என்பது மனோதத்துவ விளக்கம் ஆகும்.

மேலும், மனதினை ஒருமுகப்படுத்தும் போது வேறு தகாத எண்ணம் புகாதவண்ணம் ஒன்றையே மனதில் நிறுத்தி மன ஒருமைப் பாட்டினைப் பெற முயல்வதே பிரார்த்தனை ஆகும். “உன்னிடமுள்ள உன் சக்திக்குத்

எல்லா ஒழுக்க நெறிகளுக்கும் பணிவுதான் உறுதியான அடித்தளமாக இருக்கிறது.

தகுந்த வேலைக்காகப் பிரார்த்தனை செய்யாதே. வேலைக்குத் தகுந்த சக்திக்குப் பிரார்த்தனை செய்” என்று கூறுகிறார் மேல்நாட்டு அறிஞரான பிஷப் பிலிப் புருக்ஸ்.

மேலும் ஸ்ரீமதி ஆன்கூட், “நல்லவைகளை அடைய நீங்கள் பாடுபட்டு உழைங்கள். நல்ல காரணங்களுக்காக நீங்கள் மேற்கொள்ளும் உழைப்பு கடவுளுக்குச் செய்யும் பிரார்த்தனையாக அமைகிறது” என்று கூறுகிறார். உண்மையில் பிரார்த்தனை என்பது, கடவுளுடனான சம்பாஷணையே ஆகும். அது மனதிலுள்ள பாரத்தைக் குறைக்கிறது.

மேகங்கள் கலையும்வரை பொறுத்திருந்தாலத்தான் சூரிய ஒளியைப் பார்க்க முடியும். அதேபோல் அஞ்ஞானம் அகலும் வரையில் பொறுமையாகப் பிரார்த்தனை செய்தாலத்தான் இறையருள் கிட்டும்.

அமெரிக்க விண்கலமான அப்பலோ-01 சந்திரனுக்குச் சென்று திரும்புகையில் விசை பழுதுற்றுக் கட்டுப்பாட்டிலிருந்து திசை தவறியது. விஞ்ஞானிகளால் அதனைக் கட்டுப்படுத்த முடியவில்லை. இறுதியில் அவர்கள் அமெரிக்க மக்களுக்கு விடுத்த வேண்டுகோள் அனைவரும் பிரார்த்தனை செய்யுங்கள் என்பதே. அமெரிக்கா எங்கும் பிரார்த்தனைகள் நடைபெற்றன. விண்கலத்தின் திசை நேர் வழிப்பட்டு பூமியில் இறங்கியது. பிரார்த்தனையின் வெற்றிக்கு இது ஒரு உதாரணம்.

பிரார்த்தனைக்குத் தெய்வம் வேண்டும் என்பதில்லை. ஆனால், தெய்வீகம் வேண்டும். ஒரு ஒருமைப்பட்ட உணர்வுக்கு ஆழ்ந்த நம்பிக்கை அவசியம் தேவையாகும். இறை வழிபாட்டு முறையை இந்துமதம் ஒழுங்குபடுத்திச் சொல்லியிருப்பதைப்போல் வேறு எந்த மதமும் சொல்லவில்லை.

தண்ணீரில் குளித்து உடம்பைச் சுத்தம் செய்து கொள்வதுபோல பிரார்த்தனை

செய்து மனதைத் தூய்மையாக்கிக் கொள்ளலாம். வாழ்க்கையில் மன நிம்மதி கிடைப்பதற்குப் பிரார்த்தனை ஒரு சிறந்த வழிமுறை ஆகும். அதில் ஈடுபாடு கொள்ளத் தெரிந்தவர்களுக்கு, நம்பிக்கை கொண்டவர்களுக்கு அது நல்ல பலனை அளிக்கிறது. அது ஓர் உலக நியதி. பிரபஞ்ச நியதி. பிரார்த்தனை போன்ற ஓர் எளிதான சாதனம் இல்லை.

மனதை ஒருமுகப்படுத்தும் - சமப்படுத்தும் பிரார்த்தனை மார்க்கத்தைக் கடைப்பிடிப்பதன்மூலம் நாம் நமது அநேகமான பிரச்சினைகளுக்கு வழி காணலாம். உண்மையான மன அமைதி பெற, மனதிற்கு வலிமை பூட்டிக்கொள்ள, மனதிலே தெளிவைப் பெற ஆன்மீக நெறிப்பட்ட முயற்சிகள் மூலமான பிரார்த்தனைதான் முறையான, சரியான நடைமுறையாகும்.

வாழ்க்கையில் பிரச்சினைகளும் துன்பங்களும் வருவது சகஜம். அதற்காக மூலையில் முடங்கிக்கிடந்து யோசித்துக்கொண்டு இருக்கக்கூடாது. பிரார்த்தனையில் ஈடுபட வேண்டும். அதுதான் புகலிடம். இதனால் மனச் சந்தோஷம் ஏற்படும்.

எல்லாம்வல்ல இறைவனுடைய திருவடியில் சரணடைய வேண்டும் என்ற அவாவுக்கு ஆட்பட்ட ஒவ்வொருவரும் தம்முடைய அலைபாயும் மனதைப் பக்குவப்படுத்தும் வரத்தை அருளுமாறுதான் முதல் பிரார்த்தனையில் வேண்டுகோளைச் சமர்ப்பிக்கின்றனர். “கடவுளை முறையான வழியில் தேடுகின்றவர்களுக்கு அவர் தென்படவே செய்கிறார்” என்கிறார் மேல்நாட்டு அறிஞரான பக்னஸ். எனவே, எல்லோரும் பிரார்த்தனை செய்வது நலம் பயக்கும்.

பிரார்த்தனையின் பொழுது நாம் புதிய பலத்தைப் பெறுகிறோம். புதிய நம்பிக்கையைப் பெறுகிறோம். இந்தப் பலமும்

ஏழையின் முகம் மலரும்போது இறைவனின் உள்ளமும் மலர்ச்சி கொள்கிறது.

நம்பிக்கையும், நாம் முன்னெடுக்கும் முயற்சிகள் அனைத்தும் வெற்றியடையத் துணை நிற்கின்றன.

“ஒரு மனிதனுக்கு ஒருநாள் உணவு இல்லையென்றால் அவன் எத்தனை துன்பப்

படுகிறான். அதேபோன்று பிரார்த்தனை இல்லாமல் என்னால் ஒருநாள் கூட வாழமுடியாது” என்கிறார் மகாத்மா காந்தி. அந்த நிலையை நீங்களும் அடைய வேண்டும்.

எப்போது மனிதத்தை மதிப்பவனாய் வாழ்வாய்?

மண்ணிலக வாழ்வு சில நாட்களே!, என்ற
மகத்தான உண்மையினை ஏனோ நீயும்
எண்ணிடவே மறக்கின்றாய்! மனிதா! வீணே
எண்ணற்ற ஆசைகளை வளர்த்துக்கொண்டு
பண்ணுகின்ற பாவங்கள் கொஞ்சம் அல்ல!
பலர் வாழ்வைக் கெடுக்கின்றாய்! நியாயம் உண்டோ?
திண்ணமாய் உமக்கு இவற்றால் தீதே சேரும்!
தினந் தினம் வருந்தியே வாழ நேரும்!

அடுத்தவர்கள் வாழ்வினைக் கெடுக்கின்றாயே! நீ
அகந்தை கொண்டு அனுதினமும் அலைகின்றாயே!
நடுத்த தெருவில் நாதியற்று இருப்பவர்க்கும், நீ
நல் மனமே கொண்டு உதவி செய்திடாயே!
கொடுத்ததவும் எண்ணமோ சிறிதும் இன்றி,
கொள்கைகளும் ஏதுமின்றி வாழ்கின்றாயே!
வடுச் சுமந்து வாழ்வதும் வாழ்வு ஆகுமா?
வளர்ந்து வரும் சமுதாயம் இதை ஏற்குமா?

போட்டி பொறாமைகளை வளர்க்கின்றாயே! தினம்
பொன் பொருளுக்கு ஆசைகொண்டு அலைகின்றாயே!
கூட்டுச் சேர்ந்தே கொள்ளை புரிகின்றாயே
கூசாமல் பிறர் பொருளைத் திருடுகின்றாயே!
நாட்டுக்கும் உன்னாலே நன்மை இல்லையே!
நாளை உன் வாழ்வு முடிகையிலே, சுடு
காட்டுக்கு கொண்டு செல்வதேதும் இல்லையே!
காசினியில் மேன்மையாய் வாழு தினமே!

தன்னலமே பெரிது என்று எண்ணுகின்றாய்! தான
தர்மங்கள் செய்வதனை நினைத்தும் பாராய்!
வன் செயல்களும் புரிந்து வாழுகின்றாய்! பிறர்
வாழ்வைக் கெடுப்பதற்கும் வழிகள் வகுக்கின்றாய்!
நன்றிகெட்ட மனிதனாய் வாழுகின்றாய்! தினம்
நாவாலே பொய்யுரைத்து நாசங்கள் புரிகின்றாய்!
என்று நீ திருந்திவாய்? உலகத்திலே நீயும்
எப்போது மனிதத்தை மதிப்பவனாய் வாழ்வாய்?

குலசேகரன்

ஒரு சமுதாயத்தின் நம்பிக்கை தனிமனிதனின் ஒழுக்கமே.

திருச்சுகம்
நீத்தல் விண்ணப்பம்

(கொடர்ச்சி...)

பிரபஞ்ச வைராக்கியம்

(உத்தரகோச மங்கையில் அருளிச் செய்யப்பட்டது)

மறைந்த

- சங்கநூற் செல்வர் பண்டிதர் ச. அருளம்பலவனார் அவர்கள் -
(யாழ்ப்பாணம் - காரைநகர்)

127. பெற்றது கொண்டு பிழையே பெருக்கிச் சுருக்குமன்பின்
வெற்றடி யேனை விடுதிகண் டாய்விடி லோகெடுவேன்
மற்றடி யேன்றன்னைத் தாங்குந ரில்லையென் வாழ்முதலே
யுற்றடி யேன்மிகத் தேறிநின் றேனைக் குள்ளவனே.

ப-ரை:

என் வாழ் முதலே- என் வாழ்க்கைக்கு மூலகாரணமாயுள்ளவனே, எனக்கு உள்ளவனே- எனக்கு உள் பொருளாய் வெளிவந்து ஆட்கொண்டவனே, அடியேன் உற்று மிக தேறி நின்றேன்- அடியேன் உன்னைச் சார்ந்து வீடுபேறு கிடைக்குமென மிகவும் தெளிந்து நின்றேன். விடிலோ கெடுவேன்- அதனை தாராது கைவிடிலோ யான் கெட்டொழிவேன்; அடியேன் தன்னைத் தாங்குநர் இல்லை- அடியேனைத் தாங்கிப் பாதுகாப்பார் நின்னையன்றிப் பிறர் எவரும் இல்லை; பெற்றது கொண்டு- நன்பாற் பெற்ற திருவருளைக் கொண்டு அன்பினைப் பெருக்கி உய்வடையமாட்டாது, பிழையே பெருக்கி- குற்றத்தையே பெருகச் செய்து, சுருக்கும் அன்பின் வெற்று அடியேனை விடுதி கண்டாய்- அதனால் சுருங்கச் செய்த அன்பினையுடைய பயனற்ற அடியேனைக் கைவிடுகின்றனையோ, கைவிடாதொழிதல் வேண்டும்.

என் வாழ்முதலே எனக்கு உள்ளவனே, அடியேன் நன்னைச் சார்ந்து வீடுபேறு கிடைக்குமென மிகத் தெளிந்து நின்றேன்; அதனைத் தாராது கைவிடிலோ யான் கெடுவேன்; அடியேனைத் தாங்குநர் நின்னையன்றிப் பிறர் எவரும் இல்லை; நன்பாற் பெற்ற திருவருளைக் கொண்டு அன்பினைப் பெருகச் செய்து உய்வடையமாட்டாது குற்றத்தையே பெருகச் செய்து அதனால் சுருங்கச் செய்த அன்பினையுடைய பயனற்ற அடியேனைக் கைவிடாதொழிதல் வேண்டும் என்பதாம்.

பெற்றது கொண்டு பிழையே பெருக்கிச் சுருக்கும் அன்பின் வெற்றடி யேனையென்றுது நன்பாற் பெற்ற திருவருளைக்கொண்டு அன்பினைப் பெருகச் செய்து பிழையைச் சுருக்க வேண்டியது முறையாகும். அதற்கு மாறாகப் பிழையைப் பெருக்கி அன்பைச் சுருக்கி அதனால் பயனற்ற அடியேனை என்றவாறு. பெற்றது கொண்டு என்பதற்கு பெற்ற இவ்வுடலைக் கொண்டு என்பாருமுளர். வெறுமை- இன்மை.

விடிலோ கெடுவேன் என்றது அடியேன் உற்று மிகத் தேறி நின்றேனாக நீ கைவிடின் கெட்டொழிவேன் என்றவாறு. “வில்லேர் புருவத் துமையாள் கணவா விடிற் கெடுவேன்”

ஒவ்வொரு வெற்றிக்குள்ளும் தோல்வியின் விதை ஒன்று ஒளிந்திருக்கும்.

(நாவு 96:4) எனத் தேவாரத்து வருதலும் காண்க. ஓ- அசை அடியேன் தன்னைத் தாங்குநர் மற்று இல்லை என மாறிக் கூட்டுக. மற்று- பிறிது பொருளில் வந்தது. தாங்குநர்- கேட்டினின்றும் விலகிப் பாதுகாப்பார்.

உயிர்களின் வாழ்வுக்கு முதன்மையான பரம்பொருளாயிருந்து அவற்றின் ஆணவ வல்லிருளை நீக்கி வீடுபேறு அளித்தற் பொருட்டுத் தனு கரண புவன போகங்களைக் கொடுத்துத் தகுதி வருவித்து அருள் செய்பவனாதலின் இறைவனை “வாழ்முதலே” என்றார். உறுதல்- சார்தல். மிகத் தேறுதல்- ஆட்கொள்ளப்பட்டமையால் வீடுபேறு கிடைத்தல் ஒரு தலையெனத் தெளிதல். அடியேன் உற்று மிகத் தேறி நின்றேன் என்றமையால் எனக்குள்ளவனே என்பதற்கு உள்பொருளாய் வெளிவந்து ஆட்கொண்டவனே எனப் பொருள் உரைக்கப்பட்டது.

இதன்கண், பெற்றது கொண்டு பிழையே பெருக்கிச் சுருக்குமன்பின் வெற்றடியேனை விடுதி கண்டாய்; விடிலோ கெடுவேன் என்பதனால் பிரபஞ்ச வைராக்கிய விருப்பும் கைவிடாதொழிதல் வேண்டும் என்பதும் புலனாதல் காண்க.

128. உள்ளன வேநிற்க இல்லன செய்யுமை யற்றுமனி
 வெள்ளன லேனை விடுதிகண் டாய் வியன் மாத்தடக்கைப்
 பொள்ளனல் வேழத் தூரியாய் புலனின்கட் போதலொட்டா
 மெள்ளன வேமொய்க்கும் நெய்க்குடந் தன்னை யெறும்பெனவே.

ப-ரை:

பொள்ளல் வியல் மா தட கை நல்வேழத்து உரியாய்- துளையிணையுடைய மிகவும் பெரிய நீண்ட தும்பிக்கையையுடைய நல்ல கஜன் என்னும் யானையின் தோலையுடையவனே, நெய் குடம் தன்னை மொய்க்கும் எறும்பு என- நெய் நிறைந்த குடத்தை மொய்க்கும் எறும்பைப் போல, நின் கண்போதல் ஓட்டா புலன் மெள்ளனவே மொய்க்கும்- உள்ளம் நின்பால் சாரவொட்டாதபடி ஐம்புலன்களும் மெல்ல மெல்லச் சூழ்கின்றன; உள்ளன நிற்க இல்லன செய்யும்- உண்மையாயின இருக்கப் பொய்யினவற்றையே செய்கின்ற, மையல் துழனி வெள்ள அனலேனை- மயக்கமாகிய ஆரவாரத்தின் மிக்க வெம்மையுடையேனை, விடுதி கண்டாய்- கைவிடுகின்றனையோ? கைவிடாதொழிதல் வேண்டும்.

வேழத்தூரியாய், நெய்க்குடம் தன்னை மொய்க்கும் எறும்பென உள்ளம் நின்பாற் சாரவிடாதபடி புலன்கள் மெல்ல மெல்ல மொய்க்கின்றன. அதனால் உள்ளன நிற்க இல்லன செய்யும் மயக்கமாகிய ஆரவாரத்தின் மிக்க வெம்மையையுடையேனைக் கைவிடுகின்றனையோ? கைவிடாதொழிதல் வேண்டும் என்பதாம்.

உள்ளன- இறைவன் அடைதற்குரிய மெய்யாகிய தருமங்கள்; இல்லன- நிலையில்லாத அறம் பாவங்கள். மையல் என்றது பிறவிக்கு வித்தாகிய காமம் வெகுளி மயக்கம் என்னும் மூன்றனுள் ஒன்றாகிய மயக்கம். அது ஒன்றை மற்றொன்றாக உணரும் உணர்வு. அதனால் பிறவித் துன்பங்கள் உளவாகும். “பொருளல்லவற்றைப் பொருளென்றுணரும், மருளானாம் மாணப்பிறப்பு” (குறள் 351) என்றார் திருவள்ளுவரும்.

துழனி- ஆரவாரம். “அந்தணர் வேள்வியும் அருமறைத் துழனியும்” (தே.ஞான 286:37) “வையைத் துழனியும்” (கல்லாடம் 41:34) “திருமலி துழனி பொங்கச் செழுங்களி மகிழ்ச்சி

கலங்காத உள்ளம் படைத்தவர்களே இறுதி வெற்றிக்கு உரியவர்கள்.

செய்தே” (பெரிய கண்ணப் 19) என்பனவற்றிலும் இப்பொருட்டாதல் காண்க. அத்துன்பங்களின் மிகுதியை உணர்த்த “வெள்ளம்” என்றார். அனல்- வெம்மை. துன்பத்தை வெம்மையெனல் “வெந்துயர் கோடையின் மாத்தலை கர்ப்ப” என்பதிலுங் காண்க. வெள்ள அனலேனை என்பது வெள்ளனலேனை என எதுகை நோக்கி அகரம் கெட்டது. இனி மையல் துழனி வெள்ளன் எனக்கொண்டு “மயக்க ஆரவாரப் பெருக்கினேன்” எனவும், மையல் துழனி வெள்ளன் அலேனை அலேனை எனக்கொண்டு மயக்கத்தையும் ஆரவாரத்தையும் உடைய தூயனல்லாத சிறியேனை” எனவும் பொருளுரைப்பாருமுளர்.

வியன் மா தட- ஒரு பொருட் பன்மொழி. மிகுதிப் பொருளில் வந்தது. பொள்ளல்- துளை, பொள்ளல் தடக்கை வேழம் என இயையும். “பொள்ளல் நீள் பனைக்கைக் கயந்தான் உகைத்த நற்காளை” (திருத்தொண்டர் திருவந் 85) எனப் பதினோராந் திருமுறையில் வருதலுங் காண்க. நல்வேழம் என்றது சிறந்த யானைக்குரிய இயல்புகள் அமைந்து முழுவதும் யானை வடிவமான கஜன் என்னும் அசுரன் என்றவாறு. உரியாய்- உரியைப் போர்த்தவனே. “அத்தியி னுரிதனை யமுகுறப் போர்த்தவன்” (தே.ஞான 286:4)

போதலொட்டா என்பதற்குச் செயப்படுபொருள் வருவிக்கப்பட்டது. புலன் மெள்ளளவே மொய்க்கும் என்றது நிண்ணால் ஆட்கொள்ளப்பட்டமையின் வாதனை செய்யாது அடங்கியிருந்த புலன்கள் நிற்பிரிவு நீட்டித்தலான் மெல்ல மெல்ல வந்து மொய்க்கின்றன என்றவாறு. புலன்- பால்பகா வ. றிணைப் பெயராதலின் புலன்கள் என உரைக்கப்பட்டது.

நெய்நிறைந்த குடத்துள் எறும்புகள் மொய்த்துத் தாம் உண்டலொடு பிறர்க்கும் பயன்படாதவாறு கெடுப்பதுபோலப் புலன்கள் என்னுள்ளத்தைச் சூழ்ந்து அரித்தலொடு அவ்வுள்ளம் இறைவன்பாற் சென்று பயனடையாதவாறு கெடுப்பனவாயின.

இதன்கண், மையல் துழனி வெள்ளனலேனை விடுதிகண்டாய் என்றதனால் பிரபஞ்ச வைராக்கிய விருப்பும், கைவிடாதொழிதல் வேண்டும் என்பதும் புலனாதல் காண்க. 24.

(தொடரும்...

அவனியில் எல்லாமே அவனின் ஆட்சி

சைவத்தின் முழுமுதலும் சிவனே ஆவார்
 சாஸ்திரக் கருப்பொருளும் சிவனே ஆவார்
 கைவந்த கலையாவும் சிவனே ஆவார்
 கையயங் கிரியுறையும் சிவனே ஆவார்
 குவலயம் படைத்தவரும் சிவனே ஆவார்
 குடிகளைக் காப்பவரும் சிவனே ஆவார்
 சிவசோ தியானவரும் சிவனே ஆவார்
 சித்தாந் தவுட்பொருளும் சிவனே ஆவார்
 அவனியில் எல்லாமே அவனின் ஆட்சி
 அவனின் றியோரணுவும் அசையா துதானே.

~வ. யோகானந்தசிவம்~

அர்த்தநாரிஸ்வர வழிவழி உணர்த்துவதே சிவப்பும் வெள்ளையும்

— திரு கே.எஸ். சிவஞானராஜா அவர்கள் —

இலங்கையிலும் இந்தியாவிலும் பெரும்பாலான ஆலயங்களின் சுவர்களிலே சிவப்பும் வெள்ளையும், நெடுக்கு முகமாக அமையுமாறு, பட்டை பட்டையாகவும் சமச்சீராகவும் வர்ணம் பூசப்பட்டிருப்பதை நாம் பார்த்து, பயபக்தியோடு எம்மைத் தூயநிலைக்கு இட்டுச் செல்கின்றோம்.

தூர வரும்போதே நாம் இந்த சிவப்பையும் வெள்ளையையும் கண்டவுடன் சிவமயமான சைவ ஆலய தரிசன வழிபாட்டுக்குள் அகப்பட்டு விடுகின்றோம். உள்ளங் கவர் கள்வனே சிவன்!

இ.து ஒரு சொல்லாமல் சொல்கின்ற சமிக்ஞை அல்லது அடையாளமாகும். இதன்மூலம் மனம், வாக்கு, காயம் கூர்மையடைந்து குவியமாகி சத்தியமான உண்மை எவருக்கும் பகிரப்படுகிறது.

இது ஒரு பகிடியாகவும், விளையாட்டாகவும், நையாண்டியாகவும் ஒருசிலரால் கருதப்பட்டாலும் கூட, அந்த வடிவமைப்புத் தரும் பாங்கும் பக்குவமும் மாற்று இன, மத, மொழி அடியவர்களையும் மனோலயமாக்கவல்லதாகிறது. இது உளவியல் ரீதியான வர்ணங்களின் மொழியாகும்.

சுவரில் சிவப்பு:

சிவன், சிவம், சிவமயம், வசீகரம், ஈர்ப்பு, ஆட்சி, தவம், நிமிர், பணி, கவனம், பயபக்தி, ஈடுபாடு, ஈடுபடு, பையவே நில், இறங்கிச் செல், வணங்கு, தீயவை விலக்கு, ஒப்புரவொழுது, அல்லாதன செய்யேல் (தவிர), சூடாக அவதானம் கொள், எச்சரிக்கை, உனை நீ அறி, யார் நீ, அவனே நீ, நீயோ சிவம், துணிந்துநில், மூலவர்ணம், முதன்மை வர்ணம் ஆகிய செய்திகளையும், இன்னும் பல வரங்களையும் சிவப்பு அடையாளம் எமக்கு உபகாரம் செய்கிறது.

சுவரில் வெள்ளை:

தூய்மை, சுத்தம், அழகு, உமை, சக்தி, துணை, சேர்மானம், பிரகாசம், இணை, பிணை, ஒன்றுசேர், செய், ஒன்றாகுவாய், வெளிப்படை, உண்மையாயிரு, சத்தியமாயிரு, பின்வாங்காதே, முன்னோக்கிச் செல், அமைதியாக இரு, அவசரப்படாதே, பையப் பைய நகர்ந்து செல், பார்த்து நட, மதிப்புக்கொடு, ஒப்புரவொழுது, நீதிக்குத் தலை வணங்கு ஆகிய செய்திகளையும், எழுந்திரு விழித்துக்கொள் எல்லாம் உனக்கு வெற்றி என்ற நம்பிக்கையையும் வரமாக்குகிறது.

சிலர் பெருமை பிறப்பால் வரும். சிலர் பெருமை சாதனையால் வரும்.

சிவப்பும் வெள்ளையும் இசைந்த அர்த்தநாரீஸ்வர வடிவமே சுவரமைப்பு
 மேற்படி சைவ விழுமியங்களையும் பண்பாட்டு ஒழுகலாறுகளையும் கடைப்பிடிக்கும்
 படியாகச் சிவமும் சக்தியும் முறையே, சிவப்பும் வெள்ளையுமாக வர்ணமமைக்கப்பட்டுள்ளது.
 அகன்ற நெடுஞ் சட்டங்களாக நெஞ்சையள்ளும் தோரணையில் சீராகப் பேறாக்கப்பட்டுள்ளது.
 “செம்பவள எரிபோல் மேனியும், மின்னார் பெண்ணும்” ஒன்றிக்கும் கட்டமைப்பே
 சிவப்பும் வெள்ளையுமான வடிவமைப்பாகும்.

சுந்தரர் தேவாரம்

“மன்னே மறவாதே நினைக்கின்றேன்
 மனத்துன்னைப்
 பொன்னே மணிதானே வயிரமே
 பொருது உந்தி
 மின்னார் பெண்ணைத் தென்பால்
 வெண்ணெய் நல்லூரருட்டுறையுள்
 அன்னே யுனக்காளாய் இனி
 அல்லேன் எனலாமே”

அப்பர் தேவாரம்

செவிகாள் கேண்மின்களோ - சிவன்
 எம்மிறை செம்பவள
 எரிபோல் மேனிப் பிரான்திற மெப்போதும்
 செவிகாள் கேண்மின்களோ!

மேற்படி இரு தேவாரங்களிலும் உமாபதிசிவம் சார்பான வெளிப்பாடு அடையாளப்
 படுத்துகிறது.

குருகுஜ தீனங்கள்

ஏப்ரல்	08	பங் 26	வியாழன்	பரமகுரு சுவாமிகள்
ஏப்ரல்	10	பங் 28	சனி	குழந்தைவேற் சுவாமிகள்
ஏப்ரில்	13	பங் 31	செவ்வாய்	செல்லப்பா சுவாமிகள்
மே	06	சித் 23	வியாழன்	திருநாவுக்கரசர்
மே	11	சித் 28	செவ்வாய்	சிறுத்தொண்டர்
மே	13	சித் 30	வியாழன்	மங்கையற்கரசியார்
மே	28	வை 14	வெள்ளி	திருநீலகண்ட யாழ்ப்பாணர் திருஞானசம்பந்தர்

தன்னம்பிக்கையுடன் உழைப்பும் இருந்தால் வெற்றி நிச்சயம்.

திருவிளையாடற் புராண வசனம்

(முப்பத்தொராவது)

உலவாக்கிழி யருளிய படலம்

— ஸ்ரீஸுரீ ஆறுமுகநாவலர் —

குலபூடண பாண்டியன், சோமவாரம் முதலிய சிவ விரதங்களெல்லாவற்றையும் வழுவாது அனுட்டித்துக் கொண்டு வந்தான். அவ்வனுட்டான வலிமையினாலே, தன் நாட்டிலுள்ள பிராமணர்களை அவமதித்தான். அதனால் மழை பெய்யாதொழிந்தது. அதனாலே பாண்டிநாடெங்கும் விளைவு குன்றியது. பிராமணர்களெல்லாரும் வறியவர்களாய் வேதாத்தியயனம் யாகம் முதலிய கருமங்களை இழந்து, இழிந்த தொழில்களைச் செய்து, ஆற்றாமையால் வயிறு வளர்க்கும் பொருட்டு அன்னிய தேசங்களுக்குப் போயினார்கள். குடிகளெல்லாம் பசியினால் மிக வருந்தி, “எந்தத் தேசத்துக்குப் போவோம்” என்று இரங்கலுற்றன.

பாண்டியன் அது கண்டு, இரங்கிச், சோமவாரத்திலே பொற்றாமரை வாவியிலே ஸ்நானஞ் செய்து, சித்தி விநாயகரைப் பூசித்து, ஆயிரந் தேங்காயுடைத்துச், சோம சுந்தரக் கடவுளைப் பூசை செய்து, வணங்கிக், கை குவித்து நின்று, “எம்பெருமான்! உயிர்களுக்கெல்லாம் உயிர் நீரேயாகவும், அவ்வுயிர்கள் பசியினால் வருந்தும் வருத்தம் அடியேனை வருத்துவதென்னை! தமிழேன் சம்பாதித்த பொருள்களெல்லாந் தருமத்தின் வழியே சென்றன. இனி நீர் திருவுள மலர்ந்து தமிழேனுடைய இடும்பையைத் தீர்த்தருளும்” என்று விண்ணப்பஞ் செய்தான். சிவபெருமான், பாண்டியனுடைய பிழையைக் களையச் சிறிது திருவுளங்கொண்டு, அதனைத் திருச்செவியிற்

கேளாதவர் போலச் சும்மாவிருந்தார். பாண்டியன், தன் அரண்மனைசென்று சிவபெருமானைச் சிந்தித்துக்கொண்டு, தரையிலே படுத்து, நித்திரை செய்தான்.

அப்பொழுது சிவபெருமான், பாண்டியனுக்குச் சொப்பனத்திலே ஒரு சித்தராய் எழுந்தருளி வந்து, “பாண்டியனே! நீ நம்மிடத்து மிக்க அன்புடையை; பூமியைச் செங்கோலோச்சியாளும் நீதியையுடையை. இவ் இயல்புடைய உனக்கு ஓர் குறையுளது. உன் நாட்டிலே இந்நாளில் யாகங் குன்றியது. வேதமே நமதாசனம்; வேதமே நமது பாதுகை; வேதமே நமது வாகனம்; வேதமே நமது சிலம்பு; வேதமே நமது கௌபீனம், வேதமே நமது திருக்கண்; வேதமே நமது திருவாக்கு; வேதமே நமது திருமேனி; வேதமே நமது ஆஞ்ஞாசத்தி வடிவமாய் ஆன்மாக்களுக்கு விதிவிலக்குகளையறிவித்தப் போக மோஷங்களைக் கொடுப்பது; வேதமே நமது செங்கோல். இத்துணைச் சிறப்புடைய வேதங்களுக்கு உறுதியாவார் பிராமணர்கள்; அவர்கள் அவ்வேதத்தின் வழியே யாகங்கள் செய்து நம்மிடத்தே சிந்தை செலுத்தும் பெருமையுடையவர்கள்; அவர்கள் செய்யும் யாகமே மழைக்குக் காரணம். பிள்ளாய்! இத்துணைச் சிறப்பினையுடைய பிராமணர்களை நீ இகழ்ந்து கைவிட்டாய். அதனால் மழை பெய்யாதொழிந்தது. இனி உலகம் உய்யும் வண்ணம் மூத்தீ வேட்கும் பிராமணர்களை நம்மைப்போலவே பரவித் தொழுது,

நல்லவனாகப் பிறப்பது சந்தர்ப்பத்தினால். நல்லவனாக வாழ்வது முயற்சியினால்.

நாடோறும் பல தருமங்களைப் பெருக்கிச், செங்கோலோச்சி, வாழக் கடவாய். நாம் உனக்கு ஓர் உலவாக்கிழி தருகின்றோம். இந்தக் கிழியில் எத்துணைப் பொன் எடுத்துச் செலவழிக்கினும், நாம் தந்தவளவிற் சிறிதுங் குறையாது. இதை வைத்துக்கொண்டு, உன்னாட்டில் வந்த வறுமையை ஓட்டக் கடவாய்” என்று திருவாய் மலர்ந்து அதனை அவன் கையிற் கொடுத்து, அவன் மனக் கவலை தீரும்படி அவன் நெற்றியிலே விபூதி சாத்தி, மறைந்தருளினார்.

பாண்டியன் விழித்தெழுந்து, உலவாக்கிழியைச் சிரமேற்கொண்டு, மகிழ்ச்சியோடு ஒரு மூசூர்த்த காலங் கூத்தாடி மந்திரிமார்களுக்குஞ் சேனாதிபதிகளுக்கும் அதைக் காட்டிச் சொப்பனத்தை அறிவித்தான். அவ் உலவாக்கிழியை இரத்தின சிங்காசனத்திலேற்றிப், பலவித வாத்தியங்களொலிக்க, அதற்குச் சந்தனம் பூசித் திருமாலை சாத்தித், தூபதீபங் காட்டிச், சிவபெருமானாகப் பாவித்துப் பூசை முடித்து, வலஞ் செய்து வணங்கி, அதனைப் பொதி நீக்கியெடுத்துப், பிராமணர்களுக்கும் யாகங்களுக்கும் பிறருக்குஞ் செலவிட்டான். இப்படியே நாடோறும் வரையாது கொடுக்கக் கொடுக்க அக்கிழி சிறிதுங் குறையாதிருந்தது.

பாண்டியன், அப்பொதியிலுள்ள பொன்னினாலே சோமசுந்தரக்கடவுளுடைய விமானம், மீனாட்சியம்மையுடைய விமானம், அறுகாற் பீட முதலியவைகளை அழகு பொருந்தவேய்ந்தான். பாண்டியனாகிய மேகம், உலவாக்கிழியாகிய கடலை முகந்து, நாடோறும் பொழிந்து, தருமப் பயிரை வளர்க்கும்பொழுது, மேகங்கள் கடலைப் பருகி மழை பொழிந்தது, நெல் முதலிய பயிர்களை வளர்த்தன. அதனாலே பாண்டிநாடு அளகா புரி போலச் செல்வந்தழைத்தோங்கப் பெற்றது. அதனால், வேதத்தில் வல்லவர்களும், சிவா

கமத்தில் வல்லவர்களும், உபநிடதத்தில் வல்லவர்களும், மிருதியில் வல்லவர்களும், வியாகரணத்தில் வல்லவர்களும், தருக்க நூலில் வல்லவர்களும், யாகஞ் செய்பவர்களும், சந்நியாசிகளும் பாண்டிநாடெங்கும் விருத்தியடைந்தார்கள்.

(முப்பத்திரண்டாவது)

வளையல் விற்ற படலம்

சிவபெருமான், தேவதாரு வனத்துள்ள இருடிகளுடைய பன்னியர்களது கற்பை அளந்து காட்டும் பொருட்டுத் திருவுளங்கொண்டு, கௌபீனமும், விபூதிப் பூச்சும், கீதம் பாடுங் கனிவாயும், திருப்புன்முறுவலும், கிங்கிணி பொருந்திய திருவடிகளும், திருவடிகளிற் பாதுகைகளும், பிட்சைப் பாத்திரத்தையும் தமருகத்தையும் ஏந்திய திருக்கைகளும் உடைய மிக அழகிய ஒரு பிட்சாடன வடிவம் உடையவராகித் தேவதாரு வனத்துக்கு எழுந்தருளினார். அவருடைய திருச்சிலம்பொலியுங் கீதவொலியுந் தமருகவொலியுஞ் செவிவாய் மடுத்தவுடனே, இருடி பத்தினிகள் விரைந்து பிட்சைகொண்டு, வீட்டின் புறத்து வந்தார்கள். வந்தவுடனே, பிட்சாடன மூர்த்தியுடைய பேரழகைக் கண்டு, எல்லையின்றி வளர்ந்த காமத்தால் விழுங்கப்பட்டுக், கூந்தல் சோரப், புடைவையவிழ வளையல் கழலப், பசலை நிறங்கொண்டு, பரவசர்களாய் நின்றார்கள். சிவபெருமான் அவர்களை இவ்வாறே மோகிப் பித்துக், கருமமே கருத்தா என்று பிதற்றும் மீமாஞ்சகர்களுடைய செயலை உலகத்தார்களுக்கு உணர்த்திவிட்டு மறைந்தருளினார்.

இருடிகள், தங்கள் பன்னியர்கள் நிற்கும் நிலையைக் கண்டு, அவர்களுடைய கற்பையும் நாணையும் வேரோடே களைந்து கொண்டு போனவர் மதுரைச் சோமசுந்தரக் கடவுள் என்று தெளிந்து, அவர்களை நோக்கி,

வாய்ப்பை எதிர்பார்க்காமல் அதை உண்டாக்குபவன்தான் அறிஞன்.

“நீங்கள் கற்பின் வழுவின்மையால் மதுரை நகரத்து வைசியப் பெண்களாய்ப் பிறக்கக் கடவீர்கள்” என்று சபித்தார்கள். அதற்கு அவர்கள், “எங்களுக்கு இந்தச் சாபம் நீங்குவது எப்போது?” என்று வினாவ, இருடிகள், “அம்மதுரை நகரத்துக்கு அரசராகிய சோம சுந்தரக் கடவுள் வந்து உங்களைக் கைதீண்டும்போது இச்சாபம் நீங்கும்” என்றார்கள்.

இருடிபன்னியர்கள், மதுரைத் திரு நகரத்தில் வைசியப் பெண்களாய்ப் பிறந்து, வளர்ந்து, கன்னிப் பருவம் அடைந்தபொழுது, சிவபெருமான் வளையல் விற்கும் வணிக வேடங்கொண்டு, வைசிய வீதிக்கு வளையல் விலை கூறிக்கொண்டு, எழுந்தருளி வந்தார். உடனே அவ் வைசியப் பெண்களெல்லாரும், வீதிக்குவந்து, அவ்வணிகரது பேரழகைக் கண்டு, காமத்தினாலே மயங்கி, அவரைச் சூழ்ந்து, தங்கள் கைகளை நீட்டி, வளையல்

இடுவித்தார்கள். வணிகர் வளையல் இட்டு விட்டு மறைந்தருளினார். மறைந்த வணிகர் அப்பெண்களும் பிறரும் காணாத திருக்கோயில் விமானத்து உள்ளொளியாகிய திருவுருவாய்த் தோன்றியருளினார். அதுகண்ட நகரத்தார் எல்லாரும் வளையல் விற்ற வணிகர் சோம சுந்தரக் கடவுளே என்று வியந்து, கண்ணீர் பொழிந்து, உவகை வெள்ளத்தாழ்ந்தார்கள். சிவபெருமான் தமது திருக்கையினாலே தொட்டு வளையலிட்டமையினாலே, அவ்வைசியப் பெண்களெல்லாருங் கருக்கொண்டு, அளவில்லாத புதல்வர்களைப் பெற்றார்கள். அப் புதல்வர்கள், அளவில்லாத வலிமையும் வீரமும் பெருமையும் பெற்று வாழ்ந்தார்கள். வைசியப் பெண்கள் சிவபெருமானுடைய அருளைப் பெற்றுச், சில நாள் இருந்து, சிவலோகத்தை அடைந்தார்கள்.

வாசகர் உள்ளத்திலிருந்து...

சந்நிதியான் ஆச்சிரமத்தால் மாதந்தோறும் வெளியிடப்படும் ஞானச்சுடரை விரும்பி வாசிக்கும் வாசகரில் நானும் ஒருவன்.

சுப்பிரமணியம் கனகராசா ஆகிய நான் சிறுப்பிட்டியில் வசிக்கும் ஒரு ஓய்வு நிலை அதிபர். எமது கிராமத்தில் 1914ஆம் ஆண்டு நிறுவப்பட்ட சிரேஷ்ட பிரஜைகள் சங்கத்தின் தலைவராகத் தொடர்ச்சியாக சேவை செய்துகொண்டிருக்கிறேன். எனது வயது 86.

புத்தாரைச் சேர்ந்த திரு தெய்வேந்திரம் அவர்கள் மேற்படி சஞ்சிகையைக் கொண்டுவந்து தருவார். அவரிடம் கார்த்திகை மாதங்களில் ரூபா 1000. 00 சந்தாப் பணமாகக் கொடுத்துவந்துள்ளேன். பற்றுச்சீட்டு ஒழுங்காகக் கொண்டுவந்து தருவார்.

கடந்த மூன்று மாதங்களாகத் தபால்மூலம் ஞானச்சுடர் அனுப்பப்பட்டிருக்கிறது. இறுதியாகக் கிடைத்தது கார்த்திகை மாத 275ஆவது மலர். அதில் “முதுமை ஒரு சுமையல்ல” என்ற கட்டுரை எமது சங்கத்தின் தொழிற்பாட்டுக்கு மிகவும் பொருத்தமாக இருந்தது. மேற்படி சஞ்சிகையில் வரும் கட்டுரைகள் மிகவும் தரமானவை. அவற்றினை வாசித்து சுவைப்பதில் நானும் ஒருவன்.

உங்களது சுயநலமற்ற சமய சேவை எவ்வித தடங்கலுமில்லாமல் நிகழ சந்நிதி முருகன் துணைபுரிவாராக.

நன்றி.

-சு. கனகராசா-

வீழ்வதல்ல தோல்வி. விழுந்த இடத்திலேயே கிடப்பதுதான் தோல்வி.

திருமுலர் அருள்யோகம் பெற்ற திருவாவடுறைத் திருத்தலம்

— திரு கு. சிவபாலராஜா அவர்கள் —

சோழ நாட்டில் காவிரி நதி பாக்கிறது. காவிரி நதியின் வடக்கிலும், தெற்கிலும் பல திருத்தலங்கள் அமைந்துள்ளன. வடக்கில் அறுபது வரை திருத்தலங்களும், தெற்கில் இருநூறுக்கும் அதிகமான திருத்தலங்களும் அமைந்துள்ளன. திருவாவடுறை எனப்படும் திருத்தலம் காவிரி நதியின் தென் பகுதியில் உள்ள திருத்தலங்களில் பிரதானமான தலம் ஆகும். இத் தலம் மாயவரம் - தஞ்சாவூர் புகையிரதப் பாதையில் உள்ள நரசிங்கன் பேட்டை என்னும் புகையிரத நிலையத்தில் இருந்து தென்கிழக்கே ஒரு மைல் தொலைவில் அமைந்துள்ளது. திருவாவடுறைத் திருத்தலம் அமைந்துள்ள நாடு பொன்னி நாடு எனப்படும். அங்குள்ள ஊரின் முன்னைய பெயர் சாத்தனூர் என்பது. பொன்னி நாட்டினை அடைந்த திருமுலர் அங்குள்ள காவிரி நதியில் நீராடினார். அப்போது அவருடைய பெயர் சுந்தரநாதன் என்பது. இன்று, சாத்தனூர் திருவாவடுறைத் திருத்தலத்தின் பெயரால் திருவாவடுறை என வழங்கப்படுகிறது. சாத்தனூர் திருவாவடுறைக்கு அருகே உள்ளது. திருவாவடுறை என்பது கோமுத்தீஸ்வரர் வீற்றிருக்கும் கோயில் வளாகத்திற்கு உள்ள பெயராகும். இன்று அதுவே அவ்வூரின் பெயராகிவிட்டது. தில்லை என்பது சிதம்பரம் ஆனதுபோல, தில்லை என்பது ஊர்; சிதம்பரம் சபையைக் குறித்தது. பெண்ணாகடம் என்பது ஊர்; அங்கே சிவபெருமான் எழுந்தருளியுள்ள ஆலய வளாகத்திற்குப் பெயர் “தூங்காணை

மாடம்” என்பதாகும். மதுரை என்பது ஊர். அங்கே சொக்கீசர் உள்ள கோயில் வளாகத்திற்கு “ஆலவாய்” என்று பெயர்.

இத் தலம் “ஆவடுறை” எனவும் அழைக்கப்படும். இங்கு இறைவி (உமாதேவியார்) பசு வடிவம் கொண்டு இறைவனை வழிபட்ட தலமாகும். இத் தலத்தின் மூல விக்ரகம் “கோமுத்தீஸ்வரர்” ஆவார். இவருக்கு மாசிலாமணி ஈஸ்வரர் என்னும் பெயரும் உண்டு. இங்குள்ள அம்பிகை “ஒப்பிலாமுலை அம்மை” ஆவார். இப் பெருந்தலத்தின் உட்பகுதியில் திருமுலருக்கு ஒரு கோயில் தனியாக அமைந்துள்ளது. இக் கோயிலில் நவக்கிரகங்கள் இல்லை. தியாகேசர் கோயில் உள்ளது. இத் தியாகேசர், செம்பொற் தியாகேசர், புத்திரத் தியாகேசர், சொர்ணத் தியாகேசர் ஆகிய மூர்த்தங்களில் உள்ளனர். கல்வெட்டுக்களில் இக் கோமுத்தீஸ்வரர் பெருமான், திருவாவடுறை உடையார், திருவாவடுறைப் பரமசுவாமி எனப் பல பெயர்களாலும் குறிக்கப்பட்டுள்ளார். கோஷ்ட மூர்த்தங்களாக விநாயகர், அகஸ்தியர், தெட்சணாமூர்த்தி, இலிங்கோற்பவர், பிரமன், துர்க்கை ஆகிய தெய்வங்கள் விளங்குகின்றன.

இத் திருக்கோயில் கி.பி. 947ஆம் ஆண்டு கட்டப்பெற்றது. சோழர்கள் அமைத்த கோயில்களில் தனிச் சிறப்புடையது. இத்தலம் நவகோடி சித்தர்கள் சிவஞானம் பெற்ற தலமாகும். ஆதலால் இத்தலத்தை “நவகோடி சித்தபுரம்” எனவும் அழைப்பர். இங்குள்ள

வெற்றியின் அடிப்படை, எடுத்த செயலில் நிலையாக நிற்பதே.

தியாகேசப் பெருமானுக்கு “புத்திரத் தியாகேசர்” என்னும் ஒரு பெயரும் உண்டு. இங்கு உள்ள இறைவர் சித்தர்களுக்கு அட்டமா சித்தியையும் அருளியுள்ளார். இத் தலத்தில் எப்போதும் சித்தர்கள் வாழ்வதாகவும் ஒரு கருத்துண்டு.

இத் தலத்தின் புனிதமரம் (தல விருட்சம்) “படர் அரசு” ஆகும். மூலன் உடலில் புகுந்து திருமூலர் என்னும் இறை பெயர் பெற்றதன் பின்னர், அந்த யோகியான திருமூல தேவநாயனார் இப் படர் அரச மரத்தின் கீழ் அமர்ந்து யோகம் புரிந்தார். இவ்வாறு மூவாயிரம் ஆண்டுகள் யோகிருந்து, அரிய தமிழ்ச் சாத்திர நூலாகிய “திருமந்திரம் மூவாயிரம்” பாடியருளினார். இப் படர் அரச மரம் கோயில் வளாகத்தின் வடமேற்குத் திசையில் உள்ளது. இத் திருத்தலத்தில் மிகப்பெரிய நந்தி உருவம் உண்டு. இத் திருத்தலம், சம்பந்தப் பெருமான், திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள், சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் ஆகிய மூன்று நாயன்மார்களாலும் தேவாரம் பாடப்பெற்ற தலமாகும். திருவிடை மருதாரின் பரிவாரத் தெய்வங்களுள், நந்தித் தலமாக விளங்குவது இத் தலமாகும். சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் உடற்பிணி தீர்த்த தலம் இதுவாகும். சேரமான் பெருமான் நாயனார் வழிபட்ட தலமாகும். சம்பந்தப் பெருமான் “இடரினும் தளரினும்” என்னும் தேவாரப் பாடல் பாடிய திருத்தலம் இதுவாகும். எனவே, இத் தலம் பாடல்பெற்ற ஓர் தலம் என்னும் சிறப்புடையது.

திருஞானசம்பந்தப் பெருமானாரின் தந்தையராகிய சிவபாதவிருதையர், தாம் யாகம் செய்வதற்குப் பொன் தேவை என்பதை, சம்பந்தருக்குக் கூறவும், சம்பந்தர் இத் தலத்தில் பொன் வேண்டிப் பாடியபோது,

பூதங்கள் பொன்முடிப்பு ஒன்றினைச் சம்பந்தர் முன் வைத்து, இதனைச் சிவபெருமான் அருளியதாக சம்பந்தருக்குக் கூறவும், அப் பொன் முடிப்பு சம்பந்தரால் சிவபாதவிருதையர் அவர்களுக்கு வழங்கப்பெற்றது.

திருவாவடுதுறைத் திருத்தலத்தின் பலிபீடத்தின் கீழ் மறைவாக வைக்கப்பட்டிருந்த திருமந்திர ஓலைச் சுவடிகளைச் சம்பந்தர் பெருமான், “இங்கே தமிழ் மணக்குது” எனக் கூறியருள, அந்த இடத்தை ஆராய்ந்தபோது, திருமந்திரச் சுவடிகள் கிடைக்கப்பெற்றன. பலிபீடத்தைச் சம்பந்தர் நெருங்கும்போது, படிப்படியாகத் தமிழ் மணம் அதிகரித்துச் சென்றது. அருளாளர்களுக்கு மட்டுமே இப்பலன் கிட்டும் என்பதும் கருத்துடையது.

இத் திருத்தல பிரதான வாசல் கிழக்குநோக்கி அமைந்துள்ளது. கம்பீரமாக உயர்ந்தமைந்துள்ள ஓர் இராஜகோபுரம் இவ்வாசலில் காணப்படுகிறது. இக் கோயிலுக்கு எதிரில் ஓர் தீர்த்தக்குளம் அமைந்துள்ளது. அதன் பெயர் “கோமுகி தீர்த்தம்” என்பது. இத் தீர்த்தம் இத் தலத்தின் “திருக்குளம்” ஆகும். இரண்டாம் கோபுர வாசலில் ஓர் பெரிய நந்தி உருவம் அமைந்துள்ளது. இதன் பின்புறம் அமைந்துள்ள பலிபீடமே திருஞான சம்பந்தருக்குப் பொன்முடிப்பு அளித்த இடம் ஆகும். இத் தலத்தில் தெற்கு நோக்கியபடி ஓர் அம்பாள் கோயில் அமைந்துள்ளதைக் காணலாம். இந்த அம்பாள் கோயில் தனியே அமைந்துள்ளது.

மூலன் உடலில் புகுந்த சுந்தரநாதன் என்னும் சிவயோகி, திருமூலர் என்னும் திருப்பெயரோடு விளங்கி இக் கோயிலின் சுற்றுப்பிரகாரத்தில் உள்ள ஓர் படர் அரச மரத்தின்கீழ் அமர்ந்து பல்லாண்டுகள் அருள்

வெற்றி என்பது விழாமல் இருப்பதல்ல. வீழ்ந்தபின் எழுவதேயாகும்.

யோகம் புரிந்தார் என்பது வரலாறு. அதை எடுத்துரைக்கும் திருமுலர் அருளிய நான்கு திருமந்திரங்கள் வருமாறு.

நேரிழை ஆவாள் நிரதிச யானந்தப்
பேருடை யாள் என் பிறப்பு அறுத்து ஆண்டவள்
சீருடையாள்; சிவன் ஆவடு, தண்துறைச்
சீருடையாள்பதம் சேர்ந்திருந் தேனே.

-திருமந்திரம்.

ஆவடுதுறை அம்மை ஆவாய் (பசு) நின்று பூசித்த தலம் திருவாவடுதுறைத் தலம். உமை அம்மை என்று சொல்லப்படுபவள். வரம்பில் இன்பமாகிய பெருமையை உடையவள். அவள் எனது பிறப்பை அறுத்து வீடு தந்து என்னை ஆட்கொண்டவள். மிக்க புகழ் உடையவள். சிவபெருமான் எழுந்தருளியுள்ள திருவாவடுதுறையாகிய இத் தலத்தை தனது தலமாக உடையவள். அவளது திருவடி நீழலில் இப்பொழுது இருக்கிறேன்.

சேர்ந்திருந்தேன் சிவ மங்கை தன் பங்கனைச்
சேர்ந்திருந்தேன் சிவன் ஆவடு தண்டுறை
சேர்ந்திருந்தேன் சிவ போதியின் நீழலில்
சேர்ந்திருந்தேன் சிவன் நாமங்கள் ஓதியே.

-திருமந்திரம்.

திருமுல தேவர் திருவாவடுதுறைத் திருத்தலத்தின் படர் அரச மரத்தின் (போதி மரம்) கீழே அமர்ந்து சிவபெருமானை நினைந்து, அவனது நாமங்களை ஓதித் துதித்துக் கொண்டிருந்தேன் எனக் கூறியுள்ளார்.

இருந்தேன்இக் காயத்தே எண்ணிலி கோடி
இருந்தேன் இராப்பகல் அற்ற இடத்தே
இருந்தேன் இமையவர் ஏத்தும் பதத்தே
இருந்தேன் என்நந்தி இணையடிக் கீழே.

-திருமந்திரம்.

திருமுல தேவர், எண்ணற்ற காலம் (பல்லாண்டுகள்) இரவு பகல் ஆகிய அறிவின்மை, அறிவு விளங்கும் இடத்தில், சிவபெருமானின் திருவடியின்கீழ் இருந்தேன் எனக் கூறியுள்ளார். திருவாவடுதுறைத் தலம் அந் நாயனார் இருந்து அருள்யோகம் பெற்ற தலமாகும்.

ஞானத் தலைவிதன் நந்தி நகர்புக்கு
ஊனமில் ஒன்பது கோடி யுகந்தனுள்
ஞானப்பா லாட்டி நாதனை அர்ச்சித்து
நானும் இருந்தேன்நற் போதியின் கீழே.

-திருமந்திரம்.

“நந்தி நகர்” என்பது திருவாவடுதுறைத் திருத்தலத்தைக் குறிக்கும்.

தோத்திரம் பாடி சிவனையும் சக்தியையும் அபிடேகம் செய்து இறைவனைப் பூசித்து, நல்ல அறிவுமயமான சிவனடியின்கீழே இருந்தேன்.

வேகமாக முடிவு எடுப்பதைவிட விவேகமாக முடிவு செய்.

மேல் உள்ள திருமந்திரப் பாசுரங்கள் நான்கும் திருவாவடுதறைத் திருத்தலத்தில் திருமூலர் அமர்ந்து அருள்யோகம் பெற்றார் என்பதைச் சான்று காட்டியுள்ளன. அவ்வாறு திருமூலர் இருந்தமை, அவர் திருமந்திரத்தை உலகினர்க்கு அருளிச் செய்யவே என்பதை உணர்தல் வேண்டும்.

திருமூலர் சாத்தனூரில் ஒரு மேய்ச்சல் நிலத்தின் வழியாகச் சென்று கொண்டிருந்த போது, அந்த யோகியாகிய “சுந்தரநாதன்” (முன்னைய பெயர்) அவரது கவனத்தை ஈர்த்த ஓர் காட்சியை நேரில் கண்டார். அதாவது, ஓர் மாடு மேய்க்கும் மூலன் எனும் பெயர் கொண்டவன் அங்கு இறந்து கிடப்பதும், அவனைச் சுற்றி நின்ற பசுக்கூட்டம் அழுவதுமாகிய (கதறி அழுதல்) காட்சியாகும். அதன் பிறகு அவரது செயல்கள், இறையருளால் உலகினர்க்குப் பயன் உடையவையாக அமையப் பெற்றன.

ஆவடுதறை ஈசர்பால் ஆராத காதல் உடையவர் சிவயோகியார். இத் தலம்விட்டு அவர் பிரிய மனமின்றிப் பிரிந்து சென்றதாகவும் கூறப்பட்டுள்ளது. சாத்தனூருக்கு சுந்தரநாத யோகி வந்ததும் காவிரியில் நீராடி இறைவனை வழிபட்டார். திருவாவடுதறைத் தலம் பற்றிக் குறிப்பிடுகையில், உமை அம்மையார் பசுவின் கன்றாக இருந்து, இறைவனை வழிபாடு செய்து, அம் முதல்வனுடன் எழுந்தருளியிருந்து, மன்னுயிர்களுக்கு அருள் புரியும் திருத்தலமாகிய திருவாவடுதறையை அணுகித் திருக்கோயிலை வலம் வந்து, வழித்துணை மருந்தாகிய மாசிலாமணியீசரை வழிபட்டு மகிழ்ந்தார். தில்லை நடராசரின் திருநடனம் கண்டு, சிவயோகியார் அங்கிருந்து புறப்பட்டு காவிரியில் நீராடி அதன் தென்கரையிலுள்ள திருவாவடுதறைத் தலத்தினை

அடைந்தார். அத் தலத்தைவிட்டு நீங்க மனமின்றி நாயனார் அத் தலத்திலேயே தங்கி இருந்தார்.

சிவயோகியார் ஞான நிறைவுடைய முழுத் தமிழின்படியும், வேதத்தின் சொற்படியும். பிறைமுடிப் பெருமானாகிய சிவபெருமானைப் பரவிப் போற்றி சிவாகம வேதப் பொருளைச் செந்தமிழால் அருளிச் செய்தார். அத் திருத்தலம் திருவாவடுதறை.

உலகெங்கும் தெய்வ மணம் பரப்பும் திருமந்திரம் தோன்றிய இடம் திருவாவடுதறை ஆகும். சுந்தரநாதன் திருவாவடுதறைக்குச் சென்றது சிவபெருமானாகிய குருவின் அருளாலேயாகும். சேக்கிழார் பெருமானாரின் கருத்தின்படி திருமூலர் திருக்கைலாயத்தில் இருந்து தென்னகம் நோக்கி வந்து திருவாவடுதறையை அடைந்தது தரைவழிப் பாதை வழியாகவே என்பதாம். மாணிக்கவாசக சுவாமிகள் தாம் கூறும் தலங்களுள் திருவிடைமருதூரைக் குறித்தும், திருவாவடுதறை பற்றிக் குறியாமையால் திருமூலர் திருவாவடுதறையை “நவகோடி சித்தபுரம்” என்பது முதலிய பல சிறப்புக்களைப் பெற்றது அவரது காலத்திற்குப் பின்னரே என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. திருமூலர் காலத்தில் திருவாவடுதறை பொதுவானதொரு சிவ தலமாக இருந்தது. எக் காரணத்தாலோ இறைவன் திருவருள் இவரை அத்தலத்தில் இருத்தியது எனவும் கொள்ள இடமுண்டு. திருமூலர் திருவாவடுதறை மர நீழலில் பெற்ற அருள் ஞானம், திருமாளிகைத் தேவர் திருமரபு தாயுமான சுவாமிகள் வரை பரவியது. திருமூலர் சந்தானம், மெய்கண்ட சந்தானம் இரண்டும் இணைந்து என்றும் ஞானஒளி நல்கிவரும் இடம் திருவாவடுதறை. திருவாவடுதறைத் தலம் திருமூலரின் ஞானசித்தி பெற்ற

அதிகாரத்தினால் சாதிப்பதைவிட அன்பினால் எளிதில் சாதித்து விடலாம்.

ஞானபூமியாகும். இங்குள்ள ஒப்பிலாமுலை அம்மையாரின் திருவருளே இவ்வண்ணம் ஆட்கொண்டது.

மஞ்சனே மணியுமானாய்
மரகதத் திரளுமானாய்
நெஞ்சுளே புகுந்து நின்று
நினைதரு நிகழ்வினானே
துஞ்சும் போதாக வந்து
துணையெனக்காகி நின்று
அஞ்சல் என்றருள வேண்டும்
ஆவடுதுறையுளானே.

-அப்பர்.

உயர்கல்விக்கான உதவியினைப் பெற்றுக்கொண்டமைக்காக நன்றி கூறும் விடயம் சம்பந்தமானது.

கொழும்பு பல்கலைக்கழகத்தில் கலைப்பீடத்தில், இரண்டாம் வருடத்தில் கல்வி கற்றுவரும் சங்கவி ஆகிய நான் அறியத்தருவது, கடந்த பல மாதங்களாக மாதந்தோறும் ரூபாய் 3000 பணத் தொகையினை வழங்கி வருகின்றீர்கள் சுவாமி. இந்த உதவிப் பணமானது என்னுடைய உயர்கல்வியைத் தொடர்வதற்கு மிகவும் உதவியாக அமைகின்றது. மேலும் தற்பொழுது பரவியுள்ள கொரோனா வைரஸ் காரணமாக, பல்கலைக்கழக கல்விகள் அனைத்தும் இணையவழி மூலமாக நடைபெற்றது. கடந்த மாதம் முழுவதும் எங்களுடைய முதலாவது பருவ பரீட்சைகள் இணையவழி மூலமாக நடைபெற்றது. மீண்டும் பல்கலைக்கழகம் திறக்கப்பட்டுள்ள நிலையில் தொடர்ந்தும் பரீட்சைகள் மற்றும் விரிவுரைகள் அனைத்தும் மிகவும் சிறப்பாக நடைபெற்றுக்கொண்டிருக்கின்றது என்பதனை தங்களுக்குத் தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டுள்ளேன் சுவாமி. அந்த வகையில் என்னுடைய உயர் கல்விக்காக உதவி வழங்கும் மதிப்பிற்குரிய சுவாமி அவர்களுக்கு என்னுடைய சார்பாகவும், எனது குடும்பத்தினர் சார்பாகவும் நன்றிகளைத் தெரிவித்துக்கொள்கின்றேன். மேலும் சுவாமி அவர்களின் இந்த உன்னதமான சேவையானது, என்னைப்போல வறுமையான குடும்பத்தில் பிறந்து கல்வி கற்கும் மாணவ மாணவிகளுக்கு எப்பொழுதும் அவசியம். தங்களுடைய இந்தப் புனிதமான சேவை அனைவருக்கும் கிடைக்கவேண்டும் என்றும், தங்களின் இந்த சேவைகளை முன்னெடுத்துச் செல்வதற்கு எல்லாம் வல்ல இறைவன் உங்களை ஆசீர்வதிக்க வேண்டும் என்றும் மனதாரப் பிரார்த்தித்துக் கொள்கின்றேன். மேலும் சுவாமி அவர்கள் எனக்குச் செய்யும் உதவிக்கான நன்றிக்கடனாக நானும் எதிர்காலத்தில் கஷ்டப்படும் மாணவர்களின் கல்வி நடவடிக்கைகளுக்கு உதவி வழங்குவேன் என உறுதி அளிக்கிறேன். மதிப்பிற்குரிய சுவாமி அவர்களுக்கு மீண்டும் ஒருமுறை நன்றிகளைத் தெரிவித்துக்கொள்வதோடு தங்களின் ஆசீர்வாதம் எப்பொழுதும் எனக்கு வேண்டுமென்று மிகத் தாழ்மையுடன் கேட்டுக்கொள்கின்றேன்.

-S. சங்கவி, அம்பதென்னவந்த, பண்பரவளை-

அமைதியைவிட மேலான ஆனந்தம் வேறெதுவுமில்லை.

வழித்துணை

45

- ஆசகவீ செ. சீவசுப்பிரமணியம் அவர்கள் -

- 01 உடல்பற்றால் மட்டுமிங்கே இல்வாழ்வை அமைத்தவர்கள் உடல்பற்றாய் உடனதனை, மாற்றிடுதல் நன்றாம் உடல்பற்று பருவங்கள் மாறியதும் மாறிவிடும் உடல்பற்று ஈரேழு பிறப்பிலுமே இணைந்துவரும்.
- 02 இளமையது மனத்திருக்க முதுமையினை மறந்துநீர் இளைஞர்போல் சிலகருமம் ஆற்றிடுதல் நன்றன்று அது பழம்பெருமை பலதையும் பறித்தெடுத்துக் கொள்வதோடு வளர்த்ததோர் கௌரவத்தையும் இழந்ததாய் ஆக்கிவிடும்.
- 03 வயதிற்கு ஏற்றபடி வாழ்வுதனில் வாழ்ந்துவந்தால் பயமேதும் இல்லாத சகவாழ்வு வாழ்ந்திடலாம் தயவேதும் இல்லாத கயமையினைக் கையாண்டால் சுயவீட்டார் கூடஉம்மேல் தயவேதும் காட்டமாட்டார்.
- 04 உரியதோர் கருமமது உரியபடி நடந்திடில்நீர் உணர்ச்சி வசத்தினால் உளறியேதும் தள்ளிடாதீர் விதிவசத்தால் ஏதேனும் விபரீதம் நடந்துவிட்டால் அதில் உண்மையில்லை என்றாலும் அதைஉம்தலையே சுமக்கநேரும்.
- 05 பயிர்வளர்த்தல் போல என்றும் கதைவளர்க்கக் கூடாது வளர்த்திடுதல் இரண்டுமே ஒன்றாக இருந்தாலும் பயிர்வளர்த்தல் பாட்டாளி வாழ்வதற்கு உதவும் கதைவளர்த்தல் கடும்சண்டை மூள்வதற்கே வழியாகும்.
- 06 தேன்குடித்தால் இனிக்குமென்று தேன்கூட்டைச் சிதைக்கையிலே தேனீக்கு அதுகசக்கும் தன்தேட்டம் அழிந்ததென்று திருடியவர் இனித்திருக்க தேடியோற்கு அதுகசக்கும் தன்தேட்டம் எல்லாமே திருடியோரால் அழிந்ததென்று.

அரிய காரியங்கள் பெரிய உழைப்பின்றி ஒருபோதும் முடிந்ததில்லை.

- 07 பணம் கொடுத்தல் பொருள்கொடுத்தல் பக்கத்தே தோள் கொடுத்தல் இவையெல்லாம் காலத்தால் அழியாத உதவிகள்தான் ஆனாலும் அகிலத்தில் பேருதவி எதுவென்றால் ஒருவர் துன்பத்தைத் துடைப்பதற்காய் கூறுகின்ற வார்த்தைகளாம்.
- 08 தோல்வருத்தம் தசைவருத்தம் தொற்றுக்கின்ற நோய்வருத்தம் இவையெல்லாம் தீர்த்துவைக்கும் பெரியாரும் பெரியார்தான் ஆனாலும் அகிலத்தில் பெரும்பெரியார் யாரென்றால் ஒருவர் மனவருத்தம் தீர்வதற்காய் சிலவார்த்தை கூறுவோராம்.
- 09 சங்கீதம் பிரசங்கம் சபைமயங்கும் இசைமுழுக்கம் இவையெல்லாம் கேட்பவரும் கேள்விச்செல்வம் உடையவர்தான் ஆனாலும் அச்செல்வம் அதிகமுள்ளோர் யாரென்றால் ஒருவர் துயர்சுறப் பொறுமையோடு செவிமடுக்கும் மானிடராம்.
- 10 பள்ளியில் படித்திடுதல் பல்கலையில் படித்திடுதல் இவையெல்லாம் படிப்புகளில் மேலான படிப்புகள்தான் ஆனாலும் அதைவிடவும் மேற்படிப்புயாதென்றால் ஒருவர் படிப்பதற்குக் காரணமாய் இருந்தோரைப் பணிவதுமாம்.

சந்நிதியான் ஆச்சிரமம் மேற்கொண்டுவரும் நித்திய அன்னப்பணிக்கும் மற்றும் ஆச்சிரமத்தினால் நடாத்தப்படும் சகல சமுதாயப் பணிகளுக்கும் உதவிபுரிய விரும்புவோர் கீழே உள்ள முகவரியுடன் தொடர்பு கொள்ளவும்.

காசுக்கட்டளை

செ. மோகனதாஸ்
சந்நிதியான் ஆச்சிரமம்,
தொண்டைமானாறு.

தொ.இல - 0213219599, 0212263406

காசோலை

செ. மோகனதாஸ்
க.இல - 7342444
இலங்கை வங்கி,
பருத்தித்துறை.

Swift code - BCEYLK LX 028 - 7342444

E.mail : suthanm329@gmail.com

: sannithiyan@hotmail.com

ஆயிரம் நூல்களிலிருந்து பெறமுடியாத ஞானத்தை ஓர் அனுபவம் உணர்த்தும்.

அப்போதைக்கு அப்போது அப்போதைக்கு அப்போது

- முருகவே பரமநாதன் அவர்கள் -

கைப்போது மலர்தூவிக் காதலித்து வானோர்கள்
முப்போது முடிசாய்த்துத் தொழநின்ற முதல்வனை
அப்போது மலர்தூவி ஐம்புலனு மகத்தடக்கி
எப்போது மினியானை யென்மனத்தே வைத்தேனே.

-திருமுறை 4:7.3.

போது- மலர், கைப்போது- கையாகிய மலர், முப்போது- மூன்று நேரம் மூவ்வேளை. இத் தேவாரத்தில் மலர், நேரம் (காலம்) என்ற பொருளில் போது என்ற பிரயோகம் அமைந்துள்ளது. பொழுது என்ற காலப்பெயர் பொருட்பெயராய்போது புவைக் குறிக்கும். பழந் தமிழியலார் நிலத்தை நான்காக வகுத்து, அதற்கு முதற்பொருள் கருப்பொருள், உரிப்பொருளென மூவகை இலக்கணமும் தந்தனர். முதற்பொருளிலே நிலமும் பொழுதும் வரும். நிலங்கள் முல்லை, குறிஞ்சி, நெய்தல், மருதம். காலப்போக்கில் பாலையென்றோர் திணை சேர்க்கப்பட்டது. இவை அன்பின் ஐந்திணையென அகப்பொருள் சொல்லும். பொழுதிலும் சிறு பொழுது, பெரும்பொழுது என அமையும். வைகறை, காலை, மதியம், மாலை, இரவு, நள்ளிரவு சிறு பொழுதுகள். இரு பொழுதுகள் சந்திப்பது சந்தியா என்பர். சந்தியாவந்தனம் பூசைக்குரிய காலம். இந்தப் பொழுது மருவி இப்போதானது. பூ, மலர், புட்பம் ஒருபொருளுடையன. அரும்பு, மொட்டு, மெல்லரும்பு, பூ மலரின் நிலைப்பாடு. கவிஞர் கண்ணதாசன் "மலர்ந்தும் மலராத பாதிமலர்போலே" என ஒரு கவி செய்தாரே அதுதான் மெல்லரும்பு. காதலை உட்கோளாக வைத்து வள்ளுவனார் ஒரு குறள் செய்துள்ளார்.

காலை அரும்பிப் பகலெல்லாம் போதாகி

மாலை மலருமிந் நோய்.

-பொழுது கண்டிரங்கல் 6.

இந்நோய்- இக்காம நோயாகிய பூ, காலை அரும்பி- காலைப் பொழுதின்கண் அரும்பி, பகல் எல்லாம் போதாகி- பகற்பொழுதெல்லாம் பேரரும்பாய் முதிர்ந்து, மாலை மலரும்- மாலைப்பொழுதின்கண் மலராகி நிற்கும். போது- பேரரும்பு, மருவெடித்த நிலை. இதை மொட்டருமலர் என்பர் மணிமொழியார். சைவத்தின் சரியை, கிரியை, யோகம், ஞானம் என்னும் நான்கு நிலைகளையும் தாயுமானவர் ஒரு பூவின் நான்கு நிலைகளிலும் வைத்து விளக்கியுள்ளார்.

விரும்பும் சரியைமுதல் மெஞ்ஞானம் நான்கும்

அரும்புமலர் காய்கனிபோல் அன்றோ பராபரமே!

-பராபரக்கண்ணி 157.

ஆயிரம் பாடுபட்டாலும் கடவுள் கருணை இல்லாமல் ஒன்றும் நடக்காது.

(நல்லவர்களாலே) விரும்பப்பட்ட சரியை முதலாக மெய்ஞ்ஞான மிகுதியாக உள்ள சோபான முறையில் (முறையே) அரும்பு மலர், காய் கனியைப்போல் (ஒன்றுக்கொன்று ஏதுவாக விளங்கும்) அல்லவா. (உரை- பூவை கலியாண சுந்தர முதலியார்)

இந்தப் போது என்ற பொருண்மையை இரு கருத்திலும் (போது - பொழுது) அமைத்துத் தொண்டர் அடிப்பொடியின் களை சொட்டும் பாடலையும் முன்னையவற்றோடு ஒப்பீடு பண்ணின் பொருள் விளக்கில் தெளிவாகும்.

போதெல்லாம் போது கொண்டுள்
 பொன்னடி புனைய மாட்டேன்
 தீதிலா மொழிகள் கொண்டுள்
 திருக்குணம் செப்ப மாட்டேன்
 காதலால் நெஞ்ச மன்பு
 கலந்திலே லதுதன் னாலே
 ஏதிலே னரங்கர்க்கு எல்லே!
 என்செய்வான் தோன்றி னேனே!

-திருமாலை 26.

இறைவனை வணங்கவேண்டிய காலங்களான காலை, உச்சி, மாலை வேளைகளில், உம்மைநான் முறைப்படி பூஜிப்பதில்லை, குற்றமில்லாத உயர்ந்த சிறப்பான வார்த்தைகளால் உமது கல்யாண குணங்களையும் நான் பேசுவதில்லை. உம்மீது ஆழ்ந்த அன்பான பக்தியையும் நான் செலுத்துவதில்லை. இப்படி இருந்தால்; நான் திருஅரங்கணர்க்கு ஏற்றவனாக இல்லையே. இப்படிப்பட்ட நான் எதற்காகப் பிறந்தேன். உவமானமாக மலரைச் (சிறப்பாகத் தாமரை) சொல்வது போன்று உருவகமாகவும் புலவர்கள் கவி செய்வதும் ஒரு மரபாகும். இதைத் தண்டியலங்காரம் போன்ற இலக்கண நூல்களிலே படித்தறியலாம். இக்கவி வரம்புக்கமைய அபிராமிப்பட்டர் ஓர் நெடும்பாடல் செய்துள்ளார்.

கைப்போது கொண்டுள் பதப்போது தன்னில்
 கணப்போதும் அர்ச்சிக் கிலேன்
 கண்போதி னாலுன் முகப்போது தன்னையான்
 கண்டுதரிசனை புரிகிலேன்
 முப்போதில் ஒருபோதும் என்மனப் போதிலே
 முன்னி உன் ஆல யத்தின்
 முன்போது வார்தமது பின்போத நினைகிலேன்
 மோசமே போய்உ முன்றேன்
 மைப்போத கத்திற்கு நிகரெனப் போதெரு
 மைக்கடா மீதேறி யே
 மாகோர காலன் வரும்போது தமிழேன்
 மனங்கலங் கித்தி யங்கும்

இடைவிடாத முயற்சியும், எப்போதும் மலர்ந்த முகமும் அறிவின் அறிகுறிகள்.

அப்போது வந்துள் அருட்போது தந்தருள்
ஆதிகட வூரின் வாழ்வே!
அமுதீசர் ஒருபாகம் அகலாத சுகபாணி!
அருள்வாமி! அபிராமியே!

-அபிராமியம்மை பதிகம் 10.

கைப்போது, கைமலர். பதப்போது. திருப்பாதங்கள், கணப்போது- கண நேரம் (கண்ணிமைப்போது) கண்போது கண்களாகிய மலர். முகப்போது- முகமாகியபூ, முப்போது. மூவேளை, மூன்று நேரம் (காலை, உச்சி, மாலை) பின்போது - பின்செல்ல, முன் போதுவார்- முன் செல்வோர், மைப்போதகம்- கருமை (நரை) நிறமுள்ள எருமை. அப்போது- அந்தநேரம், அச்சந்தர்ப்பம் அருள்- கருணை, சுகம்- கிளி, பாணி- கரங்கள்.

மலர்விழி, தாமரைக்கை, காந்தள் மென்விரல்- உருவகம். மயில்போன்ற சாயல், அன்னம் போன்ற நடை- உவமானம். இப்பாடலில் போது என்ற பாவனை மலர்களாக, நேராக செல்கையாகப் பொருள் தரக் கண்டோம். இக்கருத்தமைய மையமாகக் கொண்டு அப்பரும் பெரியாழ்வாரும் இருபாசுரங்களைத் தந்துள்ளனர். இத் தோத்திரங்கள் ஒரு முக்கியமான கருத்து வெளிப்பாட்டை கருதுகோளாகக் கொண்டவை. இன்று பெரிய கட்டுக்களாக வைத்து பஜனையென்று பாடுபவர்கள் உள்ளீடற்ற தொடர்மொழியைப் படிப்பவர்கள். செம்மொழியான தெய்வீகத் தமிழில் எழுந்த திருமுறைப் பாடல்களைக் கைநெகிழ விட்டுவிட்டனர். எனினும் அழியா இலக்கியங்கள் நம் வாழ்வியற் தர்மத்தையும், ஆன்மீகச் செறிவையும், நாளாந்த வாழ்க்கை முறைகளையும் அமிர்ததாரையாக எம் நெஞ்சை நிரப்புகின்றன. முதல் பெரியாழ்வாரின் நோக்கைக் கவனிப்பாம்.

துப்புடை யாரை யடைவ தெல்லாம்
சோர்விடத் துத்துணை யாவரென்றே
ஒப்பிலே னாகிலும் நின்ன டைந்தேன்
ஆனைக்கு நீயருள் செய்த மையால்
எய்ப்பென்னை வந்து நலியும் போதங்
கேதும்நா னுன்னை நினைக்க மாட்டேன்
அப்போ தைக் கிப்போதே சொல்லி வைத்தேன்
அரங்கத் தரவணைப் பள்ளியானே!

-பெரியாழ்வார் திருமொழி 10.1.

துப்பு- துணிவு, தைரியம், வல்லமை, எய்ப்பு- முதுமை, வயோதிபம், இளைப்பு. மனிதன் உசாராய், செல்வாக்காய் இருக்கும்போது இறை ஈடுபாட்டோடு இருக்க வேண்டும். நரைதிரை வந்து, காலன் வசப்படமுன் இறைவனைத் தினமும் நினைக்க வேண்டும். யானை முதலையின் வாய்ப்பட்டபோது, ஆதிமூலமே என்று அழைத்தது. ஆபத்தாந்தவனாகிய ஸ்ரீமன்நாராயணன் விரைந்து வந்து பாதுகாத்தது கதை. எனவே நான் மெலிவு அடைந்து சோரும் வேளையில் நின்னை நினைக்கமுடியாது. அதற்காக நான் நடமாடும் இப்போதே-

இலட்சியம் இருந்தால் மட்டும் போதாது அதை நடைமுறைப்படுத்தவும் வேண்டும்.

உன்னை நினைந்து அடைக்கலம் புகுந்தேன் என்கிறார் பெரியாழ்வார். எனவே உயிர் போகும் நேரத்தில் நினைக்க முடியுமா? உடல் நன்றாக இருக்கும்போதே அவனை நினைபுங்கள் என ஆழ்வார் சொன்ன கருத்தை நாம் நெஞ்சிற் பதிக்க வேண்டும். நற்றவா உனை நான் மறக்கினும் சொல்லும் நா நமச்சிவாயவே எனப் பாடினார் அப்பர் பெருமான். பரீட்சைக்கு ஆயத்தம் செய்யும் அக்கறையான மாணவன்போல் எந்நேரமும் அவனை நினைக்க வேண்டும். மரணபரியந்தம் ஐயந் தொடர்ந்து விழியும் சொருகி, மெய்யும் பொய்யாகும் போது- உயிர் திக்காடும்போது இந்த நினைவு வருமா என்பதை நாம் ஆழமாகச் சிந்தனைக்கெடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். அப்போதைக்கு இப்போதே சொல்லி வைத்தேன் என்ற தொடர்மொழியை நாம் நெஞ்சில் சித்திரமாய் எழுதி வைத்திருக்க வேண்டும்.

நாவரசர் இடைக்காலத்தில் சைவம் விட்டு சமண சமயத்தைத் தழுவி தருமசேனர் என்ற பெயரோடு தலைவராய் வாழ்ந்தார். அவரது தமக்கையார் இறைவனை வேண்டினார். அவருக்குச் குலைநோய் கொடுத்து, தமக்கையாரிடம் போக வைத்து நோயையும் மாற்றினார். தான் தலைமயிர் பறித்துச் சமணனான கதையைப் பல பதிகங்களிலே பதிவு செய்த நாவரசர் தந்த பாடலொன்றில் இறைவன் அப்போதைக்கு அப்போது (ஆரூர்த்தியாகர்) எழிவந்து அடியார்களை ஆட்கொண்டு அருள்பாலித்த அறக்கருணையை வியந்து ஓர் பாடல் பாடியுள்ளார்.

பப் போதிப் பவணனாய்ப் பறித்ததொரு
தலையோடே திரிதர் வேனை
ஒப் போட வோதுவித்தென் னுள்ளத்தி
னுள்ளிருந்தங் குறுதி காட்டி
அப் போதைக் கப்போது மடியவர்கட்
காரமுதா மாருரை
எப் போது நினையாதே யிருட்டறையின்
மலடு கறந் தெய்த்த வாறே.

-திருமுறை: 5:6.

எப்போது, எப்போதெல்லாம் அடியவர்கள் துன்பப்பட்டு, இறைவனை நினைந்து உருகும்போதெல்லாம், இறையவன் தோன்றாத்துணையாய் வந்து அருள்பாலிக்கிறான். அப்படியான ஆரூர்ப் பெருமானை நினையாதிருப்பது, மலட்டுப் பசுவிலே இருட்டறையில் பால் கறந்தாற் போன்றதென்ற (அனுபவ வாயிலாக) பழமொழி மூலம் காட்டுகின்றார் அப்பர் பெருமான். வீண் முயற்சி என்பதுதான் அதன் தெளிந்த பொருளாம். ஆக ஆழ்வார் சொன்ன அப்போதைக்கு இப்போது என்ற பிரயோகத்தையும் ஆளுடையடிகள் அழகாகச் சொன்ன அப்போதைக்கு அப்போது என்ற பிரயோகத்தையும் சிந்திப்போம்.

கருவாய்க் கிடந்துன் கழலே நினையுங் கருத்து டையேன்
உருவாய்த் தெரிந்துன்றன் நாமம் பயின்றே னுனதருளால்
திருவாய் பொலியச் சிவாய நமவென்று நீறணிந்தேன்
தருவாய் சிவகதி நீதிருப்பாதிரிப் புலி யூரானே.

-திருமுறை 4:94.6.

இளமையில் வறுமையும் முதுமையில் தனிமையும் கொடுமையானது.

நித்திய அன்னப்பணிக்கு உதவிபுரிந்தோர் விபரம்

(தொடர்ச்சி...)

ந. தெய்வேந்திரம்	வல்வெட்டி	3000. 00
யாழினி குமாரவேல்	யாழ்ப்பாணம்	1000. 00
திருமதி ஐ. தங்கேஸ்வரன் குடும்பம்	கொழும்பு	10000. 00
S. ஸ்ரீரங்கநாயகி (தாதி உத்தியோகத்தர்)	யாழ்ப்பாணம்	24000. 00
ஆ. காமாட்சி	உடுப்பிட்டி	40000. 00
பாபு வெதுப்பகம்	புன்னாலைக்கட்டுவன்	10000. 00
வி. தயாநிதி	கிளிநொச்சி	1000. 00
திருமதி முரளிதரன்	யாழ்ப்பாணம்	1500. 00
மா. குலசேகரம்	கோப்பாய்	3000. 00
திரு ஜெயபாஸ்கரன் குடும்பம்	மானிப்பாய்	10000. 00
திருமதி க. மங்கையற்கரசி	இடைக்காடு	500. 00
திரு இராஜகோபால்	யாழ்ப்பாணம்	1000. 00
மு. திருநாவுக்கரசு குடும்பம்	யாழ்ப்பாணம்	10000. 00
திரு சிவபாதம் குடும்பம் (உடல் ஊனமுற்ற	சிறுவர்களுக்காக) நீர்வேலி	50000. 00
Dr E. இராஜநாதன்	அச்சவேலி (u.k)	10000. 00
திருமதி நடராஜா யோகராணி	அச்சவேலி (கனடா)	10000. 00
திருமதி நரேந்திரன் பாஸ்கரதேவி	அச்சவேலி (கனடா)	5000. 00
திருமதி தில்லைநாதன் சரோஜினிதேவி	ஆவரங்கால்	5000. 00
வ. கணபதிப்பிள்ளை	ஆவரங்கால் (கொழும்பு)	5000. 00
வ. ஆறுமுகம்	ஆவரங்கால்	10000. 00
N. நடேசன்	யாழ்ப்பாணம்	5000. 00
S. மங்கையற்கரசி	நாவற்குழி	2000. 00
க. தயாபரன்	கொழும்பு	3மூடை அரிசி
K.V. துரைசாமி நினைவாக	மயிலிட்டி	1000. 00
ஸ்ரீ சிவராம் ரேடேர்ஸ்	யாழ்ப்பாணம்	1புட்டி பருப்பு
சி. பகீரதன்	கனடா	5000. 00
கா. விஜயசுரேஸ்	சுவிஸ்	20000. 00
இ. சிவராஜா	கரவெட்டி (கல்விப்பணி - மாதாந்தம்)	15000. 00
சிவா நறுமணப்பூங்கா	யாழ்ப்பாணம்	1மூடை அரிசி
S. அபிஷா	}	
S. தனிஷா		
S. அபிலாஷ்		
பண்ணாகம் முதியோர் சங்கம்	பண்ணாகம்	1000. 00

இளமையும் அன்பும் வசந்தகாலப் பரிசு. அவற்றை நீயே எடுத்து அனுபவித்துக்கொள்.

பா. பாலச்சந்திரன் மயிலணி	சன்னாகம்	1000. 00
யசோதா உமேஸ்குமார் மயிலணி	சன்னாகம்	1000. 00
S. சிவானந்தன் நினைவாக	டிக்கோயா	2000. 00
ப. சேகரன்	வட்டுக்கோட்டை	5000. 00
க. புஸ்பராணி	இடைக்காடு	1000. 00
பொ. குமாரசாமி	அச்சவேலி	1000. 00
சி. ராகுலன்	ஏழாலை	6000. 00
ஆ. அம்பிகாரத்தினம் கணவர் ஆறுமுகக் கடவுள் ஞாபகார்த்தம்		50000. 00
P. பாலமுரளி	அல்வாய்	10000. 00
திரு கதிமலைநாதன் குடும்பம்	அச்சவேலி	1500. 00
பா. லக்ஷணா	தெல்லிப்பளை	5000. 00
பா. நிரஞ்சினி	தெல்லிப்பளை	5000. 00
இ. மகேஸ்வரி	தெல்லிப்பளை	5000. 00
K. சிவபாலன்	லண்டன்	5000. 00
இ. அன்பு	நவிண்டில்	5000. 00
செ. நவரத்தினசாமி	யாழ்ப்பாணம்	2000. 00
சி. தனபாலசிங்கம்	பருத்தித்துறை	1000. 00
த. துரைராசா	கரவெட்டி	10000. 00
சி. மகாலிங்கம்	கொற்றாவத்தை	1000. 00
ஓம் தனபாலசிங்கம்	சிட்னி	500. 00
த. யோகநாதன்	அச்சவேலி	1000. 00
நா. நடராஜா	கோண்டாவில்	5000. 00
ந. திலீபன்	ஏழாலை	1000. 00
ஜனதா ராஜசுந்தரம்	மயிலிட்டி	20000. 00
ச. சாதுஸ்	கொக்குவில்	1000. 00
ஜெ. இந்திராணி	அச்சவேலி	1000. 00
வேலும் மயிலும் அரிசி ஆலை	பரந்தன்	2மூடை அரிசி
உமையாத்தை இலட்சுமி	வரணி	10000. 00
திரு சுரேஸ்குமார்	கோண்டாவில்	5000. 00
க. சம்பந்தமூர்த்தி மூலம் லவன் ஞானகுரு	லண்டன்	10000. 00
கு. தியாகராஜசர்மா (நீர்வைமணி)	நீர்வேலி 25k பருப்பு, 25k அரிசி	2000. 00
கோ. வாகீசன்	வட்டுக்கோட்டை	50 பவுண்ட்ஸ்
ஜெ. தயானி	கனடா	5000. 00
சி. அகிலன்	கனடா	10000. 00
R. ராஜகுலேந்திரன்	உடுப்பிட்டி	25000. 00
சேவற்கொடியோன் சத்திவேல்	வல்வெட்டித்துறை	5000. 00
த. கஜிந்தன்	நல்லூர் மரக்கறி, 1புட்டி அரிசி	1000. 00
திருமதி கமலா மார்க்கண்டு	தெகிவளை	5000. 00

(தொடரும்...)

உங்களிடம் உள்ள நற்பண்பை பொறுத்தே செல்வமும் மகிழ்ச்சியும் அமையும்.

பூவரசு மரத்தழிப் புனிதா போற்றி

-திரு செ. பாலச்சந்திரன் அவர்கள்-

ஆற்றங்கரை ஐயனே போற்றி - நின்
அடிதுயர் தீர்க்கும் மெய்யனே போற்றி
செய்ய மெனிச் சேவக போற்றி
செந்தில் மேவிய வேற்கையனே போற்றி போற்றி.

நீறணிவார் நெஞ்சம் நிறைந்தாய் போற்றி
ஆறணியப்பனுக்கு பதேசம் செய்தாய் போற்றி
வேறணி புவன போகமானாய் போற்றி
சோறணியாக மர்ந்த சோதியே போற்றி போற்றி.

இரங்கிடும் அடியார்க்கு ஈந்திடும் இறைவா போற்றி
நிரந்த ஆகாய நின்மலா போற்றி
வரந்தர வந்த வள்ளலே போற்றி
பரங்குன்றில் எனக்கருள் பாலனே போற்றி போற்றி.

செந்திலில் அமர்ந்த சேவகா போற்றி
சேந்தனைச் சிறைமீட்ட செல்வா போற்றி
காந்தனே போற்றி! கந்தக் கடவுளே போற்றி
மாந்தர் துயர் துடைக்கும் மருந்தே போற்றி போற்றி.

பழனிப் பதிவாழ் பாலா போற்றி
பண்டாரமாய் அமர்ந்த பரமா போற்றி
கண்டார் தொழும் கமலப்பாதா போற்றி
திண்டாடும் அடியார் துயர் தீர்ப்பாய் போற்றி போற்றி.

சுவாமிமலை யமர்ந்த சுந்தரா போற்றி
சுருதிக்குப் பொருளுரைத்த சோதீ போற்றி
பருதியாய் உலகோம்பும் பகலவா போற்றி
உருகித் தொழுமடியார் உள் உறைவாய் போற்றி போற்றி.

குன்றைத் துளைத்த கோவே போற்றி
குன்று தோறாடுங் குமரா போற்றி
குன்றக் குடிக் கோமளா போற்றி
குறைதீர்த்தருளும் குருபரா போற்றி போற்றி.

உண்மையான அடக்கமே எல்லா நற்குணங்களுக்கும் பிறப்பிடமாக இருக்கிறது.

கதிர்காமத் துறையும் கந்தா போற்றி
கதிர்காமர் பூசை கண்டு மகிழ்ந்தாய் போற்றி
காலனெனை யணுகாதருள் புரிவாய் போற்றி
காலாந்தகனுக்கு அருள் செய்தாய் போற்றி போற்றி.

பூவரசத்தடிப் புனிதா போற்றி
புண்ணியர் தொழும் எந்தாய் போற்றி
தாயாயெனக் கருள் தயாவே போற்றி
தண்ணளி புரி சந்நிதியானே போற்றி போற்றி.

ஆலமிலை அமுதுண்டாண்டாய் போற்றி
அடியவர்க் கருமருந்தானாய் போற்றி
ஆனிப் பொங்கலில் அகம் மகிழ்வாய் போற்றி
ஆவணி உற்சவம் கொண்டு அருள் புரிவாய் போற்றி போற்றி.

வெருவந்த செய்தாரை வேறுத்தாய் போற்றி
திருவந்த செல்வச்சந்நிதியானே போற்றி
உருவந்தாடும் அடியவர்களுள் ஒருவ போற்றி
குருவடிவாகி வரும் கோவே போற்றி போற்றி.

ஒளவைக்கருளிய ஐயா போற்றி
ஒளடதமான வேற்கையா போற்றி
உய்யும் நெறி தந்தருள்வாய் போற்றி
ஓங்கார ரூபனே போற்றி போற்றி.

உள்ளத் துயரை ஒழிக்கும் ஒருவா போற்றி
கள்ளப் புலனைந்தும் கட்டுவாய் போற்றி
வெள்ளத் தனையருள் வேலவா போற்றி
அள்ளக் குறையாதமுதூட்டும் ஐயனே போற்றி போற்றி.

நீங்கள் இந்த உலகிற்கு என்ன கொண்டு வந்தீர்கள்? எதைக் கொண்டு செல்லப் போகிறீர்கள்? வெறுங்கையுடன் வந்துவிட்டு வெறுங்கையுடன் போகப் போகிறீர்கள். போகும்போது எந்த உறவினரோ அன்றி நண்பரோ உங்களைப் பின்தொடரப் போவதில்லை. யாரும் எங்கே போகிறாய்? எனக்கூடக் கேட்க மாட்டார்கள். அவரவர் அவரவர் வழியில் போகவேண்டியதுதான். உயிர் இருக்கும்வரைதான் இந்தச் சம்பந்தங்களும், பற்றுதல்களும். அதனால் யாரையும் வெறுக்காதீர்கள். அனைவரையும் நேசியுங்கள். கெட்டவரையும் அன்போடு அணுகுங்கள். அவனும் நல்லவனாக மாறுவான்.

உண்மையைச் சொல்லிக் கெட்டாரும் இல்லை, பொய் சொல்லி வாழ்ந்தாரும் இல்லை.

மண்ணில் நல்ல வண்ணம் வாழலாம்

(தொடர்ச்சி...)

— திருமதி இந்திரா திருநீலகண்டன் அவர்கள் —

ஷேத்திரங்கள் பலவற்றில் பெரும் கோயில்களையும், அன்ன சத்திரங்களையும், தர்மசாலைகளையும் காண்கின்றோம். இவையெல்லாம் ஏற்படுவதற்குக் காரணம் யார் என்பதை எண்ணிப்பார்க்க வேண்டும். நூற்றுக்கணக்கான நன்மக்கள் பெரும் பாடுபட்டு பணத்தைச் சம்பாதித்தார்கள். சம்பாதித்த செல்வத்தை நல்ல காரியங்களில் செலவிட அவர்கள் தீர்மானித்தார்கள். அத்தீர்மானத்தின் விளைவாக பெரிய ஆலயங்களும் ஸ்தூபனங்களும் உரு எடுக்கலாயின. மக்களுக்கிடையில் நாகரிகம் ஓங்குவதற்கு செல்வம் பெரிதும் பயன்படுகிறது. ஆதலால் குடும்பஸ்தன் ஒருவன் சிரமப்பட்டு நல்ல வழியில் தனத்தைச் சேகரித்தே ஆகவேண்டும்.

பணம் சம்பாதிப்பதை பொருந்தாத தீய செயல் என்று எண்ணலாகாது. பாடுபட்டுப் பணத்தைத் தேடி அதைப் புதைத்து வைப்பது அல்லது அது அடைபட்டுக் கிடக்கும்படி செய்வது அல்லது அதை யாருக்கும் வழங்காது காத்து வைப்பது கீழான செயல் ஆகும். தேடிய செல்வத்தை நல்ல பாங்கில் செலவிடுகின்றபொழுது அது பாராட்டத்தக்க அறச்செயல் ஆகிறது. இத்தகைய சீரிய செயல்களையெல்லாம் குடும்பஸ்தன் ஒருவன் முறையாகச் செய்து வருவதால் மானிட வாழ்க்கைக்கே அவன் நடுநாயகமாகிறான். சமுதாய வாழ்க்கைக்கு ஆதரவு அளிப்பவனும் அவனே. “இல்லறம் அல்லது நல்லறம் அன்று” என்னும் கோட்பாடு மேற்போக்காக எழுந்ததன்று. நல்வாழ்வைப் பற்றிய அடிப்படையான உண்மை அதுவேயாம். கடவுள்

வழிபாடு கணக்கற்ற வடிவங்களை எடுக்க வல்லது. செல்வத்தை முறையாகச் சம்பாதித்து அதை நல்ல வழியில் முறையாகச் செலவிடுவதும் ஒருவிதத்தில் கடவுள் வழிபாடு ஆகிறது. மக்களுள் ஒருவன் துறவியாகின்றான்; மற்றொருவன் இல்லறத்தான் ஆகின்றான். துறவி ஒருவன் மலைக் குகையிலோ அல்லது வேறு ஏதேனும் ஒரு ஒடுங்கிய இடத்திலோ இருந்துகொண்டு இடையறாது கடவுளைப் பற்றிச் சிந்திக்கிறான். அதற்கு நேர்மாறாக குடும்பஸ்தன் ஒருவன் நல்ல வழியில் பணத்தைச் சம்பாதிக்க அரும்பாடுபடுகின்றான். அப்படிச் சம்பாதித்த செல்வத்தை நலம் தருகின்ற மேலான காரியங்களிலேயே அவன் செலவிடுகின்றான். குடும்பஸ்தன் ஒருவன் எடுத்துக் கொள்கின்ற இத்தகைய முயற்சியும், துறவி ஒருவன் எடுத்துக்கொள்கின்ற அவனுக்குரிய முயற்சியும் மேலானவைகளேயாம். ஏனென்றால் முக்தி அல்லது வீடுபேறு அடைதற்கு இவ்விரண்டு விதமான முயற்சிகளும் மனிதனுக்கு நன்கு உதவுகின்றன. உயிர்கள் அனைத்தும் உண்மையில் கடவுளைச் சார்ந்திருக்கின்றன. தங்களருடைய உடைமைகள் என்று மக்களால் உரிமை பாராட்டப்படுபவைகள் எல்லாம் உண்மையில் கடவுளுக்கு உரியவைகள் ஆகின்றன. எவன் ஒருவன் தான் தனது என்பனவற்றை தெய்வத்துக்கு உரியவைகள் ஆக்கிவிடுகின்றானோ அவன் முக்தி அல்லது வீடுபேறு அடையத் தகுதி உடையவனாகின்றான். யான் எனது என்பனவற்றைத் துறவி ஒருவன் ஒரு போக்கில் தெய்வத்துக்கு உரியவைகள் ஆக்கிவிடுகின்றான்.

உன்னால் முடிந்ததையெல்லாம் செய்துவிட்டு இறைவனிடம் உதவி கேள்.

யான் எனது என்பனவற்றைக் குடும்பஸ்தன் ஒருவன் இன்னொரு போக்கில் கடவுளுக்கு உரியவைகள் ஆக்கிவிடுகின்றான். அனைத்தையும் அன்போடு கடவுளுக்கு ஒப்படைக்கும் செயலை இருதரத்தாரும் செய்கின்றனர். எடுத்துக்கொள்ளும் உபாயங்களுள் துறவியினுடையது ஒருவிதமானது; இல்வாழ் பவனுடையது மற்றொரு விதமானது. ஆனால் இருவருக்கும் விளையும் பயன் ஒன்றேயாம்.

இல்வாழ்வான் ஒருவன் நல்ல பேரையும் புகழையும் பெறவேண்டும். பேரும் புகழும் பணம் கொடுத்து விலைக்கு வாங்கப்படுவவைகள் அல்ல. நல்வாழ்வு வாழ்பவனுக்குப் பேரும் புகழும் தாமாக வந்தமைகின்றன. பலரால் போற்றப்படுபவனாக இல்வாழ்பவன் ஒருவன் இருக்கிறானென்றால் அவன் நல்வாழ்வு வாழ்ந்து வருகிறான் எனப் பொருள் படுகிறது. சூதாட்டம் எதிலும் குடும்பஸ்தன் கலந்துகொள்ளலாகாது. முறை தவறிப் பணத்தைச் சம்பாதிக்க விரும்புகின்றவர்களே சூதாட்டத்தில் ஆசைகொள்கின்றனர். அதில் ஈடுபடுகின்றவன் பெரும் கேட்டுக்கு ஆளாவான். கெட்டவர்களுடைய சஹவாசத்தையும் குடும்பஸ்தன் ஒருவன் அறவே ஒதுக்கி வைத்துவிட வேண்டும். அவன் யாருடன் பழகுகின்றானோ அவர்களுடைய பாங்கைத் தானே பெற்றுவிடுகின்றான். கெட்டவர்களோடு பழகுவதன்மூலம் தானே கேடுடையவன் ஆய்விடுவான். எக்காரணத்தை முன்னிட்டும் குடும்பஸ்தன் ஒருவன் பொய் பேசலாகாது. சத்தியவிரதத்தில் அவன் உறுதியாக நிலைபெற்றிருத்தல் வேண்டும். மற்றவர்களைத் துன்புறுத்துகின்ற செயல் எதையும் குடும்பஸ்தன் செய்யலாகாது. பிறரைத் துன்புறுத்துகின்றவன் பின்பு தானே துன்பத்தில் துய்த்துக் கிடப்பதற்கு விதை விதைப்பவன் ஆகின்றான். ஏதேனும் ஒரு காரியத்தில் இறங்குதற்கு

முன்பு அதைச் செய்து சாதிக்கின்ற ஆற்றல் தன்னிடத்திருக்கிறதா என்று குடும்பஸ்தன் ஒருவன் தன்னையே நன்கு அலசி ஆராய்ந்து பார்க்க வேண்டும். ஒரு சிலர் தங்களால் சாதிக்க முடியாத பெரிய செயல்களில் இறங்கிவிடுகின்றனர். பின்பு அவைகளை நிறைவேற்ற இயலாத நெருக்கடி ஏற்படுகின்றபொழுது பிறரை ஏமாற்றுகற்கு முற்படுகின்றனர். அப்படிச் செய்வதால் தங்களுடைய வாழ்க்கையையே அவர்கள் அடியோடு கெடுத்துவிடுகின்றனர். வேறு சில முயற்சிகளுக்குப் பொருத்தமான காலம் என்னும் நியதி ஒன்று இருக்கிறது. பொருந்தாத ஒரு காலத்தில் துவங்கப்பெறுகின்ற நல்ல செயல் ஒன்று முற்றிலும் தோல்வியடைந்து விடலாம். அதே நல்ல செயலைத் தக்க தருணத்தில் தொடுத்தால் மிக வெற்றிகரமாக அது நிறைவேறிவிடும். ஆதலால் எச்செயலை எத்தருணத்தில் துவக்குவது, அதை எங்ஙனம் கொண்டு செலுத்துவது என்பதையெல்லாம் பற்றி குடும்பஸ்தன் ஒருவன் முற்றிலும் உணர்ந்து இருத்தல் வேண்டும்.

உண்மையையே பேசுவது இல்வாழ்பவன் ஒருவன் எடுத்துக்கொள்ளும் விரதங்களில் மிக முக்கியமானது ஆகும். உண்மையைப் பேசும் பொழுதும் அவன் அதை அமைதியாகப் பேசவேண்டும். உண்மையை வெளியிடுதற்கு அவன் கையாளும் சொற்கள் இன்சொற்களாய் இருக்கவேண்டும். உலகம் ஆமோதிக்கும் நல்ல சொற்களைக் கொண்டே உண்மையை வெளியிடுதல் அவசியமாகிறது. வாய்மை எனப்படுவது யாதெனின் யாதென்றும் தீமை யிலாத சொல்லு.

என்பது மறைமொழி. எவர்க்கேனும் கேடுவிளைவிக்கின்ற சொல் ஒன்று இருக்குமாயின் அது சத்தியம் எனக் கருதப்படமாட்டாது. பிறர்க்குத் தீங்கு விளைவிக்கின்ற

நமது செயற்பாடே அறிவுத்திறனுக்கான உண்மையான அளவுகோலாகும்.

சொல்லையும் செய்தியையும் வெளியிடாது மறைத்து வைப்பதே முறையாகும். இனிப் பிறருடைய அலுவல்களில் அனாவசியமாய்த் தலையிடுதல் ஒண்ணாது. மற்றவர்களுடைய அலுவல்களைப் பற்றி வீணாய்ப் பேசிக்கொண்டிருப்பது வாய்மையாகாது. புறங்கூறுதல், பிறரிடம் குற்றம் காணுதல் இவை போன்ற செயல்கள் நன்னெறியில் செல்லுபவனுக்கு உதவா. பயன்படாச் சொற்களைப் பேசா திருந்து பழகவேண்டும்.

பழங்காலந்தொட்டு இந்நாள் பரியந்தம் அறச்செயல்கள் என அங்கீகரிக்கப்பட்டுள்ள சீரிய செயல்கள் சில இருக்கின்றன. பிறர்க்குப் பயன்படுகின்றபடி நீர்நிலைகளை உண்டு பண்ணுதல், பாதையோரங்களில் மரங்களை வைத்துப் பயிர் பண்ணுதல், வழிப் போக்கர்கள் தங்குவதற்காக சத்திரம், சாவுட்களைக் கட்டி வைப்பது ஆகியவைகள் அறச்செயல்கள் என அங்கீகரிக்கப்பட்டுள்ளன. மக்களுக்குப் பயன்படுவது போன்றே கால்நடைகளுக்குப் பயன்படுகின்ற நீர்நிலைகள், கொட்டகைகள் முதலியன அமைத்து வைப்பதும் அறச்செயல்கள் ஆகின்றன. ஓர் ஊரிலிருந்து மற்றோர் ஊருக்குப் போவதற்குச் சாலைகள் அமைப்பதும், பாலங்கள் கட்டு விப்பதும் புண்ணியச் செயல்களாகின்றன. கல்விச் சாலைகள் ஸ்தாபிப்பதும், மருத்துவச் சாலைகள் ஏற்படுத்துவதும் பாராட்டுதற்குரிய புண்ணியச் செயல்களாம். இத்தகைய சீரிய முயற்சிகளைத் தன்னலம் கருதாது குடும்பஸ்தன் ஒருவன் செய்துவரக் கடமைப்பட்டிருக்கிறான். யோகி ஒருவன் அடைகின்ற ஆத்ம

பரிபாகத்தை இச் செயல்கள் வாயிலாகக் குடும்பஸ்தனும் அடைகிறான்.

குடும்பஸ்தன் ஒருவன் செயலற்றுச் சும்மா இருக்கலாகாது; தனக்கு ஏற்பட்டுள்ள கடமையை அவன் ஊக்கத்துடன் செய்து கொண்டே இருக்க வேண்டும். இப்படிப் புகட்டுவது கர்மயோகத்தினுடைய ஒரு பகுதியாகின்றது. அதே கர்மயோகத்தில் மற்றொரு பகுதி இருக்கிறது. இவ்வாழ்பவன் ஒருவன் தன்னுடைய தேசத்துக்காகவோ அல்லது மதத்துக்காகவோ போர்புரிந்து போர்க்களத்தில் மடிவானாகில் அவன் பிறவியின் பெரும் பயனை அடைகிறான். யோகி ஒருவன் பரம்பொருளைக் குறித்துத் தியானம் செய்து பரம்பொருளில் லயமாய்விடுகிறான் என்பது கோட்பாடு. உயர்ந்த லட்சியத்துக்காகப் போர்க்களத்தில் மடிகின்றவனும் அதே நிலையை அடையப் பெறுகிறான். இக் கோட்பாட்டினின்றும் நமக்குப் பேருண்மை ஒன்று விளங்குகிறது. ஒரு மனிதனுக்குக் கடமையாக எது அமைகிறதோ அது மற்றொரு மனிதனுக்குக் கடமையாக இருக்கவேண்டும் என்பது அவசியமல்ல. கடமைகள் வெவ்வேறு வகைப்பட்டவைகளாக இருக்கலாம். எனினும் அவைகளுள் ஒரு கடமை உயர்ந்தது என்றும் மற்றொன்று தாழ்ந்தது என்றும் நியமனம் உண்டாகவில்லை. ஒவ்வொரு கடமைக்கும் ஏற்ற ஸ்தானம் ஒன்று இருக்கிறது. நாம் எத்தகைய சூழ்நிலையில் வைக்கப்பட்டிருக்கின்றோமோ அதற்கேற்ற கடமையைச் செய்யவேண்டும்.

(முற்றும்)

ஒவ்வொரு நாளும் மௌனத்தைப் பயிற்சிக்க வேண்டும். அதே நேரம் அதே இடம் என்று வைத்துக்கொள்வது உகந்தது. தொடக்கத்தில் அந்தப் பயிற்சி அர்த்தமற்றதாய், நேரத்தை வீணடிக்கின்ற காரியமாய்த் தெரியலாம். தொடர்ந்து முயலும்போது மௌனம் உயிரோட்டமுடையதாகும். இறைவனின் வார்த்தைகள் நம்மை வந்தடையும்.

அறிவைநோக்கி தொடர்ந்து செல்லும் பாதையே வெற்றிக்கான வழி.

இறைவழிபாடு - எந்த வகையில்

- திருமதி இராஜேஸ்வரி ஜெகானந்தகுரு அவர்கள் -

இறைவழிபாடு எந்த வகையில்? என் பது பற்றி இன்றைய சிந்தனைக்கு எடுத்துக் கொள்வோம்.

தெய்வத்தை எவ்வாறெல்லாம் மகிழ் விக்கலாம் பிரீதிப்படுத்தலாம் என்று யாம் யோசிக்கின்றோம். அந்த நோக்கில் பல வழி களில் தெய்வத்தை வழிபடுகின்றோம். ஆலய தரிசனம், பூசை, அர்ச்சனை, தோத்திரம், விரதங்கள், விழாக்கள், பஜன் இவ்வாறு பலப்பல மார்க்கங்களை யாம் கைக்கொள்கின் றோம். இறையைப் பிரீதிப்படுத்தி யாம் அவ ரிடம் கேட்டதெல்லாம் பெறுவதற்காக. இது எமது நம்பிக்கை, இவற்றைவிட, உண்மை யான “உழைப்பே கடவுள்” என்கிறார் தாசுக் கர்.

ஏழையின் தேவையைப் பூர்த்தி செய்தால், அதுவும் இறைவனை மகிழ்விப்பது தான். இதற்கு நான் ஒரு கதை சொல்லட் டுமா?

பண்ணையார் ஒருவர் பெரிய வாழைத் தோட்டம் ஒன்றை அமைத்தார். அத் தோட் டத்தில் முதலில் கிடைக்கும் வாழைக் குலையை முருகன் கோயிலுக்கு அளிப்பதாக நேர்த்தியும் வைத்தார். மரங்கள் வளர்ந்து கனிகள் தந்தன. சொன்னபடி பண்ணையார் முதல் வாழைக்குலையை தனது பண்ணையில் வேலை செய்பவனிடம் கொடுத்து முருகன் கோயிலுக்கு அனுப்பி வைத்தார்.

குலையில் 108 கனிகள் இருக்கின்றன, “பத்திரமாக கொடுத்துவிட்டு வா” எனப் பணியாளனுக்குப் பணித்தார் பண்ணையார். பண்ணையிலிருந்து முருகன் கோயில் 10

கிலோமீட்டர் தூரம். செலவுக்கு பணம் ஒன்றும் அவனுக்குக் கொடுக்கவில்லை அவர். பண்ணையாளன் குலையைச் சுமந்தபடி சென் றான். வழியில் அவனுக்குப் பசி வந்தது. களைப்பும் உடன் வந்தது. ஏதாவது வாங்கி உண்ணலாம் என்றால் பண்ணையார் பணமும் தந்துவிடவில்லை. பசி வந்தால் பத்தும் பறந்துவிடும். இது அனுபவ உண்மை.

பசியைத் தாங்கமுடியாத நிலையில், தான் சுமந்து வந்த வாழைக்குலையில் 4 பழங்களை மாத்திரம் பறித்து உண்டபின், பத்திரமாக பழக்குலையைக் கொண்டுபோய் கோயிலில் ஒப்படைத்தான் பணியாளன்.

பழக்குலையை ஏற்றுக்கொண்ட கோயில் நிர்வாகி குலையை ஏற்றுக்கொண்டு, பழங்களை எண்ணி குலையில் 104 கனிகள் இருந்தன என்று எழுதிப் பற்றுச்சீட்டும் கொடுத் தனுப்பிவிட்டார்.

வஞ்சகமில்லாத பணியாளன் பற்றுச் சீட்டைப் பத்திரமாகக் கொண்டு வந்து பண்ணையாரிடம் கொடுத்தான். வேலையை செய்து முடித்த திருப்தி அவனுக்கு.

பற்றுச்சீட்டைப் படித்துப் பார்த்த பண்ணையார் கொதித்தெழுந்தார். 4 பழங் களை எடுத்து உண்டதற்காக பணியாளனை தன் கை வலிக்கும்வரை நையப்புடைத்து விட்டார் பண்ணையார். கடும் பசி அதனாலே தான் நான் 4 பழங்களைப் பறித்துச் சாப்பிட் டேன் ஐயா! அதைத் திருட்டாக எண்ண வில்லை. வேலைக்காரன் மன்றாடினான்.

பண்ணையார் அதை எல்லாம் ஏற்ப தாக இல்லை. அவனது பசி அவருக்குப்

விருப்பமே அனைத்து வெற்றிகளுக்குமான முதல் படியாகும்.

பெரிதாகத் தோன்றவில்லை. காரணம் அவருக்குப் பசியின் கொடுமை தெரிந்திருக்க நியாயமில்லைத்தானே. எனவே, 4 பழங்களைக் குலையிலிருந்து பறித்து அவன் பசியாற உண்டதற்காக அவன் மேல் திருட்டுப் பட்டமும் சூட்டிவிட்டார் அவர்.

வேலைக்காரன் ஏழையானாலும் ரோசக்காரன். அவன் மனம் நொந்து முருகனை வேண்டினான். உப்பா! முருகா! நான் பசி தாங்கமுடியாமல்தான் உனக்குத் தந்த பழத்தில் நான்கினை எடுத்து உண்டேன். இது திருட்டா? என்னை மன்னித்துவிடு.

இரவும் வந்தது. பண்ணையார் தூங்கி விட்டார். அவர் கனவில் முருகப்பெருமான் காட்சி தந்தார்.

“அன்பனே! நீ கொடுத்தனுப்பிய நான்கு பழங்கள் கிடைத்தன. உண்டு மகிழ்ந்தேன்” என்றார் முருகன்.

அப்போதுதான் பண்ணையாருக்குப் புத்தி வந்தது. தான் அனுப்பிய ஒரு முழு

வாலைக்குலையில் ஏழைப் பணியாளன் தன் பசியாற உண்ட 4 பழங்களையும்தான் முருகன் கணக்கில் எடுத்திருக்கின்றார். எப்படி இருக்கிறது! பண்ணையார் அந்த ஏழையை அடித்தமைக்கு மனம் நொந்தார். தன் பிழையையும் ஒத்துக்கொண்டார். தனக்குத்தானே அடித்துக்கொண்டார்.

எனவே, வாசகர்களே! உண்மையில் பசியால் வாடுபவனுக்கு உணவு அளிப்பது இறைவனுக்கு நாம் படைக்கும் நிவேதனம் ஆகின்றது. அபிடேகத்திற்குக் குடம் குடமாகப் பால் வழங்குகின்றோம். அதேநேரம் உண்மையான ஒரு ஏழைக் குழந்தைக்குப் பால் வாங்கிக் கொடுத்தால் அந்தப் பால் பாலமுருகனுக்குப் படைக்கும் அபிடேகப் பால் ஆகிவிடாதா?

ஏழை வயிற்றுக்குக் கஞ்சி ஊற்றினாலே அது ஏழேழு ஜன்மங்கட்கும் பயன் தரும். சிந்திப்போமா?

வாசகர் உள்ளத்திலிருந்து...

நாட்டின் தற்போதய சூழ்நிலையிலும் பலவிதமான இடையூறுகளின் மத்தியிலும் தொடர்ந்தும் ஞானச்சுடர் வறமைபோல மாதாந்தம் வெளிவருவது முருகன் திருவருளையன்றி வேறில்லை.

குறிப்பாக தாங்கள் இன்றைய சூழ்நிலையிலும் அன்னதானப் பணியுடன் கஷ்டப் பட்டோரின் வீடுகளுக்கும் சென்று உணவுப் பொருட்களை வழங்கி வருவதைப் பார்க்கும் பொழுது எனக்கு மிகவும் ஆச்சரியமாகவே இருக்கின்றது. இச்சந்தர்ப்பத்தில் எனக்கு சங்க காலத்தில் வாழ்ந்த திருப்பனந்தாழ் பட்டர் என்ற கொடை வள்ளலின் ஞாபகம்தான் வருகிறது. அவர் பற்றிய பாடல் பின்வருமாறு:

விண்ணீறும் வற்றி புவிநீரும் வற்றி
 விரும்பும் மறைத் தண்ணீரும் வற்றி
 உலகோர் தவிக்கின்ற காலத்திலே
 உண்ணீர் உண்ணீர் என்று உபசாரம் சொல்லி உபசரித்து
 தண்ணீரும் சேறும் தருவான் திருப்பனந்தாழ் பட்டனே.

எல்லாம் வல்ல எம்பெருமான் எல்லோரையும் காப்பராக.

~ம.செ. சபாநாயகம்~
 கரவேட்டி.

போராட்டம் இல்லை என்றால் வெற்றி இல்லை.

திருமுலர் தவமொழி

- திரு ஆ.தா.இ. ஜெயபாலன் அவர்கள் -

காப்புச் செய்யுளுக்குப் பின் கடவுள் வாழ்த்து

சித்தருடைய வாக்கில் ஒரு தனித்தன்மை உண்டு. சில சமயம் ஏதோ ஒரு வேடிக்கை பேசுவதுபோல் ஒலிக்கும் அந்த வேடிக்கையினுள் ஆழமான தத்துவங்கள் பொதிந்துமிருக்கும். ஒன்று, இரண்டு, மூன்று என்று எண்வழிக் கணக்கு சொல்வதுபோல் சொல்லி இறைவனுடைய இயல்புகளை வாழ்த்துகிறார்.

ஒன்றவன் தானே; இரண்டவன் இன்னருள்;
நின்றனன் மன்றினுள்; நான்கு உணர்ந்தான்; ஐந்து
வென்றனன் ஆறு விரிந்தனன்; ஏழு உம்பர்ச்
சென்றனன்; தானிருந் தான் உணர்ந்து எட்டே.

சூரியன் ஒளிமயமாய் இருந்து அவன் நம்முடைய கண்ணுக்குப் புலப்படும் நிலை ஒன்று; தனது ஒளியை பிற பொருட்கள்மேல் வீசி அந்தப் பிரகாசத்தினால் மற்றப் பொருட்களை நமக்குப் புலப்படுத்தும் நிலை இரண்டாவது; இதுபோலவே இறையவன் தனது நிலையில் சிவமாகவும், தனது ஆற்றலை வெளிப்படுத்தி செயற்படும் நிலையில் சக்தியாகவும் விளங்குகிறான். இத் தத்துவத்தையே அம்மையப்பனாகவும் உமையொரு பாகனாகவும் உருவாக்கி வழிபடுகிறார்கள் பக்தர்கள். இதைத் திருமுலர் “இரண்டு இன்னருள்” என்கிறார். ஒருவனாக நிற்கும் இறைவன் தானும் சக்தியுமாக இரண்டாகவும் விளங்குகிறார்.

படைப்பு, காப்பு, அழிப்பு என்ற முத்தொழில்களில் மூன்று நிலைகளாகவும் இறைவன் விளங்குகிறார்.

ஒன்றவன் தானே இரண்டவன் இன்னருள் நின்றனன் மன்றினுள்

அடுத்து இறைவனை உணர்ந்து அனுபவிக்கும் நான்கு தன்மைகளைப் பற்றிச் சொல்கிறார். தானே முழு உலகமாகப் பரந்தும் அதற்கப்பாற்பட்டு தனித்தும் நிற்கிறான். உலகம் முழுவதையும் தன்னுள்ளே அடக்கிக்கொண்டு இருக்கிறான்! உயிருக்கெல்லாம் உயிராக உள்ளே உறைகிறான். உலகின் வடிவமே தனது வடிவமாகவும் விளங்குகிறான். இந்த நான்கும் நான்கு உணர்வுகளாகும். இதையே நான்குணர்ந்தான் என்கிறார்.

தவத்தினாலும் மற்ற விரத இந்திரியங்களினாலும் ஐந்து இந்திரியங்களையும் வென்றெடுப்பது மனித முயற்சி. ஆனால் இறைவனோ தன்னியல்பாகவே ஐந்தையும் வென்று நிற்கிறான். இதையே திருமுலர் “ஐந்து வென்றனன்” என்கிறார்.

நாட்டில் பலநூறு ஆண்டுகளாக வழங்கி வருகின்ற யோக சாஸ்திரங்களிலே ஆறு ஆதாரங்கள் பற்றிச் சொல்லப்பட்டுள்ளது. மனித உடம்பினுள் ஆறு முக்கிய ஸ்தாபனங்கள் இருக்கின்றன என்பதை ஆராய்ந்து உணர்ந்து இவற்றை ஆறு ஆதார நிலைகள் என்று

போராட்ட குணத்தை கைவிட மறுப்பவர்களுக்கு வெற்றி எப்பொழுதும் சாத்தியமே.

கூறியிருக்கிறார்கள். மனித சரீரத்தில் ஆறு தலங்களிலும் ஆறு ஆற்றல்கள் தொழிற்படுகின்றன. இந்த ஆற்றல்களை முறையே விநாயகர், பிரமா, திருமால், உருத்திரன், மகேஸ்வரன், சதாசிவன் என உருவப்படுத்தி சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆறு மூர்த்திகளும் மனித உடலில் ஆறு இடங்களில் அமர்ந்து தொழில் செய்கிறார்கள் என்பது யோக ரகசியம். இந்த ஆறு நிலைகளிலும் ஆறு ஆற்றல்களாக பரவி நிற்பது ஒரு தெய்வமே எனத் திருமூலர் கூறுகிறார். அந்த ஒன்றுதானே ஆறாகப் பிரிந்து நிற்கிறது. “ஆறு விரிந்தனன்”

இந்த ஆறு நிலைகளுக்கப்பால் ஞானப் பெருநிலை ஒன்று இந்த உடம்பின் உள்ளே இருக்கிறது. அது “ஆகாயம்” என்றும் “சித் அம்பரம்” என்றும் “ஞானமன்றம்” என்றும் பல பெயர்களால் வழங்கப்படுகிறது. அந்த ஏழாவது உம்பரில் (உம்பர் ஆகாயம்) சென்று நிற்பதும் இறைவனே! “ஏழுமபர்ச் சென்றனன்” என்று இதைப் பாடுகிறார். ஏழுமபர் (ஏழு உம்பர்)

இதற்கு மேலும் கூறுகிறார் இறைவனுடைய தன்மைகள் பற்றி. நிலம், நீர், நெருப்பு, காற்று, வானம், சூரியன், சந்திரன், உயிர் என்ற எட்டு பொதுநிலைகளாகவும் நிற்கிறான் இறைவன். இந்த எட்டு வகையான பொது வடிவங்களாகவும் இறைவன் உணரப்படுகிறான். “எட்டுணர்ந்தான்” இவ்வாறு ஒன்று, இரண்டு முதலான எண்ணிக்கை சொல்லி தத்துவங்களை கூறுதல் சித்தர்களின் இயல்பாகும்.

திருமூலர் தவமொழி

தம்முடைய உபதேசத்தின் தொடக்கத்தில் கடவுளை வாழ்த்தி வணங்குகிற திருமூலர், அடுத்து இறைவனுடைய குணங்களைச் சொல்லித் துதிக்கிறார்.

“தீயினும் வெய்யன் புனலினும் தண்ணியன்”

புனல் தண்ணீர். பாவங்களையும் இன்னல்களையும் எரிப்பதில் தீயைவிட மிகமிக வேகமானவன் இறைவன் பக்தர்களுக்கு அருள்புரிவதிலோ தண்ணீரைவிடக் குளிர்ச்சியானவன்.

“தீயினும் வெய்யன் புனலினும் தண்ணியன்”

ஆயினும் ஈசன் அருள் அறிவார் இல்லை. நம்முடைய பாவங்களை எரிப்பதில் தீயைவிட வெம்மையாகவும் நமக்கு அன்புடன் அருள் வழங்குவதில் தண்ணீரைவிடக் குளிர்ச்சியாக இருந்தாலும் கூட அவனுடைய அருளின் அளவை அறிகிறார்கள் இல்லையே என்று உருக்கத்தோடு திருமூலர் கூறுகிறார். அந்தத் துயரம் அடுத்த வரியிலே இறைவனின் குண அழகைச் சிந்தித்து ஈடுபடுகின்ற பக்தியாக மாறுகிறது.

“சேயினும் நல்லன் அணியன்; நல் அன்பர்க்கு

தாயினும் நல்லன்”

சேய்- குழந்தை. அணியன்- மிகச் சமீபத்தில் அணுகி நிற்கிறான். குழந்தையின் உள்ளம் அன்பு மயமானது. கணக்குப் பார்த்து இலாபம் கருதி வழங்குகின்ற அன்பு இல்லை அது. எனவே “நல்ல” என்ற அடைமொழியோடு சொல்லக்கூடிய அன்பு குழந்தையின் அன்பாகும். அந்த நல்ல அன்பைவிட நல்ல அன்பு இறைவன் நம்மிடம் செலுத்துகிற அன்பாகும். ஏனெனில் குழந்தையின் அன்பு வயது முதிர்ந்ததும் மாற்றமடையக் கூடியது. இறைவனின் அன்பு மாற்றமடைவதில்லை.

துயரங்கள் பகைவர்களைக்கூட ஒன்றுபடுத்தும்.

அவன்

“சேயினும் நல்லன்”

இறைவனிடத்தில் இத்தகைய குழந்தை அன்பை செலுத்துகின்ற பக்தர்களும் இருக்கிறார்கள் அல்லவா? அவர்களுக்கு இறைவன் எப்படிக் கருணை செய்கிறான்? தாயைப் போலவும் தாயை விடவும் அன்பு செலுத்துகிறான்.

“தாயினும் நல்லன்”

குழந்தையுடைய துயரைத் துடைக்கும் வழி குழந்தைக்குத் தெரியாது. எது வேண்டும் எது நல்லது என்று அறிந்து கொள்ள இயலாத குழந்தைக்கு அதன் இயல்பையும் அதன் நலமும் அறிந்து அன்பைப் பொழிகிறாள் தாயானவள். அந்த தாயன்பைவிடச் சிறந்ததொரு அன்பு இறைவனுடைய அன்பு.

தீயினும் வெய்யன் புனலினும் தண்ணியன்
ஆயினும் ஈசன் அருள் அறிவார் இல்லை
சேயினும் நல்லன்; அணியன் நல் அன்பர்க்கு
தாயினும் நல்லன்; தாழ்சடை யானே.

இத்தனை குணங்களையும் கூறும் திருமுலர், அந்தக் குணங்களுக்கெல்லாம் நிலையமாகத் திகழும் பரமேசுவரனைத் தன் கண்முன்னே நிறுத்தி வழிபடுகிறார். நீண்ட சடையோடு கூடிய சிவபெருமான் என்று தனது பாடலை நிறைவு செய்கிறார்.

(தொடரும்...)

“நமக்கு எல்லாவற்றையும் தருபவர் இறைவன்தானே. அவரிடமிருந்தே எல்லாவற்றையும் பெறும் நாம் எதற்காக அவருக்குப் பிரசாதங்களை நைவேத்யம் செய்ய வேண்டும்?” என்று தன்னுடைய சந்தேகத்தைக் குருவிடம் கேட்டான் சீடன் ஒருவன். குருவும் உடனே அவனை அழைத்துக்கொண்டு வெளியே சென்றார். தெருவிலே ஒரு வீட்டுவாசல் திண்ணையில் தன் குழந்தைக்குச் சாதம் ஊட்டிக்கொண்டிருந்தாள் தாய். குழந்தையும் நாலைந்து கவளம் வாங்கிச் சாப்பிட்டது. பின்னர் தட்டிலிருந்த சாதத்தில் ஒருபிடி சாதத்தை தன் கையால் எடுத்துத் தாய்க்கு ஊட்டியது. தாயும் எந்த மறுப்பும் சொல்லாமல் பெருமையுடன் அந்த உணவை ஏற்றுக்கொண்டாள். தான் ஊட்டிய உணவைத் தாய் பெற்றுக்கொண்டதைக் கண்டதும் அந்தக் குழந்தைக்கு ஒரே குதூகலம். கைதட்டிச் சிரித்து தன் சந்தோசத்தை வெளிப்படுத்தியது. இந்நிலையில் குரு சீடனைப் பார்த்து, “இதோ பார்த்தாயா இந்தத் தாய்போலத்தான் இறைவனும். தான் தயாரித்த உணவைத் தன் குழந்தைகளாகிய நமக்கு அளிப்பதில் இறைவன் ஆனந்தம் அடைகிறான். அதே உணவில் ஒரு சிறு பகுதியை மட்டும் இறைவனுக்கு நைவேத்யமாக - நன்றிக்கடனாக அர்ப்பணித்தால் அவன் இந்தத் தாயைப்போல பேரானந்தம் அடைகிறான்” என்றார். “புரிந்தது சுவாமி” என்று கூறிய சீடனும் குருவை வணங்கி நின்றான்.

பெற்றோர்கள் தமது குழந்தையைக் கவனிப்பது போலத்தான் சர்வேஸ்வரன் கருணாமூர்த்தியாக இருந்துகொண்டு நம்மைக் கவனித்துக் கொண்டிருக்கிறார். நம்மை அவ்விதம் பரிபாலிக்கும் ஈஸ்வரனை நாம் மறக்கலாகுமா?

முடியாது என்ற வார்த்தை முட்டாள்களின் அகராதியில் காணக்கூடிய ஒன்று.

தேவாரங்களில் காணப்படும் பதிபற்றிய சிந்தனைகள்

- திரு தி. தேசிகன் அவர்கள் -

சைவத்திருமுறைகள் பன்னிரெண்டு என வழங்கும் வழக்கம் 12ஆம் திருமுறையாகிய திருத்தொண்டர் புராணம் இயற்றப்பட்ட பின்னரே ஏற்பட்டதென்று குறிப்பிடப்படுகிறது. அவ்வகையில் திருமுறைகளில் முதல் ஏழு திருமுறைகளாக தேவாரங்கள் காணப்படுகின்றன. தேவாரங்களில் காணப்படும் பதியின் இயல்புகளையும் சிந்தனைகளையும் எடுத்து நோக்குவோமானால் தேவாரங்கள் தேவார முதலிகள் எனப் போற்றப்படுகின்ற சம்பந்தர் அப்பர் மற்றும் சுந்தரர் ஆகிய மூவராலும் பண்ணோடு பாடப்பட்டவை ஆகும்.

இவர்களால் பாடப்பட்ட தேவாரங்கள் பதியின் உருவ அமைப்பு, இயல்பு, பரத்துவம், தொழில் மூர்த்தங்கள், ஆன்மாவோடு கூடிய நிலை என்பவற்றை அழகாகக் கூறுவனவாகக் காணப்படுகின்றன. அந்தவகையில் சம்பந்தர் தனது மூன்று வயதிலேயே சிவனின் அதாவது பதியின் வடிவத்தை வர்ணனையாக “தோடுடைய செவியன்.....” எனத் தொடங்கும் தேவாரத்தில் பதியின் உருவத்தை தோடுகளை அணிந்த காதினை உடையவன் இடப வாகனத்தில் ஏறி வந்து தூய வெண்மதியை சூடியவன், சுடலைச் சாம்பலை தனது தேகங்களில் பூசிக் கொண்டவன் எனப் பதியின் உருவ அமைப்பை எம் மனக்கண்முன் கொண்டு வருவதை காணக்கூடியதாக உள்ளது.

நாவுக்கரசரும் பதியினது நடனத்திருமேனி பற்றி “குனித்த புருவமும் கொல்வைச் செவ்வாயில்.....” எனத் தொடங்கும் தேவாரத்தில் பதியின் உருவ அமைப்பு அதாவது

“குனித்த புருவமும் கொல்வைப் பழம் போன்ற சிவந்த வாய்ச் சிரிப்பு, பனித்த சடை பவளம் போன்ற மேனி பொற்பாதம்” என பதியின் தோற்றத்தை எம் மனக்கண்முன் கொண்டு வருகின்றமை சிறப்பிற்குரியதாகும். அத்தோடு “சொற்றுணை வேதியன் சோதி வானவன்.....” எனும் தேவாரத்திலும் இறைவனின் இயல்பினை எடுத்துக்கூறிப்படுவதைக் காணலாம். மேலும் சுந்தரர் பதியின் உருவ அமைப்பை “பித்தா பிறை சூடி.....” எனவும் “மருவார் கொன்றை மதி சூடி.....” எனவும் பதியானவர் பிறையினை தலையில் சூடியுள்ளார் எனக் குறிப்பிடுகின்றார்.

பதியின் பரத்துவம் பற்றி சம்பந்தர் “மண்ணும் புனலுயிரும் வரு காற்றும் சுடர் மூன்றும் விண்ணும் முழுதானான்” எனும் வரிகளில் பதியானவன் மண்ணுயிர்கள் நீர் உயிர்கள் காற்று தீ ஆகாயம் போன்ற பஞ்சபூதங்களில் வியாபித்துக் காணப்படுகின்றார் எனக் கூறுகின்றார். பதியின் பரத்துவம் பற்றி அப்பர் சுவாமிகள் “பெருங் கடல் மூடிப் பிரளயம் கொண்டு பிரம்மனும் போய்.....” எனத் தொடங்கும் வரிகளில் குறிப்பிடுகின்றார். மேலும் “விண்ணாகி நிலமாகி விசும்பாகி” எனவும் “எல்லா உலகமும் ஆனாய் நீயே” எனவும் “மண்ணாகி விண்ணாகி உயிருமாய்” எனவும் “கல்லாய் அமர்ந்தாய் நீயே” எனவும் “ஆல நிழலின் மேவினானடிக் கன்பர் துன்பிலரே” எனவும் தனது தேவார வரிகளின் மூலம் பதியானவர் எங்கும் பரந்தும் வியாபித்தும் உள்ளார் என பதியின் சிறப்பை அழகாகக் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

உங்கள் எதிரி தவறு செய்யும்போது ஒருபோதும் அதில் குறுக்கீடு செய்யாதீர்கள்.

பதியின் பரத்துவம் பற்றி சுந்தரர் “முந்தையாகிய மூவரின் மிக்க மூர்த்தியை.....” எனும் வரிகளிலும் “அகர முதலின் எழுத்தாகி நின்றான்.....” எனும் வரிகளிலும் அகரம் எவ்வாறு உயிர் எழுத்துக்களில் முதன்மை யானதோ அவ்வாறே பதியும் இவ்வுலகிற்கும் உயிர்களுக்கும் முதன்மையானவராய் வியாபித்துக் காணப்படுகின்றார் என பதி பரத்துவம் பற்றிச் சுந்தரர் கூறுகின்றார்.

அது மாத்திரமன்றி “விறகிற்றீயினன் பாலிற்படு நெய்ப்போல் மறைய நின்றுள்ளன் மாமணிச் சோதியன்” எனும் தேவார அடிகளில் பதியானவன் விறகில் தீ போலவும், பாலில் நெய் போலவும் உட்பொருளாய் மறைந்திருக்கின்றார் எனவும் பதியின் வியாபகத் தன்மை குறிப்பிட்டுள்ளமை சிறப்பாகும்.

பதியின் சொரூபலக்கணத்தை சம்பந்தர் கூறுகையில், “இன்னவுரு இன்றிற மென்றறிவதோ வரிது” “ஏதுக்களாலும் எடுத்த மொழியாலும் மிக்குச் சோதிக்க வேண்டா சுடர் விட்டுள்ளன் எங்கள் சோதி.....” எனும் தேவாரங்களில் இறைவனின் சொரூபலக்கணத்தின் தோற்றத்தினை பதியினை ஏதுவாலும் சுட்டிக் காட்ட இயலாதவன் என்றும் மொழியாலும் ஏதுக்களாலும் சோதிக்க இயலாதவன் என்றும் விளக்குகிறார்.

சுந்தரர் பதியின் சொரூபலக்கண நிலையினை, “இன்ன தன்மையன் என்றறிய வொண்ணா எம்மாணை.....” என்னும் வரிகளின் ஊடாக பதியானவன் இன்ன தன்மை கொண்டவன் எனச் சுட்டி அறிய இயலாதவன் எனவும், “மூப்பதும் இல்லை பிறப்பதுவும் இல்லை இறப்பதில் பிறவாய் இறவாய்.....” எனும் வரிகளின் ஊடாக பதியானவன் பிறப்பு, இறப்பு போன்றன அற்ற மேலானவன் எனவும் பதியின் சொரூப நிலை சிறப்பிக்கப்பட்டுள்ளது. பதியின் சொரூப நிலை மட்டுமன்றி தடத்த

நிலைபற்றியும் சம்பந்தரின் தேவாரங்களில் சுட்டிக்காட்டப்படுகின்றது. “பலப்பல வேடமாகும் பரன் நாரி பாகன்” எனவும் “பேணு மூன்று உருவாகி பேருலகம் படைத் தளிக்கும் பெருமான்” எனவும் அதாவது பதி பல வேடங்களை உடையவர் எனவும் முத் திருமேனி களோடு இப்பெரிய உலகத்தில் இருக்கும் அனைத்தையும் படைத்தளிப்பவன் எனவும் கூறுவதைக் காணலாம். பதியின் தடத்த நிலை பற்றி சுந்தரர் குறிப்பிடுகையில் “கண்ணால் உலகம் காக்கின்ற கருத்தா” எனக் குறிப்பிடுகின்றார்.

மேலும் சம்பந்தர் பதி செய்யும் ஐந்தொழில் பற்றி “தரை முதல் உலகினில் உயிர் புனர்தகை மிக விரை மலி குழலுமை யோடு விரவது செய்து” எனும் தேவார வரிகளிலும் குறிப்பிடுகின்றார். சுந்தரர் “இரும்பு யர்த்த மூவிலைய சூலத்தினாணை இறையவனை மறையவனை எண்குணத்தினாணை” என்னும் வரிகளில் பதியின் எண் குணங்களின் தத்துவத்தினையும் தனது தேவாரத்தில் குறிப்பிடச் செய்கின்றார்.

அது மாத்திரமன்றி பதி ஆன்மாவுடன் ஒன்றாயும் வேறாயும் நிற்பதனை சம்பந்தர் “ஈறாய் முதல் ஒன்றாய் இரு பெண் ஆண் குணம் மூன்றாய்..... வேறாய் உடன் ஆனான் இடம் மிழ்மிழலையே” எனும் வரிகளில் பதியாவற்றுக்கும் முதலானவனாயும் இறுதியானவனாயும் ஆண் பெண் முதலான குணங்கள் உடையவனாயும் ஆன்மாக்களுடன் இணைந்து வேறாயும் இருக்கின்றான் எனக் கூறி இருப்பதனைக் காணக்கூடியதாய் உள்ளது. எனவே, தேவாரங்களில் உள்ள பதி பற்றிய சிந்தனைகளை தேவார முதலிகளின் தேவாரங்களில் பரவலாகக் கூறப்பட்டிருப்பதனை நாம் அவதானிக்கலாம். அவை இறைவனின் இயல்பு, குணம், ஐந்தொழில் தத்துவம், பதி

ஆன்மாவோடு கூடிய நிலை, பதியின் சிறப்பு, பதியின் வியாபகத் தன்மை, எண்குணத் தத்துவம், ஆன்மாக்களுக்கு அருள்பாலிக்கும் தன்மை, தனது அருளினால் பல அற்புதங்

களுக்கு காரண கர்த்தாவாக இருந்து பக்தர்களை வழிநடத்தும் ஓர் உயர்ந்தவன் என பதியின் இயல்பினை நாம் எடுத்து விபரிக்கலாம்.

அமிழ்தினுமீயிய தமிழால் துலங்கிய சைவச்சான்றோர் மரபில் பண்டிதர் தி. பொன்னம்பலவாணர் ஐயா.

(அன்னாரின் மறைவுக்கு சந்நிதியான் ஆச்சிரம சைவ கலை பண்பாட்டுப் பேரவை ஆழ்ந்த அனுதாபங்களைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறது)

சைவமும் தமிழும் தழைத்தோங்க அரும்பணியாற்றிய சான்றோர் வரிசையில் பண்டிதர் தி. பொன்னம்பலவாணர் ஐயா அவர்களின் பணி முக்கியமானதொன்றாகும். தமிழிலக்கிய, இலக்கணப் பரப்பிலும் மற்றும் சைவ சித்தாந்தம், புராணபடனம், புராணவுரை, மெய்யியல், இதழியல் போன்ற பல பரிமாணங்களிலே பண்டிதர் அவர்கள் தன்னை ஈடுபடுத்தி நடம்பதித்துக் கொண்டவர் ஆவார். குறிப்பாக நாவலர் மரபில் புராணபடனங்களுக்கு உரை செய்வதில் வல்லவராகத் திகழ்ந்ததடன் கந்தபுராண உரையாசிரியராகவும் விளங்கியிருக்கிறார். பற்றுக்கோடின்றி அல்லற்படும் ஆன்மாக்களை இறைவனிடத்தில் ஆற்றுப்படுத்தும் வல்லமை பெற்றவளாக இவர்தம் உரைப்பகுதிகள் சான்று பகர்கின்றன. குறிப்பாக மக்கள் மனதை முருக பக்தியில் இணைக்கும் வண்ணம் இவரது கந்தபுராண உரைப்பகுதி அமைந்து விளங்குவது சிறப்பியல்பாகும். இதுமட்டுமன்றி சைவத் திருமுறைத் திரட்டு போன்ற பல தொகுப்பு நூல்களையும் வழங்கியிருக்கிறார்.

பண்டிதரையா அவர்களின் சைவத்தமிழ் தழுவிய முன்னோக்கிய பயணத்தில் சந்நிதியான் ஆச்சிரமத்தின் சைவ கலை பண்பாட்டுப் பேரவையும் அதன் மாதாந்த வெளியீடான ஞானச்சுடர் மலரும் ஓர் ஆக்கக்களமாக அமைந்திருக்கின்றது என்பதனை மிகுந்த பணிவுடனும் நன்றியுணர்வுடனும் இங்கே நினைவு கூர வேண்டியுள்ளது. பண்டிதரையா அவர்களின் ஆன்மீக வல்லமைக்கு எடுத்துக்காட்டாக 2001 ஆடி மாத ஞானச்சுடர் மலரில் அவரால் எழுதப்பெற்ற “கற்றவர் விழுங்கும்...” என்கின்ற நூற்பக்க கட்டுரையாக்கம் சான்று பகர்வதாக அமைந்துள்ளது. இவ்வுலக வாழ்விலீடுபட்டிருக்கும் ஆன்மா ஒன்று சிவானுபவத்தை பெற்றுக்கொள்வதனுடாக எத்தகைய நிலையை பெற்றுமயலாம் என்பதே இதுவாகும். 2005 பங்குனி மாத ஞானச்சுடரில் பண்டிதரையா அவர்களினால் எழுதப்பெற்ற “திருநாவுக்கரசரும் பண்ணினோர் மொழியும்” என்கின்ற கட்டுரை பகுதியானது ஐயா அவர்களிடமுள்ள திருமுறை தழுவிய தெய்வீக அனுபவங்களை எடுத்தியம்பியுள்ளது. 2014 ஆடி மாத ஞானச்சுடரிலும் பண்டிதரவர்களால் எழுதப்பெற்ற “தெய்வீக வாழ்க்கை” என்ற கட்டுரைப்பகுதி மூலம் பிறிரின்பத்தில் தான் இன்புறுதல் என்கின்ற உயரிய சிந்தனையை பல்வேறு நூலாதாரங்களுடன் வாசகரிடத்து கொண்டு செல்கின்றார். இவ்வண்ணம் கடந்த 25 ஆண்டுகளாக பல்வேறு ஞானச்சுடர் மலர்களிலே தனது மனதிலுந்திய மர்க்கங்களை ஆன்மீக கட்டுரை ஆக்கங்களாக பண்டிதரையா அவர்கள் ஆக்கித் தந்திருப்பதுடன் பேரவையின் மதிப்பு, மரியாதைகளையும் கௌரவிப்புகளையும் பெற்றிருக்கின்றார்கள்.

தமிழை முற்றாகக் கற்றுணர்ந்து, ஆன்மீகப்பணி ஆற்றுகின்ற சான்றோர்கள் அருகிவரும் இக்காலத்தில் பண்டிதரையா அவர்களுடைய மறைவு சைவத் தமிழ் உலகிற்கு பேரிழப்பாகும். அன்னாருடைய சுவடக்களமாக ஆன்மீகப் பாதையில் ஒளிவிட்டுப் பிரகாசிக்கும் அவர்தம் உயரிய தடங்கள் இனி வளரும் சைவச் சான்றோர்க்கு வழிகாட்டியாக அமையவும், எல்லாம் வல்ல இறைவனிடத்து அவர்தம் ஆன்மா இன்புற்றுக்கவும் பிரார்த்திப்போமாக.

“வையத்தன் வாழ்வாங்கு வாழ்வன் வானுறையும்
தெய்வத்துள் வைக்கப் படும்”
-சூரை. கணேசமூர்த்தி-

சோர்விலும் பொறுமையாக இருப்பதே ஒரு வீரனுக்கான தகுதி.

மனுந்தி, அரசந்தி, தெய்வந்தி வழுவா சான்றோர்கள் வரிசையில் மனுந்திச் சோழன்

- திரு மு. சிவலிங்கம் அவர்கள் -

பல வளங்களும் பொலிந்த சோழ நாட்டின் திருவாரூரில் சூரிய வம்சத்தில் அவதரித்த மனுந்திச்சோழன் என்பவன் செங்கோலோச்சினான். இவன் முற்றவப் பயனாக மனுந்திப்படி தமது மண்ணில் வாழும் யாவரையும் கண்ணிலும் மேலான உயிரெனப் போற்றி வந்தான். குடிமக்களும் அரசனின் செங்கோலாட்சியில் குறைகள் ஏதுமற்று நிறைவுடன் வாழ்ந்தனர். மன்னர் ஏற்கெனவே தமது அரண்மனை வாசலில் மக்கள் குறைகளைத் தெரிவிக்கவென நிறுவிய ஆராய்ச்சி மணி தூங்கிக் கொண்டது.

இச் சிறப்பான மன்னனின் ஒரே புதல் வளாக அவதரித்த வீதிவிடங்களைச் சீரும் சிறப்பும் மேவ அரவணைத்து வளர்த்தான். சிறு வயதிலேயே கல்வி கேள்விகளைப் புகட்டிச் சிறக்க வைத்தான். தம்மிற் பிற்காலத்தில் வீதிவிடங்கள் அரசாட்சி செய்வதன் பேரில் யானையேற்றும், குதிரையேற்றும் போன்ற சகல போர்ப் பயிற்சிகளையும் பயிற்றுவித்து முறையாக சித்திபெற வைத்தான். வீதிவிடங்கள் தந்தையின் மனுந்திக்கும் பல்லுயிர் ஓம்பும் பண்பிற்கும் பெருமதிப்பளித்துத் தனது நற்பண்பை வளர்த்துக்கொண்டான்.

இவன் தாம் கற்ற பல்துறைப் பயிற்சிச் சிறப்பால் அரசமாத் வீதியில் தேரோட்டி வந்தான். இவனின் நண்பர்களும் படையினரும் இசைக் குழுவினரும் பொதுமக்களும் சூழ்ந்து

வரக் குதூகலத்துடன் பவனி வந்தான். இவனின் பெருவிருப்பை மாற்றவென இறை அருட் சித்தம் அமைந்தது. சிறிய பசுக்கன்று ஒன்று “இளங்கன்று பயம் அறியாது” என்னும் முதுமொழிக்கொப்ப பயமேதுமின்றித் துள்ளிக் குதித்து வந்து இளவரசனின் தேர்ச் சில்லில் முட்டி இறந்தது. யாவரும் ஏங்கினர். தந்தையின் நீதியான நெறிக்குப் பங்கம் ஏற்பட்ட தென உணர்ந்த இளவரசன் தேரிலிருந்து இறங்கினான். இறந்த பசுக்கன்றைக் கண்டதும் பதைபதைத்தான். தந்தை இதனையறிந்து துன்புறமுன் தானே இதற்கான நெறிமுறைகளை அணுக முற்பட்டான். நீதி நெறிமுறைகளையெல்லாம் கற்றறிந்த அந்தணர்களை நாடிச் சென்றான்.

பசுக்கன்று இறந்ததையுணர்ந்த தாய்ப் பசு பெருந்துயருற்றது. தனது பாச உணர்வால் துடிதுடித்து வருந்தியது. பசு அரச அரண்மனை வாசலை அணுகி அங்கிருந்த ஆராய்ச்சி மணியைக் கண்டதும் தனது கொம்பினால் முட்டி அடித்தது. அப்பசு தனது கவலை மேலீட்டினால் மிக வருந்திய நிலையில் மணியை மேலும் அடித்தது. இந்த மணியோசையைக் கேட்டதும் மன்னன் அவ் இடத்தை நோக்கினான். வாயில் காப்போர் பசுவொன்று மணியை அடித்ததாகக் கூறினர். கவலையடைந்த அரசன் தமது மந்திரிமாரை நோக்கினான். கல்வி மற்றும் அனுபவ

நமது உடலுக்கு தேவைப்படும் சிறந்த சிகிச்சை, அமைதியான மனமே.

முதிர்வடைந்த மந்திரியொருவர் இளவரசன் தேரோட்டி வரும்போது இப்பசுவின் கன்று தேர்ச்சில்லினால் மோதப்பட்டு இறந்ததென்றார். மன்னனின் பெருஞ் சீற்றத்தை நோக்கிய அமைச்சர் இதற்குப் பிராயச்சித்தமாக மனு நீதியில் கூறியபடி மைந்தனை அனைவரதும் முன்னிலையில் தண்டிக்கலாம் என்றார்.

இதைக் கேட்ட மன்னன் இதனால் இறந்த கன்றுக்கோ தாய்ப்பசுவுக்கோ இலாபம் ஏதுமில்லை. மானிலம் காக்கும் மன்னன் தன்னுயிர்போல் மன்னுயிரையும் காப்பதே நீதி. அறத்தைக் காக்க வேண்டியதால் தனது மகனைத் தேர்ச்சில்லினால் தாக்கி மரண தண்டனை வழங்குவதே பரிகாரமாகும். தாய்ப்பசு எவ்வாறு கன்றை இழந்து மனவேதனை அடைகிறதோ அதேபோல நானும் எனது ஒரே மகனை இழந்து பரிதவிப்பதே மனுநீதி ஆகும் என்றான்.

உடனே மகனை அழைத்து கன்று இறந்த இடத்தில் தேர்ச்சில்லால் ஏற்றிக் கொல்லுமாறு ஒரு மந்திரியிடம் பணித்தான். இக் கொடூர்ச் செயலைச் செய்ய விரும்பாத மந்திரி அவ்விடத்திலிருந்து விலகித் தன் உயிரை மாய்த்தான். உடனே அரசன் தன் மகனை அழைத்துச் சென்று மாடவீதியில் பசுக்கன்று இறந்த இடத்தில் படுக்க வைத்துத் தானே தேரை ஓட்டி அவனது மார்பின்மீது

தண்ணளி வெண்குடை வேந்தன் செயல்கண்டு தரியாது
மண்ணவர்கள் கண்மழை பொழிந்தார் வானவர் பூமழை பொழிந்தார்
அண்ணலவன் கண்ணெதிரே அணிவீதி மழவிடைமேல்
விண்ணவர்கள் தொழ நின்றான் வீதி விடங்கப்பெருமான்.

எவ்வாறு கடவுளுக்கு அர்ப்பணம் செய்வது என்பது பற்றியே பலருக்குத் தெரியாது. “எனது அனைத்தும் உனக்குச் சொந்தம். எனக்கென்று எதுவுமில்லை”. நாம் இறைவனுக்குச் சொந்தம் என்ற அடிப்படை உண்மையைத் தெரிந்துகொள்ள வேண்டும். இறைவன் எதைக் கேட்கிறாரோ? அதைக் கொடுக்க வேண்டும். கடவுள் விருப்பம் என்ன? “ஆசைக்கு வரம்பு எவை” என்று கூறும்போது ஆசைகளைக் குறைத்துவிடு. அதேபோல் அன்பை வளர்த்துக்கொள். அன்பைப் பகிர்ந்துகொள்.

வெற்றி கிடைக்குமோ என்ற அச்சம், கண்டிப்பாக தோல்வியை நோக்கி நகர்த்திவிடும்.

எமது பிரதேசங்களில் ஆன்மிக ஈடுபாடு

— திரு சி. நற்குணலிங்கம் அவர்கள் —

மதம் என்பது இறைவனை அடைவதற்கான மார்க்கம். மானுடத்தை மாசற்று நிலைபெறச் செய்யும் ஆதாரம். எந்த மதம் சார்ந்தவராக இருந்தாலும் அங்கு வழிபாடு என்ற சாதனம் முக்கியத்துவம் பெறுகிறது. தெய்வீகப் பாங்கை வெளிப்படுத்துவதில் மதம் பெரும் பங்காற்றுகிறது. தெய்வீகம் என்பது சுயநலமின்மையை தொக்கி நிற்கிறது. அதாவது தன் செயல் ஒவ்வொன்றையும் சமுதாயத்துக்குப் பலன் தரும் வகையில் கட்டமைத்துக் கொள்வதும், அதன் வழி வாழ்வதும் ஆகும். இதனையே தெய்வீகத் தன்மை என சவாமி விவேகானந்தர் உணர்த்துகிறார். எனவே ஒவ்வொரு நாளும் ஆலயம் நாடுதல் வேண்டும். ஆலயம் தொழுவது சாலவும் நன்று. இதன் மூலம் நாகரிகமான கட்டமைப்பை உருவாக்க முடியும். ஆன்மிகத்திலிருந்து தூர விலகுவோமாயின் நாகரிகக் கட்டமைப்பு சீரகூலாந்துவிடும். இதுதான் எமது இன்றைய கவலைக்குரிய நிலை.

ஆன்மிகம் என்ற பண்பாட்டின் இயல்பை பெற்றோர்கள் இளமைப் பருவத்திலேயே பிள்ளைகளுக்கு ஊட்டி வளர்க்க வேண்டும். இதிலிருந்து அதிகமான பெற்றோர்கள் தவறி விட்டார்கள். பெரும்பாலான குடும்பங்களில் மன அமைதியின்மை, மனக்குழப்பம், மன அலைச்சல், மனச்சஞ்சலம், மன அழுத்தம், மனதைத் தீய எண்ணங்களின் உறைவிடமாக வைத்திருத்தல், உழைக்காது, களவு, திருட்டு, கொள்ளைமூலம் வாழ விரும்புதல், உணர்ச்சி

களுக்கு முன்னுரிமை கொடுத்தல், குறுக்கு வழிகளில் பணம் சம்பாதித்தல், யாவருக்கும் பயமற்ற தன்மை இவை எல்லாவற்றுக்கும் அடிப்படைக் காரணம் பலர் ஆன்மிக ஈடுபாட்டிலிருந்து தூர விலகி நிற்பதாகும்.

ஆன்மிகம் இன்றிய கல்வி சாத்தானை உருவாக்கும் என்று அறிஞர் எடின் குறிப்பிட்டுள்ளார். இதை நாம் இன்று கண்கூடாகப் பார்க்கின்றோம். இந்நிலை ஆன்மிக நெறியின் வழிப்படுத்தலற்ற சமூக இயங்கு நிலையையே வெளிப்படுத்தி நிற்கிறது. எமது சமூகத்தில் ஆன்மிக ஈடுபாடு உள்ளவர்கள் வழிபாட்டில் இருந்து விலகிச் செல்லாது பொறி வழிபோய் மனம் அலையாது உள்ளத்தின் கண் உள்ள அழுக்காறு அகன்று, மண்ணாசை, பெண் ஆசை, பொண்ணாசை அகன்று அச்ச உணர்வு நீங்கி, அமைதி நிலைபெற்று வாழ்க்கையை மகிழ்வாக வாழ்கிறார்கள். வாய் வலிமையும், தோள் வலிமையும் அர்த்தமற்றவை. அருள் வலிமையே மேலானது எனும் அடிப்படையில் ஆன்மிக பலத்தடன் குறைவில்லாது வாழ்கிறார்கள்.

“ஆலயம் தொழுவது சாலவும் நன்று” என்பது தமிழ் மூதாட்டியின் செவ்விய உரை. “கோயில் இல்லாத ஊர் திரு இல் ஊர்” என்று திருநாவுக்கரசர் அறிவுரை பகர்ந்தார். அதாவது கோயில் இல்லாத ஊர் ஊர் அல்ல. அது கொடிய விலங்குகள் வாழும் காடு என்கிறார். வள்ளுவர் இன்னும் ஒருபடி மேல் சென்று “இறைவனை

தேவையுடன் திறனையும் கணக்கில் எடுத்துக்கொள்ள அதுவே வெற்றிக்கு வகை செய்கிறது.

வணங்காத தலை பயன் இல்லாப் பிணத்தின் தலை” என்று குறிப்பிடுகிறார். எந்தவொரு உணர்ச்சியையும் வாழ்வில் ஆக்கபூர்வமான சக்தியாக உருமாற்ற முடியும். அது ஒரு எதிர் மறையான ஆற்றல் அல்ல. வாழ்க்கையை

“வேண்டுதல் வேண்டாமை இலான் அடி சேர்ந்தார்க்கு யாண்டும் இடும்பை இல”

ஆம்! எதிலும் விருப்பு வெறுப்பு இல்லாத கடவுளின் திருவடிகளை மனத்தால் எப்போதும் நினைப்பவர்க்கு எவ்விடத்திலும் துன்பம் நேராது. வாழ்வை வளமாக வளைத்துப்போட வழிபாடு அவசியம். மனிதனாகப் பிறந்த ஒவ்வொருவரும் உடல், மனம், அறிவால் கிடைக்கும் சக்திகளை ஆன்மிக சக்திகளாக வளப்படுத்திக் கொள்ளலாம். கடவுள் நம்பிக்கை மனிதனை மனிதம் நிறைந்த வனாக வாழவைக்கும். இன்பமான வாழ்வியல் பயணத்தை நாடி நகர்ந்திட நல்லவைகளைச் சிந்திக்கவும், பெரியோர்களை மதித்து நடந்திடவும் நல்வழிப்பட்ட ஆண்டவனின் அருள் உருவம் வழிகாட்டும். இறைவனோடு ஒன்றிணைந்தால் எதையும் தாங்கி வாழ்ந்திடலாம். மனதில் ஏற்படும் தடுமாற்றங்களையும், அலைபாயும் எண்ணங்களையும் மாற்றினால் வாழ்வில் இன்பம் உண்டாகும். அதை மாற்ற தியானம் செய்ய வேண்டும். எந்த அளவுக்கு பலமாக ஆன்மிக விடயங்களில் ஈடுபடுகிறீர்களோ, அதேவிதமான எண்ணங்களும், உணர்வுகளும், மனிதநேயமும், ஒழுக்க விழுமியங்களும் செழிப்படையும். இறைவழிபாட்டுக்கென நேரம் ஒதுக்கப்பட வேண்டும். இவ்வாறான எண்ணங்களை, சிந்தனைகளை

“தனக்குவமை இல்லாதான் தாள் சேர்ந்தார்க்கு அல்லால் மனக் கவலை மாற்றல் அரிது”

இங்கு கடவுளை நினையாதேர் மனத்துன்பம் நீங்க மாட்டாது. இதை உணர்ந்து

அடியோடு புரட்டிப்போடும் துயரங்களைக்கூட மாற்றுவதற்கு வழியுண்டு. வாழ்க்கை என்பது பல்வேறுபட்ட பிரச்சினைகளைக் கொண்டதாகவே உள்ளது. எதற்கும் அஞ்சவேண்டாம்.

பிள்ளைகளுக்கு ஊட்டி வளர்க்க பெற்றோர்கள் தவறியதால் இன்று பல்வேறு பிரச்சினைகளுக்கு நாம் முகம்கொடுக்க வேண்டி உள்ளது.

குறிப்பாக இன்றைய இளம் சமுதாயம் ஆன்மிக நெறியைப் பார்க்கும் பார்வை வித்தியாசமாக உள்ளது. தெய்வம் நின்று அறுக்கும் என்பதை நம்ப மறுப்பவர்கள், தெய்வங்களுக்கு பயப்படாதவர்கள், வழிபாட்டில் நம்பிக்கையற்றவர்கள் பலர் தமிழ் பிரதேசங்களில் அதிகம் இருப்பதால் ஆலய உண்டியல் பணத்தைத் திருடுதல், உண்டியல்களை திருடுதல், ஆலயத்தில் உள்ள தெய்வங்களை, விக்கிரகங்களை திருடுதல், சேதப்படுத்தல், தெய்வங்களின் தங்க நகைகளைத் திருடுதல் ஆகிய கீழ்த்தரமான செயல்களில் ஈடுபடுகின்றனர். இவற்றிலிருந்து மீள ஆன்மிக ஈடுபாடு அவசியம். இவை தொடர்பான விழிப்புணர்வும் அவசியம். இன்று பிள்ளைகள் பெற்றோரின் அரவணைப்பில் இருந்து விலகிச் செல்லும் நிலை அதிகம் காணப்படுவதால் பிள்ளைச் சமூகத்தை ஆன்மிகத்தில் ஆழ்ந்து எழுச் செய்வது ஒவ்வொரு வரினதும் பொறுப்பு என்ற நிலை தோன்றி உள்ளது.

உயிரோடு இருத்தல் எத்துணை அற்புதமான கைங்கரியம். வாழும் நாளில் ஒவ்வொரு

மனத் தூய்மை இறைநிலையை அடைய உதவுகிறது.

நொடியும் இறை அன்புடன் வாழ்பவர்களும் உளர். “அரிது அரிது மானிடராய்ப் பிறத்தல் அரிது” என ஒளவைப் பிராட்டியார் அறிவு அமுதூட்டினார். அந்தப் புனிதமான மானிடப் பிறவியை பெற்றுள்ள நாம், இவ் உலகில் நிறைவான இறை அனுபவங்களை உடைய

ஆன்மிக வாழ்வை வாழ்வோரும் உள்ளனர். வாழ்த்த வாயும், நினைக்க மட நெஞ்சும், தாழ்த்தச் சென்னியும் தந்த தலைவனை மனதில் இருத்தி இன்பமயமான வாழ்வை நோக்கி பயணிப்போமாக.

ஞானி ஒருவரைப் பார்த்த ஆலய அர்ச்சகர் ஒருவர் “யாரிடமிருந்து ஞானக் கல்வியைப் பெற்றுக்கொண்டீர்கள்” என்று கேட்போது, “யான் எல்லோரிடத்திலிருந்தும் பெற்றேன்” என்றார் ஞானி. “அது சாத்தியமில்லையே, அப்படியானால் திருடன் ஒருவனிடமிருந்து நீங்கள் என்ன கற்க முடியும்” என்றார் அர்ச்சகர். அதற்கு ஞானியும் “சொற்பகாலம் இரவு நேரங்களில் யான் ஒரு வீட்டுத் திண்ணையில் உறங்குவேன். அந்த வீட்டுக்காரர் ஒவ்வொரு நாளும் இரவு சுமார் பத்து மணியளவில் புறப்பட்டுப் போய் அதிகாலை நான்கு மணியளவில் திரும்பி வருவார். அவர் வந்ததும் அவரது மனைவி ‘ஏதாவது கிடைத்ததா?’ என்று கேட்பார். ‘இல்லை நாளை கண்டிப்பாகக் கிடைக்கும்’ என்று கூறுவது அடியேன் செவிகளில் விழும். இவ்வாறு பல நாட்கள் நடந்தது. ஆனாலும் அவர் சலிப்பின்றி போவதும் வருவதும் தொடர்ந்தது. ஒருநாள் அதிகாலை வீடு வந்த அவர் ‘இதுவரை நாளும் ஒருநாள் வீட்டுக்காரர் விழித்து விடுவார், மறுநாள் பொலீஸ் தொல்லை, அடுத்தநாள் பூட்டைத் திறக்கவே முடியவில்லை இன்று ஒருவழி பிறந்துவிட்டது’ என்று கூறி மூட்டையை அவிழ்த்துப் பொருட்களைக் கொட்டுவது அடியேனது செவிகளில் வீழ்ந்ததும் ஓ திருடன் வீட்டிலா இவ்வளவு நாளும் இருந்தேன் என்று விசனப்படாமலும் அவனிடமிருந்து ஒரு விடயத்தைக் கற்றுக்கொண்டேன். ‘முயற்சி திருவினையாக்கும்’ என்பதுதான். பொருள் திருடும் திருடனுக்குள்ள தன்நம்பிக்கைபோல் (நாளை கண்டிப்பாகக் கிடைக்கும் என்று சலிப்படையாத தன்மை) இன்றில்லாவிட்டாலும் என்றோ இறைவனைக் காண்பேன் என்று அடியேனும் சலிப்படையாது இறைவனைத் தேடும் முயற்சியில் ஈடுபட்டு வெற்றிகண்டேன் என்றார்.

சில நேரங்களில் “குரு” மனிதராகவே இருக்க வேண்டும் என்ற அவசியமில்லை. உங்களது, கற்கும் மனநிலையே உண்மையில் அங்கே ஒரு குருவை சிருஷ்டித்துவிடும்.

தான் செய்த வியாபாரத்தில் நஷ்டம் அடைந்தபோது அந்த இளைஞரின் வயது இருபத்தொன்று. சட்டமன்றத் தேர்தலில் போட்டியிட்டு தோல்வியுற்றபோது அவர் வயது இருபத்திரண்டு. மீண்டும் ஒரு தொழில் தொடங்கி மறுபடியும் அதில் தோல்வியுற்றபோது அவரது வயது இருபத்துநான்கு. தன் அருமைக் காதலியை மரணத்திடம் பறிகொடுத்தபோது அந்த இளைஞரின் வயது இருபத்தாறு. நரம்புத்தளர்ச்சி நோயால் கரும் பாதிப்புக்கு உள்ளானபோது அவரது வயது இருபத்தேழு மட்டுமே. மீண்டும் இருமுறை தேர்தலில் போட்டியிட்டு அவற்றிலும் மோசமாகத் தோல்வியுற்றது அவரது முப்பத்துநான்காவது மற்றும் நாற்பத்து ஐந்தாவது வயதுகளில். துணை ஜனாதிபதி ஆகும் முயற்சியில் அவர் தோல்வியடைந்தது அவரது நாற்பத்து ஏழாவது வயதில். பின்னர் அமெரிக்காவின் அதிபராக அவர் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டபோது அவரது வயது ஐம்பத்திரண்டு. இவ்வளவு தோல்விகளின் பின்பும் பார் புகழ வாழ்ந்துகாட்டிய அந்த மாமனிதர் யார் என்று தெரிகிறதா? அவர்தான் ஆபிரஹாம் லிங்கன்.

உண்மையாய் வாழ்பவர்கள் சரியான செயலைத்தான் செய்கிறார்கள்.

அருள் நந்தீஸ்வரன்

— திருமதி பொ. திலகவதி அவர்கள் —

மகேஸ்வரம் என்ற மலையிலே கள்ளம் கபடமற்ற உள்ளத்தோடு தூய பக்தியோடு சிவபெருமானை அல்லும் பகலும் வணங்கி வந்தார் சிலாதர் என்ற முனிவர். அவரின் உத்தம பத்தினி சித்திரவதியார். அவர்கள் இருவரும் மிக்க பக்தி உள்ளவர்கள். இருவரும் தங்கள் உள்ளத்தை இறைவன் குடியிருக்கும் கோயிலாக மாற்றி இறைவன் சிந்தையுடனே வாழ்ந்து வந்தார்கள்.

இவர்களுக்கு நெடுநாளாகியும் புத்திரப் பேறு கிடைக்கவில்லை. தங்கள் குலத்தை வளர்த்து மகிழ்ச்சியைத் தரும் புதல்வன் வேண்டும் என்று அல்லும் பகலும் சிவபெருமானை மனமுருகி வேண்டினார்கள். சிவபெருமான் அவர்களுடைய பக்திக்கு இரங்கி ஸ்ரீசைலமலை சென்று புதல்வனைப் பெற புத்திரகாமேஷ்டி எனும் வேள்வி செய்யச் சொன்னார். அவர்கள் சிவபெருமானின் கட்டளைப்படி ஸ்ரீசைலமலை சென்று புதல்வனைப் பெறுதல் வேண்டி புத்திரகாமேஷ்டி வேள்வி புரிந்தார்கள்.

பின்பு சிலாதர் நன்னாளில் பொற்கொழு பூட்டி கலப்பையால் உழுதார். பொற்கொழுவில் ஒரு தங்கப்பெட்டி வெளிப்பட்டது. எல்லோரும் கண்டு அதிசயமுற்றார்கள். பின்பு சிலாதர் சிவநாமம் சொல்லி பெட்டியைத் திறக்க கோடி சூரிய ஒளியை உடைய திருக்குமாரன் இருக்கக் கண்டார். ஆனந்தக் கண்ணீர் சொரிந்தார். தாய் சித்திரவதியார் மகனை எடுத்து மார்போடு அணைத்துப் பாலூட்டி சீராட்டித் தாலாட்டினார். இப் புதல்வர் எல்லோருக்கும் ஆனந்தத்தை அருளு

வதால் “நந்தீசன்” எனவும் சிலாதர் மகன் ஆதலால் “சைலாதி” என்றும் விளங்கப் பெற்றார். இவர்தான் திருக்கைலாயத்தில் வாயிற் காப்போனாக சிவதொண்டு புரிபவர்.

நந்தீசர் இனிது வளர்ந்து, குருகுல வாசம் செய்து, வேதாகமங்களை ஐயந்திரிபு மயக்கமற ஓதி உணர்ந்தார். இவர் இளமையும் திடமும் வாய்ந்தவர். சைவ சமயத்திற்கு இவரே முதற்குரு. இவர் ஒரு சித்தர். இவர் சிவசந்நிதியில் காவல் பூண்டுள்ளார். இவர் அனுமதி பெற்றே சிவதரிசனம் செய்தல் வேண்டும். இவருக்கு உருத்திரன் எனவும் பெயர் உண்டு.

நந்தீசர் தவக்கோலம் புனைந்து நூறு வருடம் பஞ்சாக்கினியில் நின்று கடும்தவம் புனைந்து சிவபெருமானை நேரே கண்டவர். சிவபெருமான் மகிழ்ந்து முருகனைப் போல் இவனும் எமக்கு மகன், எல்லாத் தேவர்களாலும் பூசிக்கத்தக்கவன், சிவஞானத்தைப் போதிப்பதற்கு இவனே ஆசிரியன், எமக்கு இவனே திருமேனி என்று திருவாய் மலர்ந்தருளினார். பின்பு பிதர்த்தேவரனின் மனதில் உதித்த சுயஜ்ஞாதேவி என்ற கன்னிகையை நந்தீசருக்கு மணமுடித்து வைத்தனர்.

சிவபெருமானும், உமாதேவியாரும் நந்தியெம்பெருமானையும், சுயஜ்ஞாதேவியையும் தமது மகனும், மருமகளுமாக ஏற்றுக் கொண்டனர். சிவாலயங்களில் மூலவரின் எதிரிலிருந்து தியானிப்பவர். சிவபெருமான் பிரதோஷ காலத்தில் இடபதேவரின் இருகொம்புகளுக்கிடையில் உயிர்கள் உய்யும் பொருட்டு திருநடனம் புரிபவர்.

உங்கள் வாழ்க்கை பலவற்றைக் கற்றுத் தரும் ஒரு பல்கலைக்கழகம்.

திருப்புன்கூர் ஆலயத்தில் நந்தனார் வெளிப்பிரகாரத்திலிருந்து வழிபடும் பொருட்டு மூலவரை மறைக்காமல் வலப்பக்கமாக விலகியிருந்தார் என்று பெரியபுராணம் கூறுகிறது. ஓட்டுசுட்டான் தான்தோன்றீஸ்வரர் ஆலயத்தை உடைத்து தரைமட்டமாக்கும் நோக்கத்துடன் சென்ற போர்த்துக்கேய அதிகாரி நந்தியைக் காட்டி உந்தக் கல்மாடும் புல்தின்னுமா என்று பூசகரை ஏளனமாகக் கேட்டார். தன் தெய்வத்தன்மையை அவனுக்குக் காட்டுவதற்காக நந்தீகயெம்பெருமான் பூசகர் கொடுத்த பால் அறுகம்புல்லைத்

அங்கணன் கயிலை காக்கும் அகம்படி தொழிண்மை பூண்டு
நங்குரு மரபிற்குக் கெல்லாம் முதற்குரு நாதனாகிப்
பங்கயம் துளப நாறும் வேத்திரப்படை பொருத்த
செங்கயம் பெருமான் நந்தி சீரடிக்கமலம் போற்றி.

வள்ளலாக எளிய வழி

ஓர் ஊரில் செல்வர் ஒருவர் இருந்தார். அவரை வாரி வழங்கும் வள்ளல் என்று ஊர் மக்கள் எல்லோரும் புகழ்ந்து பேசினார்கள்.

வெளியூரிலிருந்து வந்த நண்பர் ஒருவர் அவரைச் சந்தித்தார். “நீர் வாரி வழங்கியதைப் போல பல மடங்கு பணத்தை வழங்கிய சிலரை எனக்குத் தெரியும். உமக்குக் கிடைத்த வள்ளல் புகழ் அவர்களுக்குக் கிடைக்கவில்லையே, ஏன்?” என்று கேட்டார். அதற்கு அந்தச் செல்வர், “என்னுடன் வாறும். உமக்கே உண்மை புரியும்” என்றார்.

இருவரும் வீதி வழியாகச் சென்றார்கள். எதிரில் வந்த பிச்சைக்காரன் ஒருவன், “ஐயா! தருமம் செய்யுங்கள்” என்று வேண்டினான்.

உடனே அந்தச் செல்வர் தன் பையில் கைவிட்டார். கை நிறையக் காசுகளை எடுத்தார். அவன் முன் கையை நீட்டிய அவர், “உனக்கு எவ்வளவு தேவையோ எடுத்துக் கொள்” என்றார்.

அந்தப் பிச்சைக்காரனும் காசுகளைப் பார்த்தான். ஒரு ரூபாய் நாணயத்தை மட்டும் எடுத்துக் கொண்டான். நன்றி சொல்லிவிட்டு அங்கிருந்து புறப்பட்டான்.

வியப்பு அடைந்து நின்ற நண்பரைப் பார்த்துச் செல்வர், “நான் அவனுக்குப் பத்து ரூபாய் தருமம் செய்திருந்தாலும் இவ்வளவு பெரிய செல்வன் நூறு ரூபாய் தந்திருக்கக் கூடாதா? என்று நினைத்துக்கொண்டே செல்வான். அவனையே எடுத்துக்கொள்ளச் சொன்னால் குறைந்த தொகையே எடுத்துக்கொண்டு மன நிறைவுடன் செல்வான். என்னையும் புகழ்ந்து பேசுவான். இதுதான் நான் வள்ளலான ரகசியம்” என்றார்.

சத்தியத்திற்கான முதல் பாதையாக சகிப்புத்தன்மை இருக்கிறது.

உண்மை உள்ளதமான கொள்கை

— வடகோவை பூ.க. இராசரத்தினம் அவர்கள் —

மனிதன் இயற்கையின் சிகரம். அவனிடம்தான் அறிவு என்ற ஒரு புது விதமான பாதுகாப்பு அளிக்கப்படுகிறது. பாதுகாப்புக்கு உண்மை உதவிபுரிகிறது. உண்மைதான் புதிய விழிப்புக்கு காரணம். உண்மை உள்ளத்தின் விரிவு, எழுச்சி, மலர்ச்சி. உண்மையே மனிதனின் வளர்ச்சியின் ஆணிவேர், இரகசியம்.

உண்மை உலகை ஆட்சி புரியும் சக்தி வாய்ந்தது. எமது வாழ்க்கை நேர்மையான நோக்கத்தை, நெறிப்பாட்டைக் கொண்டு இருக்காவிட்டால் நமது சத்தியெல்லாம் வீணாகிவிடும். உண்மை பற்றி அனுபவம் தெளிவாகப் பேசுகிறது. ஏனைய பண்பைத் தெரிவிக்கும் சொற்களிலும் பார்க்க உண்மை நிகரற்றது. உடல் சுத்தம் செய்ய நீர் உதவுகிறது போல, மனதைத் தூய்மைப்படுத்த உண்மை உதவுகிறது என்பது உறுதி. உண்மை வாழ்வின் அத்திபாரம். வாழ்வே உண்மையால் உருவாக்கப்பட்டது எனலாம். உண்மையின் மகத்துவத்தை உதாரண வாயிலாக விளக்குவது பொருத்தமாகும்.

முன்னொரு காலத்திலே ஒரு நேர்மையான விறகு வெட்டி விற்பவன் வாழ்ந்து வந்தான். ஒவ்வொருநாளும் சிறிய காட்டுக்குச் சென்று மரங்களை வெட்டி, விறகைச் சேகரித்து பட்டினத்தில் விற்பது பணம் சம்பாதித்து வந்தான். ஒரு நாள் ஒரு மரத்தை வெட்டும் பொழுது, கோடரி கையிலிருந்து நழுவி ஆற்றுக்குள் வீழ்ந்தது. ஆற்றங்கரையில் அமர்ந்து அழுதான். வேறு ஒரு கோடரியை

வாங்குவதற்கு பணமில்லை. சிறிது நேரத்திற்கு பின் ஒரு பெண் தெய்வம் நட்பாற்றில் தோன்றி “ஏன் அழுகிறாய்” எனக் கேட்டபொழுது “எனது கோடரி ஆற்றில் விழுந்து விட்டது” என பதில் கூறினான். பெண் தெய்வம் புன்சிரிப்புடன் ஆற்றில் மூழ்கி, ஒரு பொற்கோடரியுடன் தோன்றி, “இது உனது கோடரியா?” என வினவியது விறகு வெட்டி, “இது எனது கோடரியில்லை” எனக் கூறினான். பெண் தெய்வம் மீண்டும் நீரில் மூழ்கி ஒரு வெள்ளிக் கோடரியுடன் தோன்றி, “இது உன்னுடையதா?” என வினாவியபொழுது ஏழை மனிதன், “இந்தக் கோடரியும் என்னுடையதல்ல” என பதில் கூறினான். மூன்றாம் முறை, பெண் தெய்வம் நீரில் மூழ்கி ஒரு இரும்புக் கோடரியுடன் காட்சி அளித்தது. வயது போன மனிதன் துள்ளிக் குதித்து, “ஆம்! ஆம்! இதுதான் எனது கோடரி” எனக் கூறினான்.

பெண் தெய்வம் முதியவரின் நேர்மையைக் கண்டு திருப்தியடைந்தது. மூன்று கோடரிகளையும் அவரிடம் கொடுத்து மறைந்தது. மறுநாள் முதியவர் தனது மூன்று கோடரிகளையும் தனது அயலவருக்கு காட்டினார். அயலவர் ஒரு பேராசை பிடித்தவர் தானும் முதியவர் போன்று அதே இடத்துக்குச் சென்று, வேண்டுமென்று கோடரியை ஆற்றில் வீசி எறிந்தார். பின்பு ஆற்றங்கரையில் இருந்து அழுதார். பெண் தெய்வம் தோன்றியது. ஒரு பொற்கோடரியோடு வந்து, “இது உனது கோடரியா?” எனக் கேட்ட பொழுது, “ஆம்!

நல்ல அறிவுரை விலைமதிப்பற்றது.

தாயே, ஆனால் மேலும் இரண்டு கோடரிகள், ஒன்று வெள்ளி மற்றொன்று இரும்பு தயவு செய்து மூன்றையும் எனக்குத் தாருங்கள்” எனக் கூறினான்.

பெண் தெய்வம் அவனுடைய நேர்மையின்மையையும் பேராசையையும் கண்டு ஆத்திரம் அடைந்தது. மீண்டும் ஆற்றுக் குள் மூழ்கி மறைந்தது. பேராசை பெரும் தரித்திரம் என்பதற்கமைய தனது இரும்புக்

கோடரியையும் இழந்து தவித்தார். நல் வாழ்வை மறைந்து கிடக்கும் ஒரு நியாயம் ஓட்டிச் செல்கிறது என்ற பேருண்மையை விளங்கிக் கொண்டார்.

உண்மையையும் நேர்மையையும் கொண்ட உள்ளம் என்றும் அமைதியானது. பேராசை உள்ள உள்ளத்தில் அமைதியும் நேர்மையும் இருப்பதில்லை. தன்னிடம் இருப்பதையும் இழந்து தவிக்க வேண்டும். இதுவே நியதி.

மெய் (உடல்), வாய், கண், மூக்கு, செவி என்பன ஞான இந்திரியங்கள் எனப்படும் ஐம்பொறிகளாகும். இந்தப் பொறிகள் அனைத்திற்குள்ளும் தங்களில் யார் பெரியவர் என்ற வாக்குவாதம் ஏற்பட்டது. இதனால் தங்களுள் சண்டையிட்டுக்கொண்ட இந்த ஐம்பொறிகளும் தலா ஒவ்வொருவருடம் ஒவ்வொருவராக தமது வேலையை நிறுத்தி தாமே பெரியவர் என்று நிரூபிக்கவேண்டுமென்று முடிவெடுத்தன.

பொறுமையாக அதைப் பார்த்துக்கொண்டிருந்த ஆன்மா “சரி நீங்களெல்லாம் ஒவ்வொரு ஆண்டு வேலையை நிறுத்தும்போது நானும் ஓராண்டு வேலையை நிறுத்துவதாக இருக்கிறேன்” என்று கூறியது. அதைக்கேட்டு பதைபதைத்துப்போன ஐம்பொறிகளும் “உன்னை அறியாமல் நாமெல்லாம் ஒவ்வொருவரும் தனித்தனியாக எமது இஷ்டம்போல் இயங்குவது என்று நினைத்தது தவறுதான்” என்று ஆன்மாவின் காலில் விழுந்து வணங்கியதாக சாந்தோக்கிய உபநிடதத்தில் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

ஆம்! நம்முடைய ஞான இந்திரியங்களாகிய மெய், வாய், கண், மூக்கு, செவி ஆகியவற்றால் முறையே உணர்வு, சொல், பார்வை, நுகர்ச்சி, கேட்டல் போன்ற அத்தனையும் ஒன்றுக்கொன்று முரணானதாக இருக்கக்கூடாது என்கிறது சாந்தோக்கிய உபநிடதம்.

ஆனால் நாமோ ஒருவரைப்பற்றி வாயால் ஒன்று பேசுவோம், மனதால் ஒன்றை நினைப்போம், செயலில் வேறு விதமாக செய்வோம்! இவ்வாறு நடந்துகொள்வதில் எமக்குப் பெருமை வேறு!!! இத்தகைய பலதரப்பட்ட வாழ்க்கை கூடாதென்றும் நமது சொல், மனம், செயல் ஆகியவற்றால் ஒருமித்த வாழ்க்கை வாழக் கற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்றும், அப்படி வாழாதவர் “பேய்” என்றும் குறிப்பிடுகிறார் திருமூலர்.

வாயொன்று சொல்லி மனமொன்று சிந்தித்து

நீயொன்று செயல் உறுதி நெடுந்தங்காய்

தீயென்று இங்குன்னைத் தெளிவன் தெளிந்தபின்

பேயொன்றிங் கென்னைப் பிறர்தெளியாரே!

-திருமந்திரம்.

எதிர்காலத்தின் மிகச் சிறந்த தீர்க்கதரிசி கடந்தகாலம்.

2020ஆம் ஆண்டு வாசகர் போட்டிக்கான விடைகள்

மாதம் பக்கம்

1. பிரம்மதேவர்	மாசி	24
2. தத்துவங்கள் ஒடுங்கும்போது	பங்குனி	26
3. பசு	தை	33
4. இந்துமதம்	ஆனி	41
5. கார்த்திகேயப் புலவர், ஆறுமுகநாவலர்	சித்திரை	49
6. தாயைச்சுற்றி குடும்பத்திலுள்ள அனைவரும் இயங்க வேண்டும்	தை	70
7. வல்லிபுர ஆலயம்	பங்குனி	08
8. இலட்சுமி	தை	39
9. கி.பி. 1872ஆம் ஆண்டு	பங்குனி	45
10. கிந்திரன்	வைகாசி	52
11. எல்லாம் அவன் செயல் அவனன்றி ஒரு பொருளும் அசையாது	ஆனி	07
12. கிசை	வைகாசி	48
13. உயிரினும் மேலான மானத்துடன் வாழமுடியாதவர்கள்	மாசி	12
14. கிறையும் மறையும்	வைகாசி	24
15. கல்லடி வேலுப்பிள்ளை	ஐப்பசி	56
16. பக்குவமாய் பணி செய்ய வேண்டும்	புரட்டாதி பீன் அட்டையிலுள்ள பாடல்	
17. கிரா. செல்வவடிவேல்	மாசி மாத வாராந்த நிகழ்வு	
18. கடவுள் சுவாமிகள்	சித்திரை	17
19. காவிரி	ஆவணி	14
20. நான்கு மேகங்களும் நான்கு மாடங்களாய்க் கூடுதலினால்	புரட்டாதி	13
21. குமாரசாமி முதலியார்	ஆவணி	50
22. கந்தபுராணம்	ஆவணி	37
23. வைத்திலிங்கம் செட்டியார்	ஆனி	43
24. பத்மாசனம், சுகாசனம், வஜ்ராசனம்	ஆடி	09
25. சு. சீவபாதசந்தரம்	ஆடி	51

ஒரு துளி மை ஒரு மில்லியன் சிந்தனைகளை உருவாக்கலாம்.



- 1ஆம் பரிசு திரு வே. குமாரசுவாமி
சடையாளி,
காதரநகர்.
- 2ஆம் பரிசு திருமதி நாகேஸ்வரி சண்முகரத்தினம்
புகையிரத நிலைய வீதி,
கோண்டாவில் மேற்கு, கோண்டாவில்
- 3ஆம் பரிசு திருமதி யூ.பி. ஆனந்தம்
கிளாசை வீதி, 2ஆம் கீடது ஒழுங்கை,
கொல்லன் கடைடி, தெல்லிப்பழை

ஆறுதல் பரிசு பெறுவோர் விபரம்

- | | |
|--|--|
| 1. செல்வி பா. சீத்தாதேவி
முடக்கந்தோட்டம்,
அல்வாய். | 6. N. சாம்பவி
கோண்டாவில் கிழக்கு,
கோண்டாவில். |
| 2. திருமதி ஏகாம்பரம் ஜெயராணி
இல.02, புறாடி ஒழுங்கை,
யாழ்ப்பாணம். | 7. திருமதி மதுரைமீனாம்பாள்
ஸ்ரீஸ்கந்தராசா
குச்சம் ஒழுங்கை,
வல்வெட்டித்துறை. |
| 3. ருக்மணீதேவி ஆறுமுகம்
சிவன் வீதி,
ஆவரங்கால். | 8. மு. சரஸ்வதிதேவி
27/A இராமலிங்கம் வீதி,
திருநெல்வேலி. |
| 4. திருமதி வ. செந்தில்நாதன்
21/2, இராமலிங்கம்வீதி,
திருநெல்வேலி கிழக்கு, திருநெல்வேலி. | 9. செ. கனகரெத்தினம்
915, அன்புவழிபுரம்,
திருகோணமலை. |
| 5 பாலசுப்பிரமணியம் நிர்மலாதேவி
280, பருத்தித்துறை வீதி,
ஆனைப்பந்தி, யாழ்ப்பாணம். | 10. திருமதி தயாநிதி பாலசுந்தரம்
சீரடி இல்லம்,
பளை வீண்காமன் தெற்கு, தெல்லிப்பழை. |

வாசகர் போட்டியில் வெற்றியீட்டியவர்களுக்கான பரிசில்கள் சித்திரைமாத ஞானச்சுடர்
வெளியீட்டின்போது (14.05.2021) வழங்கப்படும்.

மிகச் சிறந்த காரியத்தில் மரணித்தவர்கள் ஒருபோதும் தோற்பதில்லை.

கதிர்காம யாத்திரை -எனது அனுபவம்- (தொடர்ச்சி...)

-திருமதி ம. நினை அவர்கள்-

நாம் வேற பெருமானுக்கு படைப்பதற்காக குழைத்த அவலை எடுத்துக்கொண்டு மேலே போக ஆயத்தமானோம். அதற்குமுன் ஒரு விடயத்தை உங்களோடு பகிர வேண்டும். நான் போன ஆரம்பகாலத்தில் அவல் குழைத்துப் படைக்கும் இடத்தில் உள்ள பெரிய வேலும் அருகே உள்ள சிவன் ஆலயமும் தெரியக்கூடியதாக இருந்தது. ஆனால் இப்பொழுது மேலே ஏறுபவர்களுக்கு வேலும், சிவன் ஆலயமும் தெரியாத வகையில் ஒரு பிரமாண்டமான விகாரையைக் கட்டி எமது வழிபாட்டிடங்களை மறைத்து விட்டார்கள். இப்பொழுது நாம் அந்த விகாரையைச் சுற்றித்தான் பின்புறம் உள்ள வேற பூசையையும் சிவ வழிபாட்டையும் செய்யக்கூடியதாக உள்ளது. அதுவும் காலப்போக்கில் இவ் வழிபாடுகளுக்கு தடையை ஏற்படுத்தி விடுவார்கள் என்று எண்ணத்தோன்றுகிறது. ஆனாலும் எம் மக்கள் எவ்விதத் தடையை அவர்கள் ஏற்படுத்தி வந்தாலும் உச்சிமலைக்கு ஏறும் அடியார் கூட்டத்தை கட்டுப்படுத்த முடியாது. அவர்களது முருக நம்பிக்கையின் காரணமாக மலையில் எப்படியான மாறுதல்கள் ஏற்பட்டாலும் வேற பெருமானுக்குரிய அவல் குழைத்துப் படைக்கும் பூசையும், சிவ வழிபாடும் இன்றும் குறைவில்லாமல் நடைபெறுவதைக் காணலாம்.



மகிழ்ச்சியைப் பெறவேண்டுமானால் அதைக் கண்டிப்பாகப் பகிரந்துகொள்ள வேண்டும்.

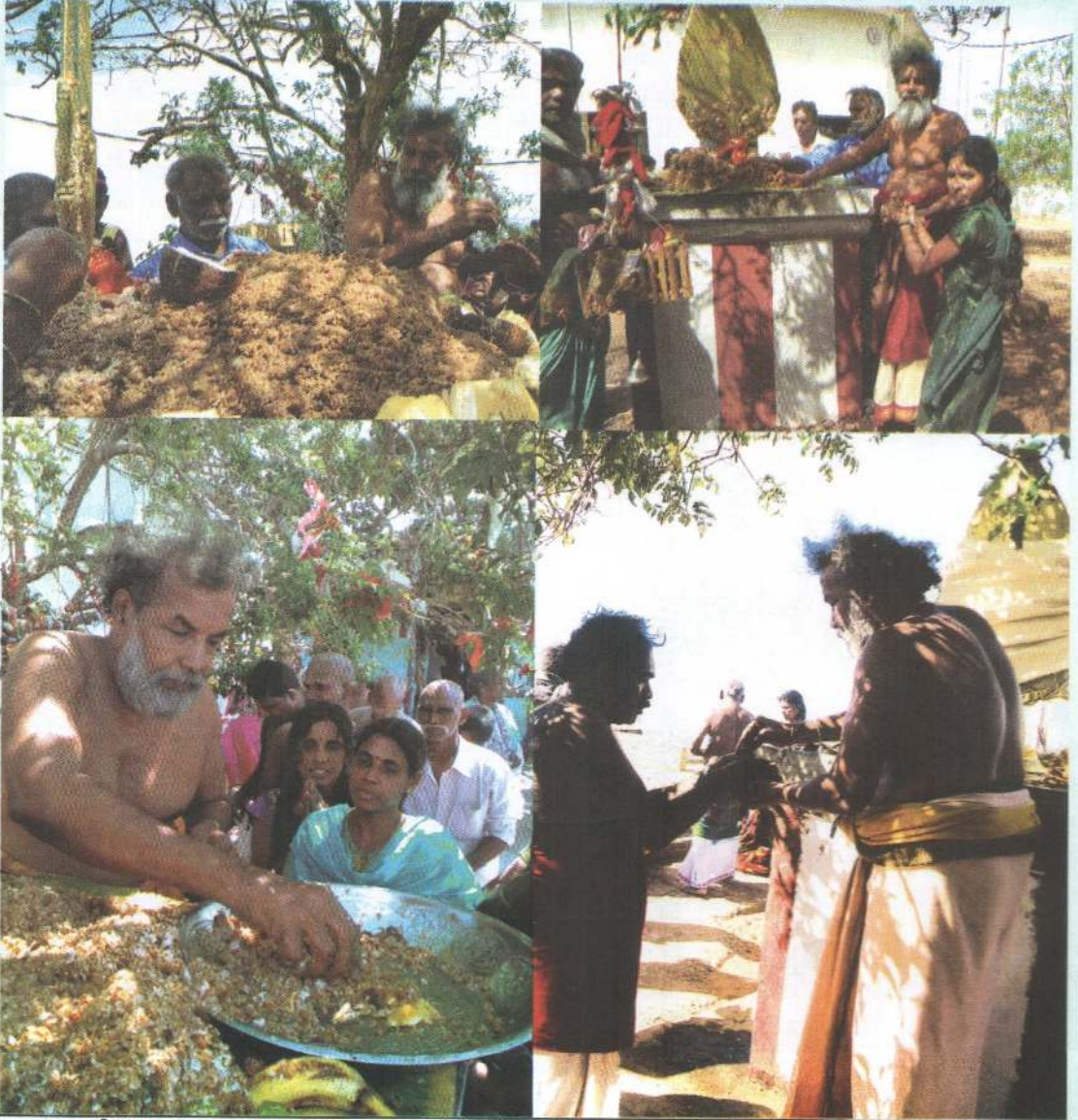
எமது குழுவினரும் வேற்பெருமானுக்கு படைப்பதற்கென்று தயாரிக்கப்பட்ட பொருட்களுடன் அந்த இடத்தை அடைந்தோம். முதலில் வேலைச் சுற்றியுள்ள மேடையைச் சுத்தம் செய்து நாம் கொண்டுபோன அபிஷேகத்துக்குரிய பொருட்களால் வேலுக்கு ஐயா அபிஷேகம் செய்து புதிதாக பட்டு சாத்தி குழைத்த அவலை வேல் அமைந்த பீடத்தின் அடிப்பாகத்தில் வேலைச் சுற்றி படைத்து கொண்டுபோன மாம்பழங்களையும், பலாப்பழச் சுளைகளையும், வாழைப்பழச் சீப்புக்களையும் படைத்து ஊதுபத்தி முதலியவைகளைக் கொழுத்தி ஐயா பூசை வழிபாட்டை ஆரம்பித்தார். அதற்கு முன்பாக ஒரு பெரிய தட்டத்தில் முருகனுக்குப் படைப்பதற்கென்று கொண்டுபோன பொருட்களில் ஒரு சிறு பகுதியை வைத்து அதற்குரிய அர்ச்சனைப் பொருட்களையும் சிவன் ஆலயத்தில் கொடுத்தவிட்டு வருமாறு ஐயா என்னிடம் கூறியபடி அதனைச் செய்தேன். ஐயா யாத்திரைக்குப் புறப்படும்பொழுது பஜனை பாடுவதற்குரிய ஒழுங்கோடு ஒரு சிலரையும் அழைத்துக்கொண்டு வருவார். ஐயா வேலுக்குரிய பூசை வழிபாட்டை ஆரம்பிக்கும்பொழுது பஜனை பாடுபவர்கள் தேவாரம் முதலிய பாடல்களைப் பாடுவார்கள். நாமும் அவர்களோடு இணைந்து பாடல்களைப் பாடுவோம்.



வேலுக்குரிய பூசை வழிபாடுகளை முடித்து ஐயாவும் பஜனை பாடத் தொடங்குவார். பஜனையின் நடுவில் ஐயா முருக நாம பஜனை பாடத் தொடங்கியதும் வழிபாட்டுக்கு வந்த அடியவர்கள் யாவரையும் அந்த முருக மந்திரம் ஒரு கட்டுக்குள் வைத்திருக்கும் படியான அமைப்பொன்றைக் காணக்கூடியதாக இருக்கும். வேல் இருக்கும் இடத்தைச் சுற்றி அடியார்கள் கீழே அமர்ந்து இருக்க ஐயா வேலின் முன் நின்று பஜனை பாடும் நிகழ்வானது வாழ்வில் நாம் கதிர்காமம் போகும் காலங்களில்தான் காணலாம். ஐயாவின் பரவசநிலை அடியார்களின் முருக நாம ஆரவார ஒலியுடன் கூடிய பக்தி கலந்த உணர்வு இதை எங்கேயும் காணமுடியாது. சில அடியார்கள் கண்ணில் நீர்வழிய முருகநாம பஜனையில் ஈடுபடுவதைக் காணக்கூடியதாக இருந்தது. பஜனை நடைபெறும் சமயம் அவ்விடத்தை சூழ ஒரே அடியார் கூட்டமாகவே இருந்தது.

உங்கள் மனதிலேயே சக்தி இருக்கிறது. வெளிப்புற நிகழ்வுகளில் இல்லை.

பூசை வழிபாடு முடிந்தபின் ஐயா எல்லாவற்றுக்கும் நீர் தெளித்து கற்பூரதீபம் இறுதியாகக் காட்டி படைத்த அவலை பிரசாதமாக எல்லோருக்கும் வழங்கத் தொடங்குவார். அடியார் கூட்டம் பெருவாரியாக இருக்கும். ஆனால் வேலின் அடியில் குவிந்திருக்கும் அவலின் அளவு சிறிதாகவே இருக்கும். இவ்வளவு அவலும் எல்லோருக்கும் கொடுக்கக் காணாதே என்று நாங்கள் எல்லோரும் நினைப்பதுண்டு. ஆனாலும் ஐயா ஒருவித பரவசநிலையுடன் நின்று கைநிறைய அள்ளிக் கொடுக்கும் அவலானது பொலிந்து கொண்டு இருப்பதை எம் கண்முன்னால் காணக்கூடியதாகவே இருந்தது. இவ் விடயம் எனக்கு மட்டுமல்ல எம்மோடு வந்த அனைவருக்கும் ஒரு அதிசயமான விடயமாகவே தெரிந்தது. அனைவருக்கும் கொடுத்தபின்பும் மேடையைப் பார்த்தால் இன்னும் பல அடியார்கள்



மனதின் ஆழ்ந்தலை சரியாக உணர்ந்துகொள்ளுங்கள், நீங்கள் வலிமை பெறுவீர்கள்.

வந்தாலும் கொடுக்கக்கூடிய வகையில் அவல் இருக்கும். இவ்விடயம் நடைபெறும் சமயம் பல அடியார்கள் ஐயாவின் பாதம் தொட்டு வணங்கி ஆசிபெற்றுச் செல்வதையும் காணக் கூடியதாக இருந்தது. இதைப் பார்த்தபொழுது ஐயாவின் அருகே நாம் இருப்பதால் ஐயாவின் அருமை, பெருமைகளை அறியமுடியாதுள்ளமையை இப்படியான யாத்திரைகள் மூலம்தான் எம்மால் உணரக்கூடியதாக உள்ளது. இறுதியாக ஐயாவும் ஒரு பிடி அவலை எடுத்து வந்து ஒரு இடத்தில் அமர்ந்துகொண்டார். வருகின்ற அடியவர்கள் எல்லோரும் ஐயாவின் கோலத்தைப் பார்த்ததும் இவர் ஒரு சுவாமி என்று தங்களுக்குள் உரையாடிச் சென்று கொண்டிருப்பதை அவதானிக்கக் கூடியதாகவும் இருந்தது.

வேலுக்குரிய வழிபாட்டை முடித்ததும் மேலே உள்ள சிவன், முருகன் ஆலயங்களில் எமது நேர்த்திக் கடன்களையும் முடித்து நூல், திருநீறு, தீர்த்தம் என்பவற்றை வாங்குவதில் அனைவரும் ஈடுபட்டோம். நானும் என் பங்கிற்கு வீட்டில் உள்ளோருக்குமாக அர்ச்சனை செய்து வீழ்தி பிரசாதத்தை பெற்றுக்கொண்டேன். நாங்கள் யாழ்ப்பாணத்தில் இருந்து வந்திருப்பதை உணர்ந்த பூசகர்கள் அனைவரும் இன்முகத்தடன் எமக்குரிய வேண்டுகளை மிகுந்த பயபக்தியுடன் செய்ததும் எமக்கெல்லாம் மனநிறைவைத் தந்தது. ஆக மொத்தம் மலை வழிபாடு ஒரு வரப்பிரசாதமாகவே அமைந்தது. வழிபாட்டை முடித்ததும் அனைவரும் தாம் தாம் கொண்டுபோன பொருட்களை எடுத்துக்கொண்டு மலையினின்று கீழ் இறங்க ஆயத்தமானோம். வாகனத்தில் வந்தவர்களை வாகனத்தில் ஏற்றி கீழே வருமாறு கணேச மூர்த்தி அண்ணாவிடம் கூறிவிட்டு மற்ற அனைவரோடும் ஐயா கீழ் இறங்க ஆயத்தமானார்கள். வந்த எல்லோரையும் மலையினின்று இறங்குமாறு கூறிவிட்டு இறுதியாக ஐயா வந்து கொண்டிருந்தார். நாங்களும் ஐயாவுடன் வந்துகொண்டிருந்தோம். வழி நெடுக குரங்குகளின்



அட்டகாசம். எதற்கும் ஐயா கீழிறங்கும்போது கையில் வைத்திருக்கும் பொருட்கள் கவனம் குரங்கு பறித்துவிடும் என்று கூறியதற்கிணங்க மிகவும் கவனமாகவும், அவதானமாகவும் கீழ் இறங்கினோம்.

நாம் கீழிறங்கி வருவதற்கு முன்னே எம்முடன் வந்தவர்கள் அனைவரும் வந்திருந்தார்கள். அவர்களையும் அழைத்துக்கொண்டு எமது பேருந்து நின்ற இடத்திற்குச் சென்றோம். அனைவருக்கும் மலை ஏறி இறங்கிய களைப்பு அத்துடன் தண்ணீர் குடிக்க வேண்டுமேபோல் இருந்தது. ஐயாவும் இதை அறிந்து அனைவரையும் இளநீர் குடிக்குமாறு கூறி ஐயாவும் எம்முடன் அமர்ந்து அனைவருக்கும் இளநீர் வாங்கித் தந்தார். இளநீர் குடிக்காதவர்களுக்கு சோடா, தேநீர் அவர்களுக்கு விருப்பமானவைகளை வாங்குமாறு கூறியதும் தமக்கு விரும்பிய வகைகளை வாங்கிக் குடித்தார்கள்.

கூட்டிக்கொண்டு போவது பெரிய காரியமல்ல. கூடவந்தவர்களின் மனமறிந்து நடப்பது என்பது பெரிய விடயம் அதற்கு எமது ஐயாவுக்கு நிகர் ஐயாவேதான். இது என்னுடைய எண்ணமல்ல. எம்மோடு கூட வந்தவர்களின் எண்ணப் பகிர்வு என்றுதான் கூறவேண்டும். (தொடரும்...)

ஆத்மாவானது அதன் சிந்தனைகளின் வண்ணத்தால் ஆனது.

அன்பே சிவம் - அன்பே கடவுள் அன்பே வேதசாரம்

அன்பே சிவம் என்று சொல்லுவோம்
அதுவே நாம் என்று கொள்ளுவோம்
பண்பே எங்கள் இயல்பாகும்
பரம் பொருளே எங்கள் குருவாகும்.

ஒற்றுமை எங்கள் உயிர்முச்சு
சத்தியமே எங்கள் சாதனையாம்
கற்றிடும் கல்வி கண்ணியமாம்
உத்தம வாழ்வின் இலட்சியமாம்.

சத்திய வேதம் தழைத்திட வந்த
உத்தமர் யேசு உரைத்தது என்ன
முகமது நபியும் செகமதில் வந்தே செப்பியதென்ன
சித்தார்த்தராம் அந்தக் கௌதம புத்தரும்
பூவுலகோர்க்குப் புகன்றது என்ன.

அன்பும் சிவமும் இரண்டென்பர் அறிவிலார்
அன்பே சிவமாவது யாரும் அறிகிலார்
அன்பே சிவமாவது யாரும் அறிந்தபின்
அன்பே சிவமாய் அமர்ந்திருந்தாரே.

இந்த அன்பே பிரதானம்
சகோதர அன்பே பிரதானம்

இதுவே யாவரும் சொன்னதாம் - இதை
ஒதியுணர்ந்தோர் பெரியவராம்.

எல்லா உயிரும் இறை மகவே
எல்லாம் வல்லது இறையுணர்வே.

அஞ்செழுத்தை நாம் ஒதிடுவோம்
நஞ்சை அமிர்தம் ஆக்கிடுவோம்
வேற்றுமை என்பது நஞ்சாகும்
ஒற்றுமை என்பது அமிர்தமாகும்.

வேதாசாரமும் கீதாசாரமும்
வாழ்வின் சாரத்தை உணர்த்திடுமே
வேதம் சொன்ன இறைவனையே சரணடைந்தால்
பேத புத்தி அகன்றிடுமே சாந்தமும் அமைதியும் வந்திடுமே.

வேதாசாரமும் கீதாசாரமும்
ஒதியே உணர்த்திய சத்திர சாயிராம்
நீதி நெறி நின்று நித்திய சுகம் பெற
சாயி அமிர்தம் கவைப்போமே
சந்தோஷமாக வாழ்வோமே
சாயிராம் சத்திரராம்.

- திருமதி பரமேஸ்வரி நடராஜா -

பத்ரா இல: QD/146/NEWS/2021

ஸ்ரீ செல்வச்சந்நிதி ஆலய முகப்புகத் தோற்றம்

